ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 86ΟΝ

!!... φίλοι μου...μὴ μᾶς παρεξηγῆτε, γιατὶ κάθε χρόνο τοῦτες τὶς μέρες τοῦ Δεκέμβρη, ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοί, ἀνάβοντας τὸ καντῆλι τῆς ψυχῆς μας, γονατίζουμε μπροστὰ στὰ εἰκονίσματα τῶν μαρτύρων καὶ ἡρώων συναδέλφων μας, τὰ ζωγραφισμένα μὲ τὸ ἅλικο αἷμά τους ποὺ χύθηκε ἄφθονο τὸ 1944.

Τότε, ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, μέσα σὲ ποτάμια ἀπὸ αἷμα καὶ δάκρυα, οἱ ἀστυνομικοί μας, μὲ πλημμυρισμένες τὶς καρδιές των ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴν Πατρίδα, τὴν Ἐλευθερία καὶ τὸ Λαό μας, ἀντισταθήκανε πρῶτοι μὲ φανατισμὸ στὸ βάρβαρο κομμουνιστικὸ κῦμα, καὶ τὸ ἔκαναν νὰ γυρίσῃ πίσω.

Ἀλλὰ στὴ σύρραξι αὐτή, μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν πρὸς τὸν ὑλισμό, οἱ ἀστυνομικοί μας, διασχίζοντας ὑπερήφανοι τὸν ἐρυθρὸ στίβο τῆς ἀπέραντης παλαίστρας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξας, καὶ παλεύοντας πρὸς τὸ ἔγκλημα, τὴ βία καὶ τὴν τυραννία, ἔπεσαν ἡρωϊκά, ἐθυσιάσθησαν ἢ ἐμαρτύρησαν πιστεύοντας ὅτι, ἐφόσον ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς γῆς Ἔθνη ποὺ θυσιάζονται γιὰ τὴν Ἐλευθερία, τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴ Δικαιοσύνη, ἡ Ἑλλάδα θὰ πρέπῃ νὰ ἔχῃ τὴν πρώτη θέσι.

Ἔπεσαν λοιπὸν σὰν ἥρωες καὶ δέχτηκαν τὸν ἀκάνθινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου των, γιὰ νὰ διατηρήσουν ἀμόλυντο τὸ **«βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας»**.

Δὲν ὑπῆρξαν συμπτωματικοὶ οἱ ἡρωϊσμοί, οἱ κατακρεουργήσεις, τὰ μαρτύρια καὶ οἱ σφαγές, τῶν περιβεβλημένων τὴν τίμια στολὴ τοῦ

ἀστυνομικοῦ. Ὑπῆρξε τὸ λαμπρὸ χαρακτηριστικὸ τῆς Φυλῆς μας, τὸ ὁποῖο ἡ γενεά μας εὐτύχησε νὰ χαρῇ, **ἡ ἀπέραντη δηλαδὴ λατρεία πρὸς τὴν ἐλευθερία.**

Οἱ διακόσιοι πενῆντα νεκροὶ τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν ἢ ἔπεσαν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντός των, ἐνσαρκώνοντας τὴν ἔννοια τῆς κοινωνικῆς Ἐλευθερίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφάλειας, παρουσίασαν στὴν ἀνθρωπότητα, μὲ τὴν ἀδάμαστο θέλησί τους, θέαμα ὑπέροχο, καὶ ἔχτισαν τὴν ἀψῖδα τῆς Ἑλληνικῆς δόξας, ποὺ ἑνώνει **τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν** καὶ **τὸ μέλλον.**

Ἔτσι, οἱ ποντίφηκες τῶν νέων συμβόλων πίστεως, ποὺ ἀνεπτύχθησαν στὶς μακρυνὲς στέππες, οἱ αὐτοχειροτόνητοι ἐπανορθωταὶ τῶν κοινωνικῶν ἀδικιῶν, ὅλοι αὐτοί, ποὺ θέλουν ν' ἀνατραπῇ ὁ κόσμος, στὸν ὁποῖο δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν τὴν πρώτη θέσι, κατηῃσχύνθησαν καὶ ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω...

Ἔτσι, ἔμαθεν ὁ κόσμος ὅλος, ὅτι ὁ λαὸς ποὺ προχωρεῖ πρὸς τὸ θάνατο τραγουδῶντας, προχωρεῖ καὶ πρὸς τὴ ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴ δόξα. Αὐτὸ ἄλλως τε εἶναι τὸ γνώρισμα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, τῆς ὁποίας ἡ ζωὴ ὁλόκληρη δὲν ὑπῆρξε παρὰ ἕνας ἀγώνας, γιὰ τὸν πολιτισμὸ γιὰ τὰ πανανθρώπινα ἰδανικὰ καὶ γιὰ τὴν ἐλευθερία τὴ δική της καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Γιὰ ὅλα αὐτά, μυριάδες Ἑλλήνων, πότισαν μὲ τὸ αἷμά τους τούτη τὴ γῆ, ἢ ἐμαρτύρησαν, μὲ τὴ φανατικὴ πίστι τῆς νίκης. Καὶ μέσα σ' αὐτούς, τιμητικὴ θέσι παίρνουν οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ ἐκοιμήθησαν μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἀπροσπέλαστο μεγαλεῖο τῆς Ἑλλάδος.

Πάνω λοιπὸν στοὺς τάφους τῶν νεκρῶν αὐτῶν, ποὺ ἔχουν τὴ σιγηλότητα κάθε μεγάλου ἔργου, ὅπως εἶναι ὁ θάνατός τους καὶ τὸ μαρτύριό τους, ἐθεμελιώθη ἐκ νέου ἡ ἰδέα καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀνακύπτει μιὰ **ἐπιταγὴ** γιὰ ὅλους ἐμᾶς, **ἡ ἐπιταγὴ** πρὸς τὴν πιστὴ ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος καὶ πρὸς τὴ Δόξα.

Τὴν ἐπιταγὴ αὐτὴ τῶν νεκρῶν μας ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀστυνομικῶν, ὑποσχόμεθα νὰ τηρήσουμε εὐλαβῶς καὶ νὰ ἀποδειχθοῦμε ἄξιοι τοῦ θανάτου καὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη ἐνέγραψεν εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης
κ. **Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ἑβδομάδος τῆς διαφωτίσεως ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χανίων, ἐγένετο ἡ δημοσιευομένη ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Κ. Παπακωνσταντίνου, ὅστις ἔκαμεν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1956. Ἡ ὁμιλία ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «Σωφρονιστικὴ Ἐπιθεώρησις», τεύχη 5-6/1956.

***

Μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν χαιρετίζω τοὺς συναδέλφους τῆς ὡραίας πόλεως τῶν Χανίων. Βεβαιωθῆτε ὅτι συναισθάνομαι βαθέως τὴν προσγενομένην εἰς τὸ πρόσωπόν μου τιμήν, νὰ κηρύξω τὴν ἔναρξιν μιᾶς τόσον σημαντικῆς κοινωνικῆς προσπαθείας.

Ἡ ἀνάληψις τῆς πρωτοβουλίας ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, διὰ τὴν ἔναρξιν διαφωτιστικοῦ ἀγῶνος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐγκληματικότητος, ἀποδεικνύει βαθεῖαν συναίσθησιν τοῦ κοινωνικοῦ καθήκοντος καὶ ὑψώνει τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον τῶν Χανίων πέραν τοῦ στενοῦ ἐπαγγελματικοῦ προορισμοῦ του, εἰς τὴν σφαῖραν τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς. Καὶ τοιαύτη ἀποστολὴ ἁρμόζει πράγματι εἰς ἕνωσιν ἐπιστημόνων, ἱκανῶν, ἐκ τῆς ἀμέσου μετὰ τοῦ λαοῦ ἐπαφῆς των, νὰ γνωρίζωσι τὰς κοινωνικὰς πληγάς, νὰ διαβλέπωσι τὰς αἰτίας των καὶ νὰ ἐκτιμῶσι τὴν γενικωτέραν ὑπὲρ τοῦ συνόλου ἀξίαν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν των.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προβλήματος τῆς ἐγκληματικότητος, μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ εὐγλωττία τῶν ἔργων καὶ ἡ διαφώτισις, εἶναι ἐξόχως ἐπιτυχής. Καὶ εὐλόγως ἔστρεψε πρὸς αὐτὸ τὴν προσοχήν του ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος τῶν Χανίων, υἱοθετῶν, διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀρετῆς, τὴν ἀλήθειαν ὅτι εἰς τὸ ἔγκλημα ὀφείλεται ἡ ἀτυχὴς ἐξέλιξις τῶν κοινωνιῶν καὶ δι' αὐτοῦ πραγματοποιεῖται ἡ διάβρωσις τῶν βασικῶν θεσμῶν τῆς ἀνθρωπίνης συμβιώσεως.

Δὲν πρόκειται εἰς τὴν σύντομον αὐτὴν ὁμιλίαν ν' ἀναπτύξω τὴν ἐγκληματικὴν αἰτιολογίαν, νομίζω ὅμως, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ παραλείψω τὴν διαγραφὴν μιᾶς ἀδρᾶς γραμμῆς, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ νὰ ὑπομνήσω ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐγκληματικῶν φαινομένων ἀπαιτεῖ, οὐχὶ μεταφυσικήν, ἀλλὰ θετικὴν ἔρευναν, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν τοποθέτησιν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, ἀπεχώριζον τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὰς ζυμώσεις τῆς ζωῆς. Ἠρνοῦντο εἰς αὐτὸ τὴν ἀξίαν τοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου, ἡρμήνευον δὲ τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ διέγραφον ὡς φαινόμενον ξηρῶς νομικόν. Ἠγνόουν τὸν ἐγκληματίαν ὡς ὑποκείμενον ἐπιρροῶν καὶ αἰτίων καὶ τὸν ἐχαρακτήριζον μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ αὐτεξουσίου καὶ τὸν ἔβλεπον οἰστρηλατούμενον κάτω ἀπὸ αὐτήν. Ἔκρινον τέλος τὴν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου καὶ συνθηκῶν καὶ ἀπέρριπτον τὴν ἄποψιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πᾶν ἐν τῷ κόσμῳ προσδιορίζουσιν αἱ περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας παράγεται, ὡς ὁ τελευταῖος κρίκος μιᾶς ἁλύσεως αἰτιῶν.

Βραδύτερον ὅμως, ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀνάγκης μιᾶς θετικῆς μεθόδου εἰς πᾶσαν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, ἡ ἀνάπτυξις τῆς κοινωνιολογίας, ἡ πρόοδος τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ τῆς βιολογίας, ἐπέδρασαν διὰ μίαν ἐκ βάθρων μεταβολὴν καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ἔγκλημα ἀντιλήψεων. Ἡ θετικὴ μέθοδος ἀπέδειξεν ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἀπόλυτον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὅπου δύναταί τις νὰ σκέπτηται ὡς σοφός,

πρέπει ὅμως νὰ αἰσθάνεται ὡς ἄνθρωπος. Ἡ κοινωνιολογία, ἀπέβλεψεν εἰς τὴν μελέτην τῆς καταγωγῆς τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀμοιβαίων μεταξὺ αὐτῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξελίξεώς των, εἶδε τὴν στατικὴν καὶ τὴν δυναμικὴν τῆς κοινωνίας, τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς καὶ τὰς φάσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας διέρχεται αὕτη. Ἐντεῦθεν προέκυψεν ὁ σύνδεσμος τῆς ἐγκληματικῆς πραγματικότητος, τοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου τοῦ ἐγκλήματος, πρὸς τὴν ἐπιστήμην, σύνδεσμος ἐπιτευχθεὶς κατὰ τὸν Φέρρι «μετὰ μακρόν, ἐπιβλαβὲς καὶ παράλογον διαζύγιον». Ὁ σύνδεσμος οὗτος ἀπετέλεσε τὴν βάσιν διαμορφώσεως νέων ἐπιστημῶν, τῆς ἐγκληματολογικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ τῆς ἐγκληματικῆς κοινωνιολογίας.

Ἡ πρώτη τούτων, υἱοθέτησε τὴν ἄποψιν περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὡς προϊόντος ὀργανικῆς κυρίως ἐξελίξεως καὶ κατέληξεν εἰς τὴν θεωρίαν περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς ἐγκληματίου, ἀποδεχομένη τὸ ἔγκλημα ὡς γεγονὸς φυσικὸν καὶ μοιραῖον. Αὐτὴν τὴν γνώμην φαίνεται νὰ εἶχε καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Ζήνωνος, ὅστις δερόμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου του διὰ τὴν διαπραχθεῖσαν εἰς βάρος του κλοπὴν ἀπήντα ὅτι τὸ κλέπτειν μοιραῖον, διὰ ν' ἀκολουθῇ ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἐλεάτου φιλοσόφου ὅτι καὶ τὸ δέρειν μοιραῖον.

Ἐνώπιον τῶν ὑπερβολῶν αὐτῶν, ὁ Φέρρι ἐπεξειργάσθη τὸν κοινωνικὸν παράγοντα τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως καὶ ἡρμήνευσε τὸ ἔγκλημα ἐν συσχετίσει πρὸς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, τῆς κοινωνικῆς, τῆς δημοσίας, τῆς διοικήσεως, τῆς νομοθεσίας, ἀστικῆς καὶ ποινικῆς. Εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἐγκλήματος ἀνεζήτησε καὶ τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίας γνώμης καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν οἰκογένειαν, τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἀκόμη ἀπέβλεψεν εἰς τὴν παραγωγήν, εἰς τὴν βιομηχανικὴν καὶ τὴ γεωργικὴν ἐξέλιξιν, εἰς τὴν πορείαν τοῦ καθόλου οἰκονομικοῦ βίου. Τέλος, ἐν μιᾷ λέξει, ἔδωκεν εἰς τὸ ἔγκλημα πνοὴν κοινωνικήν, τὸ ἀπεκάλυψεν ὡς κινούμενον εἰς τὸ κοινωνικὸν πλαίσιον. πρὸς τὸ ὁποῖον συνδέεται, τὸ ὁποῖον δονεῖ καὶ ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὁμοίως ἐπηρεάζεται. Ἀπεδέχθη καὶ ὑπεστήριξε τὸν ἀνθρωπολογικὸν παράγοντα, ἀλλὰ καὶ διεκήρυξεν ὅτι τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δίδει τὴν μορφὴν εἰς τὸ ἔγκλημα. Ἡ ἰδέα τοῦ ἐνιαίου ἐγκληματικοῦ τύπου, καθὼς ἐπεχείρησε νὰ τὸν ἐπιβάλλῃ ὁ Λομπρόζο, παραμερίζεται, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἀγνοεῖται.

Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ κοινωνία παρασκευάζει τὸ ἔγκλημα, ἀφοῦ ἡ παρόρμησις πρὸς τὴν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν εἶναι κοινωνική, ἀφοῦ ἡ κοινωνία κυοφορεῖ καὶ γεννᾷ τὸν ἐγκληματίαν, ἀφοῦ αὐτὴ δίδει τὴν μορφὴν εἰς τὰς πράξεις του, τὸν ὠθεῖ καὶ τοῦ παρέχει τὴν εὐχέρειαν τοῦ ἐγκλήματος, ἀφοῦ τὰ αἴτια τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως εἰς πᾶσαν χώραν δὲν εὑρίσκονται πάντοτε εἰς τὸν ἀτομικὸν χαρακτῆρα τοῦ δράστου, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰς συνθήκας τῆς κοινωνίας, εἶναι προφανὲς ὅτι, διὰ νὰ προσαρμόσωμεν πρὸς τὴν πραγματικότητα τὸν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος ἀγῶνα, ὀφείλομεν νὰ ἐκτείνωμεν τὴν ἔρευνάν μας κυρίως εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὰς κοινωνικὰς συνθήκας, εἰς τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον, εἰς τὰς συγκεκριμένας ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκεῖνα φαινόμενα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, περὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἔνδειξις,ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ ἐπηρεάζωσιν εἴτε εἰς τὴν γένεσιν εἴτε εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἐγκλημάτων. Οὕτως ὁ ἐγκληματίας θὰ προβάλῃ ὡς καρπὸς τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἐκαλλιέργησε τὴν ἐγκληματικὴν πρᾶξίν του. Ἡ κοινωνία αὐτή, ἰσχυρίσθησαν, ἐγκλείει τὸ σπέρμα τῶν διαπραχθησομένων ἐγκλημάτων, αὐτὴ παρασκευάζει καὶ καλλιεργεῖ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, τὰς ὁποίας διαπράττει ἁπλῶς ὁ ἐγκληματίας.

Τοιαῦται σκέψεις φαίνονται ἴσως ἐκ πρώτης ὄψεως θλιβεραί. Πλὴν ὅμως παρέχουσι ταύτην τὴν ἀναμφισβήτητον παρηγορίαν, ὅτι μία τοιαύτη αἰτιολογία τοῦ ἐγκλήματος, ἐπιτρέπει καὶ μίαν ἀσφαλεστέραν πολιτικὴν προλήψεώς του. Πράγματι, ἡ μεταρρύθμισις τῶν δυσμενῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ἡ ἀνακαίνισις τοῦ κοινωνικοῦ

περιβάλλοντος, ἡ κοινωνικὴ οὕτως εἰπεῖν ἐξυγίανσις, θὰ εἶχεν ὡς ἀναπότρεπτον ἀποτέλεσμα, τὴν πτῶσιν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐγκληματικότητος.

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος τῶν Χανίων ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ ἐγκληματίου, ὅπως συνέλαβε ταύτην ὁ Βέλγος Γκετλέ : «Ἀφήσατέ με νὰ ἀναπνεύσω ἀέρα καθαρώτερον,φροντίσατε διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ περιβάλλοντος εἰς τὸ ὁποῖον ζῶ καὶ τότε θὰ δώσητε καὶ εἰς ἐμὲ νέαν ζωήν. Οἱ κοινωνικοί σας ὅροι ἀνέχονται καὶ εὐνοοῦν πλῆθος κινδύνων καὶ παγίδων. Διατὶ λοιπὸν μὲ πλήττετε ἂν ἐξ ἀφροσύνης πίπτω εἰς αὐτάς ; Ἔπρεπε νὰ μεριμνήσητε μᾶλλον διὰ νὰ πληρώσητε τὰ βάραθρα, εἰς τὸ χεῖλος τῶν ὁποίων εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ βαδίζω ἢ τοὐλάχιστον ἔπρεπε νὰ φωτίσητε τὸν δρόμον μου».

Ἀληθῶς, οἱ ἐγκληματίαι στρατολογοῦνται εἰς μίαν ἐκτεταμένην κλίμακα, ἐκ τῆς τάξεως τῶν δυστυχῶν καὶ τῶν ἐνδεῶν, τόσον ὥστε τὸ ἔγκλημα νὰ καταντᾷ νόσος τῶν ἀποτυχημένων τῆς ζωῆς, συνέπεια τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἀδυναμίας. Ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι, ἔλεγεν ὁ καθηγητὴς Λακασάν, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζουσι προδιάθεσιν πρὸς τὸ ἔγκλημα, ἔλκουν αὐτὴν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετράφησαν. Ὁ ἐγκληματίας εἶναι μικρόβιον, ἔλεγεν ὁ Φέρρι, ἀναπτυσσόμενον ἐν ὡρισμένῳ τινὶ περιβάλλοντι.

«Δῆλον ἄρα, ἔλεγεν ὁ θεῖος Πλάτων, ἐν πόλει οὗ ἂν ἴδῃς πτωχούς, ὅτι εἰσί που ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἀποκεκρυμμένοι κλέπται τε καὶ βαλαντιοτόμοι καὶ ἱερόσυλοι καὶ πάντων τῶν τοιούτων κακῶν δημιουργοί».

Αἱ διαπιστώσεις αὐταί, αἱ ὁποῖαι διαγράφουσι καὶ τὸ κοινωνικὸν καθῆκον καὶ τὴν πορείαν καὶ τὴν ἀξίαν πάσης κατὰ τοῦ ἐγκλήματος προσπαθείας, ἔχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν Χώραν μας, ὅπου, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς βαρείας ἐκτάκτου κομμουνιστικῆς ἐγκληματικότητος, οἱ μεγάλοι ἐγκληματίαι μετρῶνται εἰς τὰ δάκτυλα καὶ ἡ κατὰ τοῦ ἐγκλήματος διαφώτισις δύναται νὰ εὕρῃ πρόσφορον ἔδαφος πλησίον ἑνὸς λαοῦ, εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ὁποίου εἶναι ἐρριζωμέναι αἱ θρησκευτικαὶ καὶ οἰκογενειακαὶ παραδόσεις. Διὰ τοῦτο, τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐγκληματολογικῶν πινάκων πυκνώνουν παρ' ἡμῖν οἱ ἐκ περιστάσεως ἐγκληματίαι, ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους προσφυῶς ὁ Λομπρόζο ἐβάπτιζεν ἐγκληματοειδεῖς μέν, ἀλλ' οὐχὶ ἐγκληματίας.

Ἰδιαίτατα, δύναται νὰ εὕρῃ βαθεῖαν ἀπήχησιν ἡ προσπάθεια τῆς διαφωτίσεως πλησίον τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ. Ὁ λαὸς αὐτὸς ἀπεδύθη πράγματι εἰς ἀγῶνας σκληροὺς καὶ μακροὺς διὰ τὸ δίκαιον καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἔχει εἰς τὴν ψυχήν του τὴν ἔννοιαν τοῦ δικαίου, ὁμοῦ μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν, ἡ ὁποία ἐχαρακτήρισε πάντοτε τὴν ἀρρενωπὴν σκέψιν του.

Δὲν εἶναι δυσχερὲς ν' ἀντιληφθῇ τις ἀμέσως τὴν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος κοινωνικὴν διαταραχήν, ἐὰν ἀναλογισθῇ χαρακτηριστικούς τινας ἀριθμούς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1900, ἡ χώρα μας, εἰς τὰ παλαιά της ὅρια, εἶχε πληθυσμὸν $2\,^1/_2$ ἑκατομμύρια. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ 22.652 ἄτομα ὑπέπεσαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις, ἤτοι 87 ἐπὶ 10.000 κατοίκων. Τέσσαρας δεκαετίας βραδύτερον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκληματούντων ἀνῆλθεν ἀπὸ 87 εἰς 143 ἐπὶ 10.000 πάλιν κατοίκων.

Ἡ Κρήτη, εἰς τὴν ἐγκληματικὴν αὐτὴν πλήμμυραν δὲν κατεῖξε ποτὲ τὴν πρώτην σειράν. Μεταξὺ τῶν δέκα διαμερισμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα διῃρέθη στατιστικῶς ἡ Χώρα, ἡ Κρήτη κατατάσσεται 5η μὲ 144 καταδικασθέντας ἐπὶ 10.000 κατοίκων. Προηγοῦνται τῆς Κρήτης, κατὰ σειράν, ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς καὶ ἡ Εὔβοια, ἡ Πελοπόννησος, αἱ Ἰόνιοι νῆσοι καὶ ἡ Θεσσαλία, ἔπονται δ' αὐτῆς, κατὰ σειρὰν ἐπίσης, ἡ Ἤπειρος, αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, ἡ Μακεδονία, αἱ Κυκλάδες καὶ ἡ Θράκη.

Νομίζω ἐν τούτῳ ὅτι ἀξίζει νὰ γίνῃ μνεία εἰδικὴ περὶ τῆς ληστείας. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἐσημειοῦντο εἰς τὴν Κρήτην ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος 1—7 ληστεῖαι ἢ ὑποθάλψεις ληστῶν. Διῆλθον καὶ ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα οὐδὲν ἔγκλημα ληστείας ἢ ὑποθάλ-

ψεως ἐσημειώθη εἰς τὴν νῆσον. Εἰς διάστημα ἕνδεκα ἐτῶν, προπολεμικῶς, ἐσημειώθησαν λῃστεῖαι ἢ ὑποθάλψεις 5 ἐν τῷ νομῷ Ἡρακλείου, 10 ἐν τῷ νομῷ Ρεθύμνης, 6 ἐν τῷ νομῷ Χανίων καὶ οὐδεμία ἐν τῷ νομῷ Λασηθίου.

Σήμερον, ἡ παρατήρησις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν Κρήτην, ἀποκαλύπτει σημαντικὴν μείωσιν τῶν κακουργημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ 1951 μέχρι καὶ τοῦ 1955, ἔλαβον τὴν κατιοῦσαν, κατὰ σειρὰν ἐτῶν : 142, 81, 56, 49, 30. Σημειώνει ἐπίσης μείωσιν τῆς ζωοκλοπῆς, ἥτις κατὰ τὰ ἴδια ἔτη εἶχε τὴν ἑξῆς ἐξέλιξιν : 82, 68, 49, 53, 43. Ἡ λῃστεία, τέλος, φαίνεται μηδενιζομένη. Ἐσημειώθησαν τέσσαρα κρούσματα κατὰ τὸ 1951, τρία κατὰ τὸ 1952 καὶ τρία κατὰ τὸ 1953. Οὐδὲν κροῦσμα λῃστείας ἐσημειώθη εἰς τὴν Κρήτην κατὰ τὰ ἔτη 1954 καὶ 1955.

Αὔξησις, ἀντιθέτως, παρατηρεῖται ἐπὶ τῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἀδικημάτων κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῶν σωματικῶν βλαβῶν. Ὀφείλεται αὕτη κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἁρμοδίων, εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐκ τῆς τροχαίας κινήσεως συναφῶν ἀδικημάτων ἐξ ἀμελείας.

Ἀξία ἀκόμη προσοχῆς εἶναι ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων. Προπολεμικῶς, κατεδικάζοντο εἰς τὴν Κρήτην 727 ἀνήλικοι. Ἡ περιφέρεια κατετάσσετο τρίτη εἰς τὴν σειρὰν τῶν δέκα διαμερισμάτων τῆς Χώρας. Σήμερον καταδικάζονται μόνον 72 ἀνήλικοι ἐτησίως. Ἡ μεταπολεμικὴ μείωσις εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν διαπιστουμένην μεταπολεμικῶς γενικὴν μείωσιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

Συνοψίζοντες, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐγκληματικότης, ἐμφανίζει μεταπολεμικῶς μείωσιν, ὀφειλομένην ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἀσφαλείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ταχεῖαν ἀπονομὴν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει τὴν ἄμεσον κύρωσιν, ἐμπνέουσα οὕτω τὴν πεποίθησιν περὶ τοῦ ἀναποφεύκτου τῆς ποινῆς. Ὀρθῶς ἐλέχθη ἐν προκειμένῳ, ὅτι οἱ ἐγκληματίαι δὲν ἀναγιγνώσκουν μὲν τοὺς Ποινικοὺς Κώδικας, λαμβάνουσιν ὅμως αἴσθησιν τῶν ἐπιβαλλομένων καὶ ἐκτελουμένων ποινῶν.

Τὴν σύντομον ταύτην ἀνασκόπησιν τῆς ἐγκληματικότητος ἐν Κρήτῃ, ἐπεχείρησα διὰ νὰ καταδείξω πόσον περισσότερον ἀξιέπαινος εἶναι ἡ πρωτοβουλία τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χανίων, ἡ ὁποία προώρισται διαφωτίζουσα, ἐρευνῶσα καὶ ὑποδεικνύουσα, νὰ σταθεροποιήσῃ τὰς ἱκανοποιητικὰς ταύτας διαπιστώσεις, αἵτινες δυνατὸν νὰ εἶναι παρήγοροι, δὲν ἐπιτρέπουσιν ὅμως τὴν χαλάρωσιν τοῦ κοινωνικοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐγκληματικότης εἰς ὅλην τὴν Χώραν ἐμφανίζεται σημαντικῶς μειωμένη καὶ ὅτι χαρακτηριστικῶς ἡ Σωφρονιστικὴ στατιστικὴ φέρει ἠλαττωμένον σήμερον τὸν ἀριθμὸν τῶν κρατουμένων κατὰ 40 ο/ο περίπου ἔναντι τοῦ προπολεμικοῦ, ἡ ἐν Κρήτῃ διαπιστουμένη μείωσις εἶναι βεβαίως ἀξιόλογος, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποφασιστική.

Δὲν πιστεύει τις ἐξ ὑμῶν, ὅτι πρόκειται νὰ μηδενισθῇ τὸ ἔγκλημα, φαινόμενον ἀναπότρεπτον τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Ἁπλῶς, ὡς Κοινωνία καὶ ὡς Κράτος, ὀφείλομεν τὸν ἀγῶνα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀντικοινωνικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὰ φυσιολογικὰ των ὅρια, ἀντιτασσόμενοι εἰς μίαν παθολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐγκληματικῶν φαινομένων, ἀσπαζόμενοι οὐχὶ τὴν ἀρχαίαν Νέμεσιν τὴν ἐκδικουμένην, ἀλλὰ τὴν Χριστιανικὴν Δικαιοσύνην, θεότητα σώζουσαν καὶ ἀνορθοῦσαν τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐξέπεσεν ἠθικῶς.

Ἡ μορφὴ καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἐγκληματικότητος, συνδέεται πρὸς τὴν ὅλην κοινωνικὴν μορφὴν μιᾶς Χώρας. Ταὐτίζεται πρὸς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς δυνατότητας τῆς Πολιτείας διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑνὸς συστήματος προλήψεως, θίγοντος οὐχὶ τὰ ἀποτελέσματα ἀλλὰ τὰς αἰτίας.

Εἰς μίαν τοιαύτην ἐκτεταμένην κρατικὴν δραστηριότητα τὸ Κράτος ἀπο-

βλέπει πρωτίστως εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ εἰς τὴν συμβολὴν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας. Ἀλλὰ καὶ ἡ συνδρομὴ τῶν κοινωνικῶν ὀργανώσεων, τῶν ἐπιστημονικῶν ἰδίως ὀργανώσεων, ὅπως οἱ Δικηγορικοὶ Σύλλογοι τῆς Χώρας, δὲν δύναται νὰ εἶναι τυχαία. Εἶναι πολύτιμος καὶ ἀποφασιστικὴ καὶ εἶναι παρήγορον ὅτι τοῦτο τὸ καθῆκον ἀπεδέχθη μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος τῶν Χανίων, τοῦ ὁποίου τὸ παράδειγμα πρέπει νὰ εὕρῃ μιμητάς.

Τὸ Κράτος πράττει βεβαίως ὅ,τι εἶναι δυνατὸν εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ εἰδικώτερον, εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς σωφρονιστικῆς πολιτικῆς. Τὰ διατιθέμενα μέσα, μολονότι ἀνεπαρκῆ, καλῶς διευθετούμενα καὶ θὰ ἔλεγον ἀποστραγγιζόμενα, ἀποδίδουν ἀποτελέσματα πλειότερα τῶν ἀναμενομένων.

Ἡ Κρατικὴ προσπάθεια, θὰ συνεχισθῇ ἀσφαλῶς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία πρέπει νὰ κάμῃ συνείδησιν τὴν συμμετοχήν της εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην. Εἰς τοῦτο θὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς διὰ τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς Χώρας, ἡ πρωτοβουλία τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῶν Χανίων, ἥτις ἀσφαλῶς θὰ εὕρῃ ἀπήχησιν πλησίον ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐπίστευσε μὲ ἄκρατον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν καθῆκον, πλησίον τοῦ ὑπερηφάνου λαοῦ τῆς Κρήτης, τοῦ γνωρίζοντος νὰ ἀγωνίζεται εἰς τὰ πεδία πάσης εὐγενοῦς προσπαθείας.

Τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἡ ἀναπόλησις τῶν ἡρωϊκῶν ἀγώνων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, φέρει εἰς τὴν σκέψιν ὅλων ἡμῶν τοὺς ἀγῶνας τῆς ἄλλης Ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου, τῆς ὁποίας ὁ παλμὸς ἐγένετο ἤδη παλμὸς ἰδικός μας καὶ τὸ μαρτύριόν της ἐγιγάντωσε τὴν ἀγωνίαν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

Ὁλόψυχος εἶναι ἡ συμπαράστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν μαρτυρικὴν πορείαν της καὶ Πανελλήνιος ἡ Παλαμικὴ προσευχή :

.... στὸ μαῦρο Γολγοθᾶ τῶν ξεθεμελιωμῶν,
ν' ἀνθίσῃ ὁ ἄσπρος κρίνος
τῶν Εὐαγγελισμῶν !

Περαίνων τὴν ὁμιλίαν, διὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ὁποίας ἰδιαιτέραν αἰσθάνομαι εὐτυχίαν καὶ τιμήν, κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῶν Χανίων ἀναληφθέντος ἀγῶνος κ α τ ὰ τῆς ἐγκληματικότητος, ἀγῶνος ὑ π ὲ ρ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Τὰ "ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ„ εὔχονται εἰς τοὺς συνδρομητάς των Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Εὐτυχὲς τὸ ἀνατέλλον Νέον Ἔτος 1957.

ΑΡΜΟΖΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ;

Περίληψις ὁμιλίας εἰς Συνέδριον Ἀστυνομικῶν ἐν Ἀμερικῇ γραμμένο ἀπὸ τὸν δόκτορα Ruth Alexander καὶ δημοσιευμένο στὸ περιοδικὸ Reader's Digest κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΟΡΟΥ**

Στὸ προκείμενο θέμα οἱ ἀντιλήψεις μας εἶναι ὅτι ἐπιβάλλεται ἰδία μεταχείρισις τῶν ἐγκληματούντων ἀνηλίκων, ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ἀπὸ τοὺς δικαστὰς καὶ τὶς σωφρονιστικὲς Ὑπηρεσίες.

Ἡ μεταχείρισις αὐτὴ δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπιβολὴ αὐστηρῶν ποινικῶν κυρώσεων γιὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐκείνους ποὺ ἀπὸ διαφόρους λόγους ἀποδεικνύουν ὅτι προσηρμόσθησαν ἔτσι ποὺ νὰ ἐπιτυγχάνεται μιὰ ἀπεριορίστου διαρκείας ἀπομόνωσις ἀπὸ τὴν κοινωνία, ὥστε νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ δράσουν ἐγκληματικῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως δὲν πρέπει νὰ παύουν οἱ προσπάθειες ἀναμορφώσεώς των.

Πάντως δὲν κρίνουμε ἄσκοπο νὰ δημοσιεύσουμε τὴν κατωτερω μελέτη, γιατὶ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὸ ν' ἀναζητήσουμε τὴν τυχὸν παρατηρουμένη αὔξησι τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων σὲ ἄλλα αἴτια (οἰκογενειακά, σχολικά, κοινωνικά, ἀγωγῆς κλπ.), ποὺ πρέπει ἀνάλογα νὰ θεραπεύσουμε. Ν. Α.

***

Χιλιάδες κοινωνιολόγων ὑπερασπίζονται τὸ νεαρὸ ἐγκληματία ὑποστηρίζοντας ὅτι ἡ κοινωνία καὶ τὰ ἴδια τὰ θύματά της, εἶναι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ, καὶ ὅτι, σεῖς καὶ ἐγὼ εἴμεθα ἡ αἰτία ποὺ ἔγινε ἐγκληματίας.

Μέρα καὶ νύκτα νεαροὶ ἐγκληματίες ἐνεδρεύουν στοὺς δρόμους, στὰ πάρκα, στὰ γήπεδα, στοὺς Κινηματογράφους, στοὺς διαδρόμους τῶν Σχολείων στοὺς σιροδρομικοὺς σταθμοὺς κλπ.

Ὄχι μόνο φροντίζουμε καὶ συνηθίζουμε νὰ μὴ δίνουμε στὶς παράνομες πράξεις τῶν νεαρῶν τὸ βαρὺ χαρακτηρισμὸ «Ἔ γ κ λ η μ α», ἀλλὰ τὸν ἐπιεικῆ τοιοῦτο «Π α ρ ά π τ ω μ α», ἀλλ' ἀκόμη τὸ ἔγκλημα ἑνὸς παιδιοῦ τὸ ὀνομάζουμε ἁπλῶς «ἀ σ θ έ ν ε ι α».

Οἱ εἰδικοὶ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προστασία τοῦ παιδιοῦ, μᾶς λέγουν ὅτι, ὅταν ἕνα παιδὶ εἶναι ἐγκληματίας αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ παιδὶ αὐτὸ εἶναι ἄρρωστο, καὶ ὅτι ὅταν εἶναι ἄρρωστο δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ καταλογίζουμε ἔγκλημα. Ἔτσι λοιπὸν ὁ νεαρὸς ἐγκληματίας δὲν φοβεῖται τὶς συνέπειες τῶν πράξεών του.

Αὐτοὶ οἱ εἰδικοί, λέγουν γιὰ τὸ παιδί, ὅτι εἶναι θῦμα τῆς Κοινωνίας. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἡ Κοινωνία εἶναι τὸ θῦμα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι περιορίζουμε τ' ἄρρωστα παιδιά, ὅταν ἡ ἀσθένειά τους εἶναι μολυσματικὴ χωρὶς νὰ δίνουμε σημασία ἂν γι' αὐτὸ αἰσθάνονται ἐχθρότητα ἢ ἀποστροφήν. Οὔτε ἐξετάζει ὁ Ὑγειονομικὸς νόμος στὴν περίπτωση αὐτὴ τὴν ἡλικία τοῦ ἀσθενοῦς, ἢ τὴν αἰτία τῆς ἀσθενείας. Οἱ Νόμοι ἐνδιαφέρονται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον γιὰ τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐπιδημίας.

Ἂν λοιπὸν τὸ ἔγκλημα πρόκειται νὰ θεωρεῖται ἀσθένεια πρέπει νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουμε σὰν ἀσθένεια. Οἱ νεαροὶ ἐγκληματίες πρέπει ν' ἀποσπασθοῦν ἀπ' τὰ χέρια τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος παρουσιαζομένων ὡς προστατῶν τῶν ἀνηλίκων, ὅταν

παραβιάζουν τοὺς νόμους καὶ δένουν τὰ χέρια τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων, ποὺ μοχθοῦν νὰ προστατεύσουν τὴν πάσχουσα Κοινωνία ἐξ αἰτίας των.

Ἡ παιδικὴ ἐγκληματικότης πλησιάζει καταπληκτικὰ τὶς ἐπιδημικὲς ἀναλογίες καὶ ηὐξήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἑπτὰ ἔτη τόσο τρομακτικά, ὑπὸ τὴν προστατευτικὴ μεταχείρισιν ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν, ὥστε ν' ἀπειλῇ σοβαρώτατα τὰ θεμέλια τῆς Κοινωνίας.

Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς γιὰ τὸ ἔγκλημα ἀνέρχεται κατὰ τοὺς πιὸ μετρίους ὑπολογισμοὺς τοῦ J. Edgar Hoover σὲ περισσότερα ἀπὸ 20 δισεκατομ. δολλάρια. Ἐπὶ πλέον ὑπολογίζεται ὅτι τὸ $^1/_2$ ἀπὸ τοὺς ἐφήβους ἐγκληματίες εἶχον ὑποπέσει σὲ ἐγκληματικὲς πράξεις ὅταν ἀκόμη ἦσαν παιδιὰ ἀνήλικα. Ἡ παιδικὴ ἡλικία τροφοδοτεῖ τὰς τάξεις τῶν ἐγκληματιῶν καὶ τὸ ἔγκλημα ἔχει καταντήσει ὁ εὔκολος τρόπος ἀποκτήσεως χρημάτων, δηλ. μιὰ προσοδοφόρος ἐπιχείρησις γιὰ τὸν καθένα.

Δύο σφαλερὲς καὶ προσφιλεῖς ἀπὸ μακροῦ χρόνου θεωρίες, πρέπει ν' ἀπορριφθοῦν ἂν θέλουμε νὰ κερδίσωμε στὸ θέμα τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος καὶ νὰ σώσωμε τὰ παιδιά μας καὶ τὴν Κοινωνία ὁλόκληρη.

Ἡ πρώτη, ποὺ ὁ καθένας μας μηχανικὰ καὶ πρακτικὰ παπαγαλίζει, εἶναι ὅτι τὸ ἔγκλημα δὲν πληρώνει, δηλ. ἡ ἀτιμωρησία. Ὁ νεαρὸς ἐγκληματίας γνωρίζει αὐτὸ καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. «Αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος γιὰ νὰ γίνῃ σπουδαῖος, ἕνας τύπος ἥρωος». Εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὸ φόβο τῶν συνεπειῶν. Ἂν τύχῃ νὰ συλληφθῇ μπορεῖ νὰ ὑπολογίζῃ ὅτι τὴν ἴδια νύκτα θὰ γίνῃ ἀντικείμενο ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ θὰ ἐπισύρῃ τὴν κοινὴ γνώμη ὁλοκλήρου τῆς Κοινωνίας, ἐνῷ μέχρι τότε ἦτο ἄσημος καὶ ἀφανής. Ὁ δικαστὴς τῶν ἀνηλίκων θὰ πιεσθῇ ἀπὸ τοὺς δῆθεν Κοινωνιολόγους, τὶς Φιλανθρωπικὲς Ὀργανώσεις, τὶς Ἐπιτροπὲς Προστασίας ἀνηλίκων, τοὺς γονεῖς, τοὺς Παπάδες, τοὺς Πάστορες ἢ τοὺς διδασκάλους, νὰ εἶναι ἐπιεικὴς πρὸς τὸ παιδί, ἕνα παιδὶ περίπου δύο μέτρα, ποὺ ξεύρει νὰ ἐπιτίθεται μὲ μαχαίρια καὶ παντὸς εἴδους ὅπλα.

Ὁ νόμος περὶ Κοινωνικῆς μερίμνης περιβάλλει μὲ κάθε συμπάθεια τὸ νεαρὸ ἐγκληματία. Σὲ πολλὲς Πολιτεῖες ἔχει ἐπικρατήσει ἡ συνήθεια νὰ μὴ πηγαίνουν ἐν στολῇ οἱ ἀστυνομικοί, ὅταν πρόκειται νὰ συλλάβουν ἕνα νεαρὸ ἐγκληματία, ἀλλὰ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ μὲ αὐτοκίνητο ποὺ δὲν φέρει τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῆς Ἀστυνομίας. Τοῦτο γίνεται γιὰ νὰ μὴ στιγματισθῇ ὁ νεαρός, ποὺ ἔχει ἤδη στιγματισθῇ ἀπὸ τὶς πράξεις του.

Στὰ δικαστήριά μας, τῶν ἀνηλίκων, οἱ ποινικὲς διαδικασίες διεξάγονται μὲ αὐστηρὰν μυστικότητα, ἀθόρυβα καὶ ὁ τύπος ἀποκλείεται. Τὰ πρακτικὰ τηροῦνται μυστικὰ καὶ ὑπὸ αὐστηρὰν ἐχεμύθειαν, οἱ συνοδοὶ δὲ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἐν στολῇ. Τέλος γίνεται κάθε τι ὥστε ὁ νεαρὸς ἐγκληματίας νὰ αἰσθάνεται ὅτι εὑρίσκεται στὸ σπίτι του. Ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ ἠπίαν μεταχείρισιν, ἀπαιτεῖ ὅπως ὁ δικαστὴς πλησιάσῃ τὸν νεαρὸ ἐγκληματία φιλικά, κατὰ τὸν πιὸ καλὸ καὶ μαλακὸ τρόπο, συμμεριζόμενος τὶς ταλαιπωρίες καὶ τὰ βάσανά του. Σπανίως θ' ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τοῦ Νόμου αὐστηρὴ καὶ ὠργισμένη νὰ μιλῇ πρὸς τὸν παρανομήσαντα. Ἀποτέλεσμα μιᾶς τέτοιας μεταχειρίσεως εἶναι νὰ κάμῃ τὸν νέο ν' ἀσεβῇ πρὸς τοὺς Νόμους, ποὺ εἶναι χωρὶς σπονδυλικὴ στήλη, ἀφοῦ δὲν ἔχουν κυρώσεις γι' αὐτόν. Ἕνας νέος π.χ. ποὺ δὲν ἐφαίνετο μεγαλύτερος τῶν 14 ἐτῶν καὶ ἠρωτήθη ἂν εἶχε πιστεύσει ὅτι μποροῦσε νὰ ξεφύγῃ τὴ δικαιοσύνη ἔπειτα ἀπὸ τὴν 5η ἔνοπλη ληστεία ποὺ εἶχε διαπράξει, ἀπήντησε μὲ θράσος, ἀσέβεια καὶ ἀναίδεια: «Γιατὶ ὄχι;. Πάντοτε τὸ εἶχα πιστέψει».

Ἡ δεύτερη θεωρία πάνω στὴν ὁποία ἔχουμε προσκολληθῇ εἶναι ὅτι, ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι ἱερά, ἀπαραβίαστος.

Ἀλλὰ μόνο μιὰ ἰδεολογική, μὴ ρεαλιστικὴ καὶ ἐσφαλμένη ἀντίληψις περὶ παιδικῆς ἡλικίας δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι, οἱ φοβερώτεροι κίνδυνοι, πρωταρχικῆς σκληρότητος, ἐνεδρεύουν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν.

Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ ὑποβάλωνται σὲ αὐστηρὴ πειθαρχία ἀκατάπαυστα, γιὰ νὰ κατορθώσουν ν' ἀποκτήσουν τὸν αὐτοέλεγχο ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ ὠργανωμένες κοινωνίες. Μέχρις ὅτου ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ αὐτὴ τὴν αἰσθηματικότητα, δὲν θὰ μπορέσουμε ν' ἀντιμετωπίσουμε μὲ ἐπιτυχία τὸ πρόβλημα τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Διάφορες περιπτώσεις μᾶς πείθουν ὅτι ὡρισμένα παιδιὰ ἔχουν ἐκ γενετῆς τὴν τάσιν πρὸς τὸ ἔγκλημα, ὅπως ἀκριβῶς ὡρισμένα ἔχουν ἔμφυτο ταλέντο ἐκ γενετῆς πρὸς τὴ μουσική.

Δὲν βρίσκουν τίποτε τὸ ἀπαίσιο τὸ ἀπάνθρωπο καὶ ἀπεχθὲς στὸ νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ κτυπήσουν κάποιον γιὰ νὰ τὸν λῃστεύσουν ἢ κάποιον ποὺ γίνεται ἐμπόδιο στὰ σχέδιά τους.

Ἡ λαϊκὴ ἀντίληψις ὅτι τὸ ἀμόρφωτο καὶ κάπως καθυστερημένο παιδὶ ἔχει τάσιν πρὸς διάπραξιν παραπτωμάτων δὲν εὐσταθεῖ. Τὰ παιδιὰ ποὺ παρασύρονται στὴ διάπραξη ἐγκλημάτων, ὑπάρχει μεγαλυτέρα πιθανότης, νὰ εἶναι εὔπορα, ν' ἀρέσκωνται στὶς περιπέτειες καὶ νὰ κατέχωνται ἀπὸ σαδιστικὰ καὶ αἱμοβόρα ἔνστικτα. Δὲν παρανομοῦν μόνον, ἀγνοοῦν καὶ ἀσεβοῦν πρὸς τὸ νόμο, κατεχόμενα ἀπὸ τὸ ἐγωϊστικὸ αἴσθημα ὅτι εἶναι ὑπεράνω αὐτοῦ.

Καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ παρανομία τους μένει ἀτιμώρητη αἰσθάνονται ὅτι καλὰ ἔκαναν καὶ ἀποθρασύνονται ἀκόμη περισσότερο.

Γιὰ χρόνια τώρα ἐπαναλαμβάνουμε ὅτι τ' ἀπόκεντρα καὶ ἐρημικὰ μέρη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ φτώχεια ἀφ' ἑτέρου παροτρύνουν τὰ παιδιὰ στὴ διάπραξι ἐγκλημάτων. Ἀλλὰ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀνησυχητικὲς ὄψεις τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, εἶναι ὅτι τὰ παιδιὰ ἀπὸ μερικὲς οἰκογένειες τοῦ «καλοῦ κόσμου» ὅπως συνηθίζουμε νὰ τοὺς ἀποκαλοῦμε εἶναι ἀνώμαλα διανοητικῶς.

Περισσότερες ἀπὸ τὸ $^1/_2$ τῶν οἰκογενειῶν στὴν Ἀμερικὴ ἔχουν ἰδιόκτητα σπίτια. Ἔχομεν ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ τὸ πιὸ ψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἔχουμε ὅμως καὶ τὴ μεγαλύτερη ἐγκληματικότητα. Οἱ ἀποδοχὲς ἀπὸ τὶς ἐργαζόμενες μητέρες συμβάλλουν βέβαια στὸ ψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ ἕνα σπίτι χωρὶς μητέρα συμβάλλει ἐπίσης στὴ μεγαλύτερη παιδικὴ ἐγκληματικότητα. Σήμερα ἡ οἰκογένεια στὴν Ἀμερικὴ τρώγει στὸ πόδι, στοὺς δρόμους ἢ καθ' ὃν χρόνον παρακολουθεῖ βίαιες, σαδιστικές, ἀνήθικες, βάναυσες καὶ σκληρὲς σκηνὲς στὴν τηλεόρασι. Ὅλα αὐτὰ παίζουν ἕνα σπουδαῖο ρόλο στὸ ἀνήσυχο καὶ ἀνώμαλο μυαλὸ τοῦ ἀπείθαρχου παιδιοῦ. Χωρὶς ἀξιοπρέπεια, εἶναι ἀδύνατο νὰ ὑπάρξῃ πειθαρχία καὶ τὰ παιδιὰ ἔχουν ἀνάγκη πειθαρχίας.

Ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ τὸν ἀπαραίτητο καὶ καλλίτερο ὁδηγὸ γιὰ τὴ διαπαιδαγώγησί της. Συχνὰ ὅμως ἡ οἰκογένεια οὐδόλως ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ πειθαρχία καὶ τὴ διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν.

Ὁ δικαστὴς Wil. Walyemate λέγει: «Κατηγορῶ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἀνε-
» κτικότητα διὰ παιδιὰ 13—19 ἐτῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσαν σήμερον θεωρίαν
» τοῦ καθυστερημένου παιδιοῦ. Ἀνάλογα λοιπὸν μὲ τὶς ἐφαρμοζόμενες θεωρίες
» περὶ διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ εἶναι καὶ τ' ἀποτελέσματα. Θερίζομεν σή-
» μερον ὅ,τι ἐσπείραμε ἐπὶ πολλὰ ἔτη μὲ τὶς ἀνεκτικὲς θεωρίες διαπαιδαγωγήσεως
» τοῦ παιδιοῦ».

Τὸ σαδιστικὸ καὶ φρικιαστικὸ ἔγκλημα τῶν ἀνηλίκων ἀποκαλεῖται «ἀσθένεια» ἢ «σοβαρὰ διανοητικὴ διαταραχή». Τέτοιες θεωρίες, καὶ ἀντιλήψεις εἶναι σφαλερὲς καὶ ἐπικίνδυνες. Αὐτὴ ἡ ἄποψις ἐγεννήθη ταὐτόχρονα μὲ τὰ ἀνήθικα ἀναγνώσματα, τὰ πορνογραφήματα κλπ. ποὺ ἀποκαλοῦνται «Προοδευτικὴ ἐκπαίδευσις». Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ πειθαρχία ἐχάθη, ποὺ ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ σεβασμὸς τῶν ἀνηλίκων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ σεμνότης στοὺς τρόπους ἐκφράσεως τῶν νέων, ἀπὸ τότε ποὺ τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα ἔπαυσε νὰ κυριαρχῇ, ἡ πρὸς τὸ ἔγκλημα

ροπὴ τῶν νέων λαμβάνει ἐπιδημικὴ μορφὴ καὶ φτάνει σὲ ἐπικίνδυνα καὶ ἀπειλητικὰ σημεῖα.

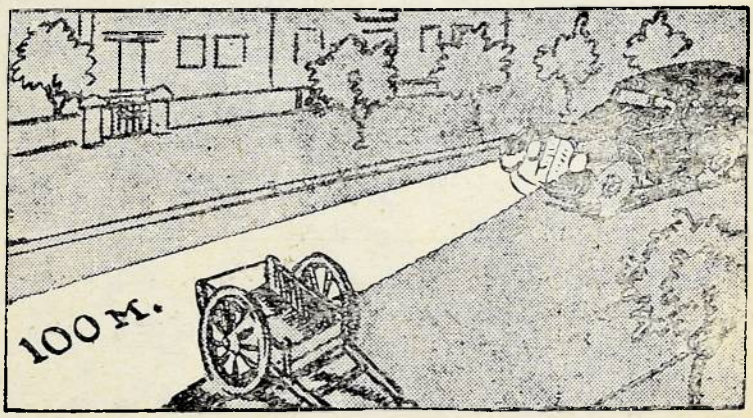
Εἶναι ἄρά γε φρόνιμο καὶ ὡραῖο, ν' ἀφήσουμε τὸ παιδὶ νὰ ξεφύγῃ τὴν τιμωρία μέχρις ὡρισμένης ἡλικίας καὶ μετὰ νὰ λάβουμε προστατευτικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἐγκληματικῶν πράξεών του;

Γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό του καὶ γιὰ τὸ καλὸ τῆς Κοινωνίας, πρέπει νὰ τιμωρηθῇ στὴν ἀρχὴ τῆς ἐγκληματικῆς του δράσεως, ἀνάλογα πρὸς τὴν πρᾶξι του καὶ ὄχι ἀνάλογα μὲ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεώς του.

Γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν παιδικὴ ἐγκληματικότητα καὶ νὰ θεραπεύσουμε τὸ κακό, πρέπει ν' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν ἀρχή, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν πρώτη φορὰ ποὺ συλλαμβάνεται τὸ παιδὶ νὰ ἐγκληματῇ. Ἂν μὲ τὴ διάπραξι τοῦ πρώτου ἐγκλήματος (ἀδικήματος) τιμωρηθοῦν μὲ ἀρκετὴ αὐστηρότητα, εἶναι ἀπίθανο ὅτι θὰ προχωρήσουν σὲ ἕνα δεύτερο καὶ τρίτο ἔγκλημα. Τὸ παιδὶ ποὺ βάζει τὸ χέρι του ἐπάνω σὲ μιὰ σόμπα ποὺ καίει δὲν θὰ τὸ ξαναβάλῃ πάλι γιατὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ φυσικὸ νόμο (καίγεται).

Ἡ τιμωρία εἶναι ἀποτελεσματικὴ ὄχι ἁπλῶς γιατὶ κάνει νὰ ὑποφέρῃ, ἀλλὰ γιατὶ ταπεινώνει τὸ δράστη. Τὸ ἐγὼ ἑνὸς παραπτωματία δὲν μπορεῖ ν' ἀνεχθῇ ταπείνωσι, ἔστω καὶ αὐτὴ ἀκόμη τὴν ἀσήμαντο, ν' ἀποκληθῇ «κουτορνίθι». Ἡ τιμωρία δὲν εἶναι ἐκδίκησις, εἶναι ἕνα μέσον ἐπιβολῆς πειθαρχίας. Τὸ μέσον τοῦτο πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ κατέχεται τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸ φόβο τῶν συνεπειῶν τῶν ἐγκληματικῶν του πράξεων, ἂν θέλουμε νὰ προστατεύσουμε τὸν παραβιαζόμενο Νόμο καὶ τὴν πάσχουσα Κοινωνία.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε τὰ φῶτα τοῦ αὐτοκινήτου σας. Πρέπει νὰ ἔχουν τέτοια ἔντασι ὥστε νὰ μπορῆτε νὰ βλέπετε εἰς ἀπόστασι 100 μέτρων τὰ ἐμπόδια ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὸ δρόμο. Εἰς τοὺς δρόμους, ποὺ φωτίζονται πολύ, πρέπει νὰ ἀνάβετε μόνον τὰ πολὺ μικρὰ φῶτα. Ἡ χρῆσις τῶν φώτων ἀρχίζει μισὴ ὥρα μετὰ τὴν δύσι τοῦ ἡλίου καὶ σταματᾷ μισὴ ὥρα πρὸ τῆς ἀνατολῆς.

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣ
Ἤ
ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ ΚΑΛΟΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου
κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

IV. Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ

ΙΙ. Ἡ ἄσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ τοῦ προϊσταμένου.

Γ'. Ἡ τέχνη τῆς ὀργανώσεως.

1. Ἀνάγκη ὀργανώσεως.

Σήμερον ἰδία, λόγῳ τῆς τεραστίας τεχνικῆς προόδου, ἐπιβάλλεται ἡ μεθοδικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς αὐτῆς.

Ὁ Ἀρχηγὸς οἱασδήποτε ὑπηρεσίας, δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς, ἐὰν θέλῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ὀργανώσῃ τὰ τῆς ἰδίας του ἐργασίας καὶ κατόπιν ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα τοῦ προβάλλονται, ὅπως ἐπιλύσῃ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀρχηγοῦ, ὡς εἶναι ἡ κατανομὴ τῆς ἐργασίας ἀναλόγως πρὸς τὰς ἱκανότητας ἑκάστου τῶν συνεργατῶν του, ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν τῶν ὑφισταμένων του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ κλπ.

Ὅσον δὲ πολλαπλαῖ εἶναι αἱ ἁρμοδιότητες καὶ ὅσον πολλαπλασιάζονται τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα, τόσον καὶ περισσότερον ἐπιβάλλεται ἡ μεθοδικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ ἀποτυχίας.

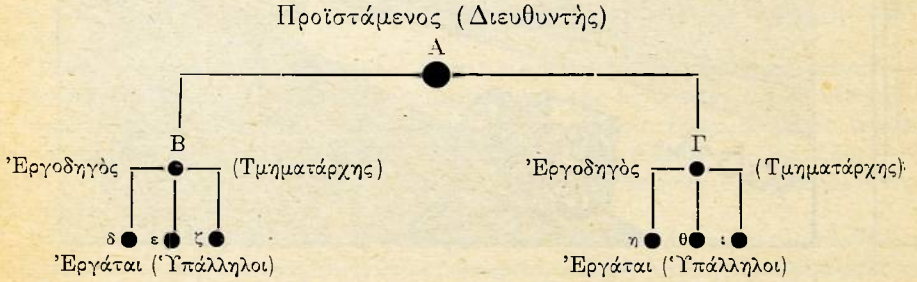
2. Αἱ συνηθέστεραι μορφαὶ ἢ τύποι ὀργανώσεως. (1)

Αὗται εἶναι τρεῖς : α) ἡ ὀργάνωσις γραμμῆς ἢ ὁ στρατιωτικὸς τύπος, β) ἡ ὀργάνωσις ἐπιτελείου καὶ γ) ἡ μικτὴ ὀργάνωσις ἐπιτελείου καὶ γραμμῆς.

α) Ἡ ὀργάνωσις γραμμῆς ἢ ὁ στρατιωτικὸς τύπος. Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα.

Ἡ ὀνομασία τοῦ τύπου τούτου τῆς ὀργανώσεως, ὅστις καλεῖται καὶ στρατιωτικός, προῆλθεν ἐκ τῆς ἀρχικῆς ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ, ὅπου αἱ πρῶται γραμμαὶ ἀπετέλουν τὴν γραμμὴν μάχης, τὴν παραγωγικὴν τοὐτέστιν γραμμὴν αὐτοῦ.

Ἡ συνήθης μορφὴ τῆς ὀργανώσεως γραμμῆς εἶναι ἡ κάτωθι :

Ἡ ἀνωτέρω μορφὴ ὀργανώσεως χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας

1. Ὅρα «Βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐπιστημονικῆς Διοικήσεως» ὑπὸ Δ. Σχορτσανίτη, A. Carrard «Le chef, sa formation et sa tache» E. Boyet, «Organitation de la Distribution», Henry Fayol «Administration Industrielle et Générale», Ι. Α. Χρυσοχοῦ, «Ὀργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων» κλπ.

καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις. Ἔχει δὲ αὕτη σημαντικὰ πλεονεκτήματα, διότι εἶναι ἁπλῆ, παρουσιάζει σαφῆ διαχωρισμὸν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ τῶν εὐθυνῶν, εἶναι σταθερά, ἐπιτρέπει τὴν ταχεῖαν λῆψιν ἀποφάσεων, διατηρεῖ εὐκόλως τὴν πειθαρχίαν τοῦ προσωπικοῦ κλπ.

Ἐμφανίζει ὅμως ὁ τύπος οὗτος τῆς ὀργανώσεως διάφορα ψυχολογικὰ προβλήματα καὶ ποικίλας δυσχερείας, τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ εἶναι ἐνήμερος ὁ ἀρχηγός, ἂν θέλῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα τῷ προσφέρει τὸ σύστημα τοῦτο.

Τὰ κυριώτερα δὲ τούτων εἶναι τὰ ἑξῆς :

Ἡ προκειμένη μορφὴ ὀργανώσεως εἶναι ἄκαμπτος, ἐπειδὴ δὲ εἶναι σύστημα μονοκρατικοῦ χαρακτῆρος δύναται νὰ λειτουργῇ ἐπὶ βάσεως αὐθαιρέτου καὶ δικτατορικῆς. Ἐὰν δὲ ὑφίσταται ἔλλειψις εἰδικῶν κατευθύνσεων καὶ ἐπιστημονικῆς κατανομῆς τῆς ἐργασίας ἀλλ' ὑπάρχει ἐμπειρικὴ μᾶλλον τοιαύτη, ἐνδέχεται νὰ ὑστερῇ καὶ εἰς ἀπόδοσιν.

Ὑφίσταται προσέτι ὁ κίνδυνος μήπως οἱ ἐνδιάμεσοι κρίκοι (ἐργοδηγοί, τμηματάρχαι κλπ.) ἀντιδροῦν εἰς ζητήματα ἔχοντα ἀνάγκην ἀλλαγῆς. Εἶναι ἐπίσης ἐνδεχόμενον ὡρισμένα στελέχη νὰ ἐπιβαρύνωνται ὑπερμέτρως. Ὁμοίως ἐνδέχεται νὰ ὑπάρξῃ ἀπώλεια χρόνου εἰς τὴν ἐκ μέρους τοῦ προϊσταμένου διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, διότι ὀφείλει, οὗτος νὰ μὴν ἀγνοῇ τοὺς ἐνδιαμέσους κρίκους (Ἐργοδηγοὺς ἢ Τμηματάρχας κλπ.). Ἐπιβάλλεται δὲ τοῦτο διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Διοικήσεως, καθ' ὅσον βασικὴ ἀρχὴ αὐτῆς εἶναι ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ σέβεται τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἄλλων.

Καί διὰ νὰ γίνωμεν σαφέστεροι, φέρομεν τὸ ἑξῆς παράδειγμα: Ἐάν ὁ προϊστάμενος Α ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ δ κάμνει κάτι ποὺ εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὰς διαταγάς του ἢ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ ἄλλως διὰ νὰ ἔχῃ καλυτέραν ἀπόδοσιν, δὲν πρέπει ν' ἀπευθυνθῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὸν Β, δηλαδὴ τὸν ἄμεσόν του ὑφιστάμενον καὶ νὰ τοῦ ὑποδείξῃ πῶς θὰ πρέπει νὰ ἐργασθῇ ὁ δ. Μὲ τὴν σειράν του δέ, ὁ Β θὰ δώσῃ τὰς ὁδηγίας του εἰς τὸν δ, πλὴν ἐὰν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δ, παρεντίθεται ἕτερον ὑποδεέστερον αὐτοῦ στέλεχος, ὁ Β' ὁπότε δι' αὐτοῦ θὰ δώσῃ ὁδηγίας εἰς τὸν δ.

Εἶναι δὲ ὑποχρεωμένος ὁ Α νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ τηρηθῇ ἡ ἱεραρχία καὶ ἡ πειθαρχία καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ καταρτίσῃ καὶ μορφώσῃ τὰ στελέχη του ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε δεδομένων τῆς πείρας.

Θ' ἀντιταχθῇ βεβαίως ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπέρχεται καθυστέρησις τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς λειτουργίας τῆς ἐργασίας, καὶ ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπέρχεται οὕτω μειωμένη ἀπόδοσις.

Βεβαίως, αἱ ἀντιρρήσεις αὗται εἶναι βάσιμοι ἀλλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξουδετερωθοῦν τ' ἀνωτέρω μειονεκτήματα διὰ τῆς λήψεως ὡρισμένων μέτρων.

Σημειοῦμεν δὲ κατωτέρω ἓν ἐκ τούτων.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας χρόνου διὰ τὸν προϊστάμενον καλὸν εἶναι ὁσάκις ἐνεργεῖ οὗτος ἐπιθεώρησιν τῶν γραφείων τῆς ὑπηρεσίας του ἢ τῆς ἐπιχειρήσεώς του νὰ παραλαμβάνῃ μαζί του τὸν ἢ τοὺς ἀμέσους ὑφισταμένους του. Δύναται νὰ συζητῇ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν παρατηρήσεών του καὶ νὰ τοὺς κατατοπίζῃ μὲ τὰς ἀπόψεις του, οὕτω δὲ διαρκῶς νὰ τοὺς καταρτίζῃ.

Μὲ τὴν τοιαύτην ἐνέργειάν του ὁ προϊστάμενος ὄχι μόνον διορθώνει ἀμέσως τὰ σφάλματα τὰ ὁποῖα συνέπεσε ν' ἀντιληφθῇ κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν του, ἀλλ' ἀποφεύγει καὶ τὴν ἐπανάληψίν των. Ταυτοχρόνως δὲ ὑποκινεῖ καὶ τονώνει τὴν προσοχὴν καὶ τὸν ζῆλον τῶν ἀμέσως ὑφισταμένων του, καὶ τοὺς συνηθίζει ὥστε νὰ εἶναι προσεκτικώτεροι εἰς τὰ καθήκοντά των τοῦ λοιποῦ καὶ ν' ἀντιλαμβάνωνται μόνοι των τὰς ἀτελείας τῆς ἐργασίας καὶ τὰ σφάλματα τῶν ὑφισταμένων των. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον καὶ

ἡ ἐργασία διεξάγεται καλύτερον καὶ ἀποδοτικώτερον καὶ τὰ στελέχη καταρτίζονται ἐν τῇ πράξει τελειότερον, ἔτι δὲ καὶ ὁ προϊστάμενος ἀπαλλάσσεται ἀπὸ πολλὰς μεταγενεστέρας ἐνοχλήσεις τὰς ὁποίας ἄλλως θὰ εἶχεν ἀφεύκτως.

β) Ἡ ὀργάνωσις ἐπιτελείου.

Ἡ μορφὴ αὕτη ὀργανώσεως προέκυψεν ἐκ τῆς ὑφισταμένης δυσχερείας ὅπως ἐξασφαλισθῇ εἰς τὴν διοίκησιν ἡ ἀπόκτησις πολλῶν καὶ ποικίλων τεχνικῶν ἰδίᾳ γνώσεων, αἵτινες θεωροῦνται σήμερον ἀπαραίτητοι διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀποδοτικὴν λειτουργίαν τῶν συγχρόνων ἐπιχειρήσεων.

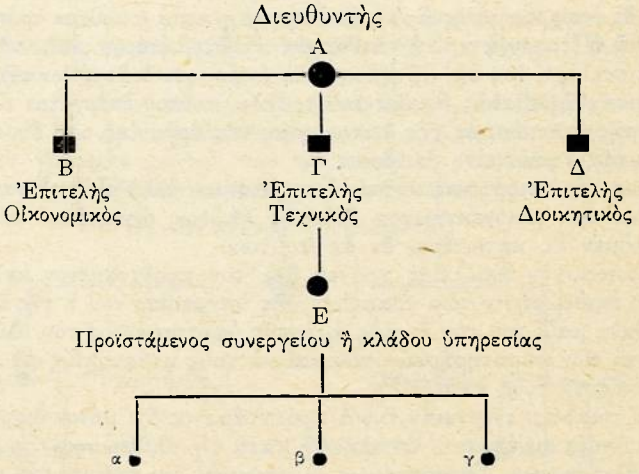
Διὰ τῆς τοιαύτης ὀργανώσεως ἐνισχύεται ἡ διοίκησις τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἀλλὰ καὶ ὡρισμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, διὰ προσώπων τὰ ὁποῖα κατέχουν εἰδικὰς (τεχνικὰς) γνώσεις καὶ ἔχουν ὡς ἔργον τὴν παροχὴν συμβουλῶν ἢ εἰδικῆς καθοδηγήσεως ἐκεῖ ὅπου ἤθελεν αὕτη τοὺς ζητηθῇ.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἀσκοῦν κατ' ἀρχὴν διοίκησιν, οὔτε καὶ ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς συντελουμένης ἐργασίας, πλὴν ἐὰν εἰδικῶς ἐξουσιοδοτηθοῦν πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ. Τὸ σύστημα τοῦτο ἤρχιζεν ἐφαρμοζόμενον τελευταίως καὶ εἰς τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως Τεχνικῶν Συμβούλων ἐπὶ συμβάσει, ὡς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, Ἐμπορίου, Οἰκονομικῶν κλπ.

γ) Ἡ μικτὴ ὀργάνωσις ἐπιτελείου καὶ γραμμῆς.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἀποτελεῖ συγκερασμὸν τῶν προαναφερθέντων δύο τύπων «ὀργάνωσις γραμμῆς» καὶ «ὀργάνωσις ἐπιτελείου». Δι' αὐτοῦ ἀποφεύγονται κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ μειονεκτήματα ἀμφοτέρων καὶ συνδυάζονται ἐπὶ τὸ ἐπωφελέστερον τὰ πλεονεκτήματα αὐτῶν.

Κατὰ τὴν μικτὴν ὀργάνωσιν, ἡ μὲν τοιαύτη γραμμῆς, ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθερότητος καὶ πειθαρχίας, ἡ δὲ τοῦ ἐπιτελείου τὴν ἐξασφάλισιν τῶν εἰδικῶν (τεχνικῶν) γνώσεων. Ὑφίσταται δὲ εἰς τὸν τύπον τοῦτον ὀργανώσεως σαφὴς διαχωρισμὸς μεταξὺ τῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης καὶ ἐρεύνης τῶν ζητημάτων (δοκιμαί, ἀναλύσεις, μελέται, στατιστικὴ) καὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν σχεδίων, προγραμμάτων κλπ. Τυπικὸν παράδειγμα τῆς μορφῆς τῆς ἀνωτέρω ὀργανώσεως εἶναι τὸ κάτωθι :

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς ὀργανώσεως ταύτης εἶναι μεγάλα, διότι ἐνῷ διατηρεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ μοναδικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἐνιαίου τῆς διοικήσεως, ἐπιτρέπει ταυτοχρόνως τὴν παροχὴν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀπαραιτήτων εἰδικῶν γνώσεων, μέσῳ

τῶν ἐπιτελῶν του, δι' ὧν δύναται οὗτος ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας τοῦ διαρκῶς ἀναπτυσσομένου τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Οὕτω δὲ ὁ ἀρχηγὸς δύναται νὰ χρησιμοποιῇ τὰς εἰδικὰς γνώσεις τῶν ἐπιτελῶν του διὰ τὴν ἐπιστημονικωτέραν καὶ ὀρθοτέραν ἐπίλυσιν τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν κλπ. προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἔρχονται ἐνώπιόν του.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω σύστημα ὀργανώσεως ὅλα τὰ παραγωγικὰ συνεργεῖα, ἢ αἱ διοικητικαὶ κλπ. ὑπηρεσίαι (ἡ ὀργάνωσις γραμμῆς) ὑπὸ στοιχ. α, β, γ, ὑπάγονται εἰς τὸν προϊστάμενον (συνεργείου ἢ κλάδου ὑπηρεσίας) Ε καὶ δέχονται διαταγὰς μόνον ἀπ' αὐτόν.

Οἱ ἐπιτελεῖς (Β, Γ, Δ) ὑπάγονται ἀπευθείας εἰς τὸν Διευθυντὴν (Α) ἢ Ἀρχηγὸν καὶ δέχονται διαταγὰς μόνον ἀπὸ αὐτόν. Τὰς εἰσηγήσεις των οἱ ἐπιτελεῖς ἀπευθύνουν μόνον εἰς αὐτὸν καὶ μόνον μέσῳ αὐτοῦ διαβιβάζονται ὁδηγίαι καὶ εἰσηγήσεις των πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν συνεργείων ἢ κλάδων ὑπηρεσιῶν.

Τὰ καθήκοντα ἑνὸς ἑκάστου ἀτόμου εἰς τὴν ὀργάνωσιν ταύτην πρέπει νὰ εἶναι σαφῶς καθωρισμένα καὶ γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους, διὰ νὰ ὑπάρχῃ σαφὴς διαχωρισμὸς ἁρμοδιότητος καὶ εὐθύνης.

Παρὰ τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος τούτου δὲν λείπουν ἐν τούτοις καὶ ὡρισμένα μειονεκτήματα, ὀφειλόμενα κυρίως εἰς τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ἡ ὁποία διατυποῦται εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον (διαχωρισμὸς ἁρμοδιότητος καὶ εὐθύνης).

Οὕτω, ἐὰν δὲν καθορισθοῦν σαφῶς τὰ καθήκοντα καὶ εὐθύναι τῶν μελῶν τοῦ ἐπιτελείου, εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ δημιουργῆται ποία τις σύγχυσις εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ σύγκρουσις καθηκόντων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων γραμμῆς.

Ἐπίσης ὑπάρχει ὁ κίνδυνος παρανοήσεως τῶν εἰδικῶν ὁδηγιῶν ἰδίως, ἐὰν αὗται διαβιβάζωνται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων χωρὶς νὰ κατανοηθοῦν ὑπ' αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ κίνδυνος ἀκόμη τῆς ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τούτων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῶν ἐπιτελῶν ὑφίσταται ὁσάκις οὗτοι ἤθελον νομίσει ὅτι θίγεται ἡ φιλοτιμία των ἢ ἡ καλή των φήμη περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς πείρας των καὶ διακυβεύεται οὕτω ἡ ἐπιρροή των ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων των λόγῳ τῆς παρουσίας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν εἰδικῶν ἐπιτελῶν.

Πάντως τὰ μειονεκτήματα ταῦτα δύνανται νὰ ἐξαλειφθοῦν διὰ τοῦ καταλλήλου χειρισμοῦ τῶν ἀναφυομένων ἑκάστοτε ζητημάτων ὑπὸ τοῦ ἱκανοῦ ἀρχηγοῦ.

3. Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς ὀργανώσεως.

Αὗται ἀποτελοῦνται ἀπὸ θεμελιώδεις ἐπιστημονικὰς ἀρχάς, βασιζομένας ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἐμπειρίας.

Εἶναι δὲ τέσσαρες :

α) Ἡ ἀρχὴ τοῦ μοναδικοῦ προϊσταμένου.

β) Ἡ ἀρχὴ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐλέγχου.

γ) Ἡ ἀρχὴ τῆς ὁμοιαγενείας τῶν καθηκόντων.

δ) Ἡ ἀρχὴ τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Μὲ μεγάλην συντομίαν θὰ προσπαθήσωμεν νὰ πραγματευθῶμεν περὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν.

Καὶ πρῶτον: Ἡ ἀρχὴ τοῦ μοναδικοῦ προϊσταμένου.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην δι' ἕκαστον ἄτομον ἐργαζόμενον εἰς τομέα τινὰ ἐργασίας πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἷς καὶ μοναδικὸς διοικητὴς ἢ προϊστάμενος. Εἶναι δὲ ἡ ἀρχὴ αὕτη θεμελιώδης. Ὡς δὲ παραστατικώτατα λέγει σχετικῶς ὁ Fayol: «κορμὸς μὲ δύο κεφαλὰς εἶναι ἐξ ἴσου τερατώδης διὰ τὴν διοίκησιν, ὅπως καὶ διὰ τὸν κορμὸν τῆς φύσεως. Τὰ τέρατα, προσθέτει, εἶναι δύσκολον νὰ ζήσουν ἐπὶ μακρόν».

Ὡς εἶναι εὐνόητον θεωρεῖται φύσει ἀσυμβίβαστον καὶ ἀδύνατον τὸ νὰ ὑπάρχουν δύο διάφοραι κατευθύνσεις ἐκτελέσεως μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως. Εἰς τὰς περι-

πτώσεις δὲ κατὰ τὰς ὁποίας τὸ αὐτὸ ἄτομον ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὑπόκειται εἰς ἀλληλοσυγκρουομένας διαταγὰς δύο ἢ περισσοτέρων προϊσταμένων, ἀσφαλῶς θὰ περιέλθῃ τοῦτο εἰς πλήρη σύγχυσιν καὶ ἀδιέξοδον καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ ἀποδοτικῶς. Πλὴν δὲ τούτων θὰ εἶναι οὐσιαστικῶς ἀνεύθυνον διὰ τὰς ἀποτυχίας του.

Δεύτερον: Ἡ ἀρχὴ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐλέγχου.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην πρέπει νὰ προσδιορίζεται σαφῶς ἡ ἔκτασις τοῦ ἐλέγχου, ἤτοι νὰ καθορίζεται εἷς ἀνεκτὸς ἀριθμὸς ἀμέσων ὑφισταμένων ἑκάστου προϊσταμένου. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς καλυτέρας ἐποπτείας καὶ παρακολουθήσεως τοῦ προσωπικοῦ ἐκ τῆς ἀποφυγῆς προστριβῶν καὶ καθυστερήσεων εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων τῶν δυναμένων νὰ ὑπαχθοῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ αὐτοῦ προϊσταμένου ἐξαρτᾶται ἐκ διαφόρων παραγόντων, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶναι οἱ ἑξῆς: α) ἡ φύσις τῆς ἐργασίας (ἁπλῆ ἢ ὁμαδική), β) ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐπιβλεπομένου ἔργου (ὅταν τὸ ἔργον ἐκτελῆται μακρὰν τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως) καὶ γ) ὁ διαθέσιμος χρόνος ἐκτελέσεως ἔργου τινός.

Τρίτον. Ἡ ἀρχὴ τῆς ὁμοιογενείας τῶν καθηκόντων.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐπιδιώκεται ἡ ἐλάττωσις τῆς καταβαλλομένης προσπαθείας διὰ τῆς ἁπλουστεύσεως καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ποικιλίας τῶν καθηκόντων, λειτουργιῶν ἢ κινήσεων εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον.

Ἡ ὁμοιογένεια γενικῶς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ εἴδους ἢ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐργασίας. Δὲν πρέπει ὅμως διὰ ψυχολογικοὺς ὅρους νὰ φθάνῃ αὕτη εἰς ὑπερβολήν, ἤτοι νὰ ἐλαττοῦται ἡ ποικιλία τῶν καθηκόντων πέραν ἑνὸς ἐλαχίστου ἐπιτρεπτοῦ ὁρίου, διότι οὕτω προκαλεῖται ἐκ τῆς δημιουργουμένης μονοτονίας πνευματικὴ κόπωσις, ἐκδηλουμένη ὡς ἔλλειψις προσοχῆς κλπ. Συνεπάγεται δὲ αὕτη αὔξησιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ μείωσιν τῆς ποιότητος τῆς ἐργασίας. Ἡ πέραν τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων ὁμοιογένεια διὰ τῆς καθιερώσεως ἐλαχίστων ἁπλῶν ἐργασιῶν εἰς τὸν ἐργαζόμενον εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ψυχικὸν ἔτι κλονισμὸν αὐτοῦ καὶ νὰ τὸν μεταβάλῃ οὕτω εἰς ἄβουλον «ρομπότ» ἄνευ τινὸς προσωπικότητος.

Τὰ δυσάρεστα ταῦτα ἀποτελέσματα τῆς ὁμοιογενείας λίαν παραστατικῶς ἐμφανίζονται εἰς τὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν «Μοντέρνοι καιροὶ» ὑπὸ τοῦ παγκοσμίου φήμης ἠθοποιοῦ Σαρλώ, ὅστις σατυρίζει καυστικώτατα τὴν τάσιν ταύτην τῆς νεωτέρας τεχνικῆς, ἥτις τείνει εἰς τὸ νὰ μεταβάλῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἄβουλον ρομπότ, ὑποχρεούμενον νὰ ἐκτελῇ μηχανικῶς καὶ ὁμοιομόρφως ὡρισμένην μόνον μηχανικὴν πρᾶξιν, ἄνευ οὐδεμιᾶς σκέψεως καὶ πρωτοβουλίας.

Τέταρτον. Ἡ ἀρχὴ τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ εὐθύνη ἐκτελέσεως ἐργασίας τινὸς πρέπει νὰ συνοδεύηται δι' ἐξουσιοδοτήσεως ἐλέγχου καὶ διοικήσεως τῶν μερῶν ἐκτελέσεως ταύτης. Ὑπάρχουν δύο εἴδη ἐξουσιοδοτήσεως. Ἡ συμβατικὴ καὶ ἡ οὐσιαστική. Καὶ ἡ μὲν συμβατικὴ ἀπορρέει ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ προϊσταμένου, εἶναι δηλαδὴ τὸ δικαίωμα θέσεως, ἡ δὲ οὐσιαστικὴ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἰδιοφυΐας καὶ γνώσεων καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀρχηγοῦ.

Καλὸς λοιπὸν ἀρχηγὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκεῖνος ὅστις κατέχει καὶ τὰ δύο ταῦτα εἴδη ἐξουσιοδοτήσεως, συμβατικῆς καὶ οὐσιαστικῆς.

Εἴπομεν ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ διοικῶν φέρει καὶ τὴν εὐθύνην.

Ἀλλὰ τί ἐννοοῦμεν λέγοντες εὐθύνην;

Εὐθύνη εἶναι ἡ ἀνάληψις ὑπό τινος τῶν συνεπειῶν τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἐκτε-

λέσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτόν. Λέγοντες λοιπὸν ὅτι καθιστῶμεν τὸν Α ὑπεύθυνον, ἐννοοῦμεν ὅτι τὸν καθιστῶμεν ἀτομικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων καθηκόντων. Κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς διοικήσεως λαμβάνει χώραν μεταφορὰ καὶ κατανομὴ εὐθυνῶν. Οὕτω ἐπὶ παραδείγματι ὁ Διευθυντὴς κατανέμει τὰς εὐθύνας του εἰς τοὺς Τμηματάρχας, οὗτοι δὲ εἰς τοὺς Προϊσταμένους τῶν γραφείων καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαλλήλου ἢ ἐργάτου.

Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς εὐθύνης ἀπὸ τοῦ προϊσταμένου εἰς τὸν ὑφιστάμενον, δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ προϊστάμενος τῆς ἀρχικῆς του εὐθύνης. Ἐπίσης ὅτι τὴν μεταφορὰν τῆς εὐθύνης πρέπει νὰ συνοδεύῃ ἀπαραιτήτως καὶ ἀντίστοιχος μεταφορὰ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς διοικήσεως. Γίνεται δὲ ἡ μεταφορὰ τῆς τε εὐθύνης καὶ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως πάντοτε ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν πλαγίων ἢ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Ἄλλη οὐσιώδης παρατήρησις εἶναι, ὅτι ἡ μεταφορὰ τῶν εὐθυνῶν δέον νὰ γίνεται χωρὶς νὰ ἐπέρχεται καὶ σύγκρουσις ἁρμοδιοτήτων ἢ κενῶν αὐτῶν καὶ χωρὶς νὰ παρουσιάζεται ἀνισότης ἐπιβαρύνσεως. Διὰ πολλοὺς καὶ οὐσιώδεις λόγους εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως τόσον ἡ ἐξουσιοδότησις, ὅσον καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν εὐθυνῶν γίνεται πάντοτε γραπτῶς καὶ γνωστοποιῆται αὕτη πρὸς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Δ'. Ἡ τέχνη τοῦ ἐλέγχου.

1. Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐλέγχου.

Δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ λῆψις ἀποφάσεων καὶ ἡ ἔκδοσις διαταγῶν, οὔτε καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας. Ἀπαιτεῖται προσέτι καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐκτελέσεως τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων, τῶν καταρτιζομένων σχεδίων καὶ προγραμμάτων. Εἰς τὸ βασικὸν τοῦτο σημεῖον πρέπει ν' ἀποδίδῃ ἰδιαιτέραν σημασίαν ὁ καλὸς ἀρχηγός. Ὁ Στρατάρχης Foch, ἔλεγε σχετικῶς τὰ ἑξῆς. «Πιστεύσατέ με, ἐὰν ἡ διοίκησις περιωρίζετο μόνον εἰς τὸ ἐκδίδῃ διαταγάς, ὁ ρόλος της δὲν θὰ ἦτο δύσκολος. Πρέπει ὅμως νὰ φροντίζῃ καὶ ὅπως ἐκτελοῦνται».

Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ δύναταί τις νὰ ὀργανώνῃ, νὰ διοικῇ καὶ νὰ συντονίζῃ. Πρέπει ὁ ἀρχηγὸς νὰ βεβαιώνεται ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν ἡ ὁποία τοῦ δίδεται ἐκ τῶν πραγμάτων εἰς τὰ σχέδιά του, ἐὰν ταῦτα εἶναι ὀρθά, ὥστε νὰ λαμβάνῃ ἐπειγόντως τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐφαρμογήν των.

Ὁ ἔλεγχος ἀποτελεῖ διὰ μὲν τοὺς ὑφισταμένους **ἀνάγκην**, διὰ δὲ τὸν ἀρχηγὸν **καθῆκον**.

Ἐκεῖνο πού λείπει συνηθέστερον εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐνίοτε εἶναι ὁ πραγματικός, οὐσιαστικὸς ἔλεγχος.

Ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὸς ὁ ἔλεγχος δὲν πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τρόπον πιεστικὸν καὶ μικροπρεπῆ, ἀλλ' ἐποικοδομητικῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοὐτέστι τῆς διαπιστώσεως ἐὰν αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ἐφηρμόσθησαν εἰς τὴν πρᾶξιν. Ὅταν γίνεται μὲ τοιοῦτο πνεῦμα καὶ ὄχι ἀπὸ κακὴν προαίρεσιν, ὅταν ὁ ὑφιστάμενος ἀντιλαμβάνεται ὅτι σκοπὸς τοῦ ἐλέγχου δὲν εἶναι μόνον ἡ διόρθωσις τῶν λαθῶν, ἀλλὰ ἡ ὑπόδειξις τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων τῆς ἐπανορθώσεως μιᾶς κακῆς ἐνεργείας, τότε τὸν δέχεται εὐχαρίστως καὶ συμμορφώνεται προθύμως πρὸς τὰς διδομένας ὑποδείξεις. Ὁ ἐνεργῶν τὸν ἔλεγχον ὀφείλει ν' ἀναγνωρίζῃ ὅ,τι καλὸν ἐγένετο, δὲν πρέπει ὅμως διόλου νὰ διστάζῃ νὰ ὑποδεικνύῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔγινε καλῶς ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρελείφθη νὰ γίνῃ.

Ἐκεῖ ὅπου δὲν ἀσκεῖται ἔλεγχος, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τῆς καταπτώσεως τοῦ ζήλου καὶ τῆς μειώσεως τῆς ἀποδόσεως, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς κακῆς ἀποδόσεως. Τὸ ἴδιον δὲ θὰ συμβῇ ἐὰν ἐπικρατῇ ἀδικαιολόγητος ἀνεκτικότης καὶ συγκάλυψις τῶν λαθῶν καὶ τῆς ἀβελτηρίας τῶν ὑπευθύνων.

2. Συστήματα ἐλέγχου.

Ποῖον εἶναι τὸ προτιμότερον σύστημα ἐλέγχου;

Ἐξαρτᾶται τοῦτο ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας. Θὰ σημειώσωμεν κατωτέρω μερικὰς γενικὰς σκέψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Τὸ σύστημα τοῦ ἐλέγχου γενικῶς πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν ἁπλοῦν, εὐκόλως κατανοητὸν καὶ ἐφαρμόσιμον διὰ τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ. Νὰ στηρίζεται δὲ ἐπὶ δεδομένων στοιχείων, δηλαδὴ ἐπὶ τῆς πραγματικότητος καὶ οὐχὶ ἐπὶ γνωμῶν ἢ ἀορίστων ἀντιλήψεων. Νὰ παρέχῃ συγκεκριμένα συμπεράσματα διὰ συγκρίσεως τῶν προβλεφθέντων πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, ἤτοι νὰ καταλήγῃ εἰς συμπεράσματα θετικὰ καὶ ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ ὄχι αὐθαίρετα. Νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὴν φύσιν τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας ὡς καὶ πρὸς τὰς συνθήκας αὐτῆς (μέγεθος καὶ ἔκτασις ὑπηρεσίας, εἶδος, τρόπος λειτουργίας κλπ.) νὰ ἐξασφαλίζῃ δὲ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἐργασίας δι' ἐγκαίρου ἐξακριβώσεως τῶν τυχὸν ἀνωμαλιῶν, ὡς καὶ τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα προκαλοῦν αὐτάς.

Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων, ὁ ἔλεγχος δέον νὰ ἐνεργῆται προσέτι καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα, ποσότητα, κόστος, προθεσμίας καὶ μεθόδους ἐνεργείας καὶ νὰ περιλαμβάνῃ πάσας τὰς ὑφισταμένας δυνατότητας ὡς πρὸς τὸ προσωπικόν, ὑλικόν, χῶρον, ἐξοπλισμὸν καὶ εἰδικὰς συνθήκας ἐργασίας.

3. Στοιχεῖα ἐλέγχου.

Ἡ ἄσκησις τοῦ ἐλέγχου ἐπιβάλλει συνήθως τὴν ὑποβολήν, συγκέντρωσιν, ἐξακρίβωσιν καὶ κατάταξιν τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς πορείας τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ὅταν χρησιμοποιῆται τοιοῦτο σύστημα ἐλέγχου, δέον νὰ προσδιορίζωνται κατὰ τρόπον σαφῆ αἱ φάσεις καὶ τὰ στοιχεῖα ἐλέγχου τῆς ἐργασίας, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται. Δηλαδὴ νὰ προσδιορίζεται ποῖα στοιχεῖα, παρά τινος καὶ εἰς τίνα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται. Πάντως δέον ν' ἀποφεύγηται ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ διὰ τῆς πληθώρας τῶν ζητουμένων στοιχείων ἢ διὰ τῆς συχνότητος ὑποβολῆς αὐτῶν. Καλὸν δὲ εἶναι ὅπως γίνεται ἡ **τυποποίησις** τοῦ τρόπου ὑποβολῆς αὐτῶν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως καταλλήλων ἐντύπων. Τὰ συγκεντρούμενα στοιχεῖα δέον νὰ ἐλέγχωνται πρὸς διαπίστωσιν τοῦ ἐὰν ταῦτα εἶναι ἀπηλλαγμένα σφαλμάτων καὶ ἂν ἀντανακλῶσι τὴν πραγματικότητα ἢ ἀποτελοῦν ἁπλῶς γνώμας καὶ σκέψεις.

Μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ὀρθότητος αὐτῶν, δέον τὰ συγκεντρούμενα στοιχεῖα νὰ κατατάσσωνται κατὰ τοιοῦτον μεθοδικὸν τρόπον ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεσος διαπίστωσις τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως καὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων ὡς ἐπίσης καὶ ἡ εὐχέρεια χρησιμοποιήσεώς των πρὸς ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς πορείας τῆς ἐργασίας καὶ ἐνέργειαν παρατηρήσεων διὰ μελλοντικὰς ἐργασίας.

Ἡ κατάταξις καὶ ἡ καταγραφὴ τῶν στοιχείων δύναται νὰ γίνεται ὑπὸ μορφὴν πινάκων ἢ διαγραμμάτων (γραφικαὶ παραστάσεις). Διὰ τῶν διαγραμμάτων ἐπιτυγχάνεται καὶ ἡ παραστατικωτέρα ἐμφάνισις τῶν ἀποτελεσμάτων ὡς καὶ ἡ εὐκολωτέρα ἐξαγωγὴ συμπερασμάτων.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΛΑΝΗ ΑΥΤΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α'
κ. ΑΝΑΣΤ. ΓΑΡΔΙΚΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

α) Διορισμὸς πραγματογνωμόνων.
β) Ἐγκαθιδρυμένα ἐργαστήρια διὰ πραγματογνωμοσύνας.
γ) Διὰ νόμου διωρισμένοι πραγματογνώμονες.
δ) Πλάνη πραγματογνωμόνων.

***

α) Διορισμὸς πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Δικονομίαν ἀπόδειξις δι' ἐμπειροτεχνῶν καὶ πραγματογνωμόνων διατάσσεται, ὁσάκις ἀπαιτεῖται πρὸς διάγνωσιν καὶ κρίσιν γεγονότων τινῶν ἀντίληψις δι' αἰσθήσεων ἐπιστηριζομένη εἰς τέχνην ἢ ἐπιστήμην ἢ κατὰ τέχνην κρίσις περὶ πράγματός τινος.

Κατὰ μὲν τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ἡ διὰ πραγματογνωμόνων ἀπόδειξις διατάσσεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως, κατὰ δὲ τὴν ποινικὴν Δικονομίαν τὸ Δικαστήριον ἢ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως διορίζουσι πραγματογνώμονας.

Παρ' ἡμῖν διὰ διαφόρων νόμων, α) ἐγκαθιδρύθησαν ὡρισμένα ἐργαστήρια πρὸς διενέργειαν πραγματογνωμοσύνης καὶ β) ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἔχουσι διορισθῆ πραγματογνώμονες.

β) Ἐγκαθιδρυμένα ἐργαστήρια διὰ πραγματογνωμοσύνας.

Παρ' ἡμῖν ἐργαστήρια ἐγκαθιδρυμένα διὰ Νόμου πρὸς διενέργειαν πραγματογνωμοσύνης εἶναι:

1) Τὸ Ἰατροδικαστικὸν Ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διὰ μικροσκοπικὰς καὶ τοξικολογικὰς ἐρεύνας (Ν. ΓΧΠ τοῦ 1910).

2) Τὸ Νεκροσκοπεῖον Πειραιῶς, διὰ νεκροψίας, Ἰατροδικαστικὰς πραγματογνωμοσύνας πάσης φύσεως καὶ δι' ἀναλύσεις δυναμένας νὰ ἐνεργῶνται ἐν αὐτῷ (Ν. 495/1947).

3) Τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους, διὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀποστελλομένων αὐτῷ εἰδῶν ὑπὸ διαφόρων τοῦ Κράτους Ἀρχῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν χημικήν, φυσικήν, βιολογικήν, μικροβιολογικὴν καὶ τοξικολογικὴν ἐξέτασιν τῶν τροφίμων, ποτῶν, φαρμάκων κλπ. πρὸς ἔλεγχον τῆς ποιότητος ἢ γνησιότητος αὐτῶν ἢ πρὸς ἀνακάλυψιν νοθειῶν. (Ν. 4328/1929 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. 1851/1951).

4) Τὰ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐργαστήρια Ἐγκληματολογικῆς ἐμπειροτεχνίας, ἤτοι τὸ χημικόν, τὸ ἀκτινολογικόν, τὸ τῆς ἐξετάσεως πυροβόλων ὅπλων, καλύκων καὶ βλημάτων καὶ τὸ ἀνθρωπολογικόν. (Β.Δ. 12/21 Αὐγούστου 1948).

5) Τὸ Νεκροτομεῖον τοῦ ἐργαστηρίου Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διὰ νεκροψίας, μικροσκοπικάς, τοξικολογικὰς καὶ ἰατροδικαστικὰς ἐρεύνας. (Ν. 1117/44).

γ) Διὰ νόμου διωρισμένοι πραγματογνώμονες.

Οἱ διὰ Νόμου διωρισμένοι παρ' ἡμῖν πραγματογνώμονες εἰσίν:

1) Οἱ Νομίατροι (Ν. 346/1914).

2) Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος βάσει τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων (Νόμος 4971/31 καὶ ἄρθρον 50 τοῦ ἀπὸ 14-6-1929 Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Κανονισμοῦ Δ.Ε.Υ.).

3) Οἱ ἐκτιμῶντες τὰς γενομένας ἀγροτικὰς ζημίας. (Α.Ν. 1010/1937).

4) Οἱ βεβαιοῦντες τὰ περὶ τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος διαπραττόμενα ἀδικήματα. (Ν. 6028/34).

5) Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς 'Ιατροδικασταὶ (Ν. ΓΧΠ/1910, Ν. 2234/1920, Ν. 705/43 καὶ Ν. 1710/1944).

6) Οἱ γραφολόγοι, οἱ χημικοὶ κλπ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παρὰ τῆς Πολιτείας δὲν ἔχουσι διορισθῇ πραγματογνώμονες, τότε ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Γενικῶς κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ἑκάστου ἔτους τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημ/κῶν τῇ προτάσει τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως καταρτίζει τὸν πίνακα τῶν πραγματογνωμόνων κατ' εἰδικότητας. 'Ο πίναξ οὗτος ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους.

δ) Πλάνη πραγματογνωμόνων.

Οἱ πραγματογνώμονες ὄντες μάρτυρες ἰδιαιτέρας φύσεως ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς παράγοντας τῆς πλάνης τοῦ μάρτυρος, οὓς ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ ὑπὸ τίτλον «Μάρτυρες καὶ μαρτυρικαὶ πλάναι» ἄρθρον μας (Τεύχη 'Αστυν. Χρον. 74 καὶ 75), ἀλλ' εἰς ἧσσονα βαθμόν. Παρὰ ταῦτα οὗτοι ἐνίοτε συνεπείᾳ εἰδικῶν ἑκάστοτε λόγων καὶ αἰτίων βεβαιοῦσι πράγματα ἢ γεγονότα ὅλως ἀνύπαρκτα ἢ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα τῶν πραγματικῶν τοιούτων.

'Ενταῦθα δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ διαπραγματευθῶμεν τὰ καθ' ἕκαστα περιστατικὰ ἅτινα ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος ὁδηγοῦν τοὺς πραγματογνώμονας εἰς πάσης φύσεως πλάνας, ἀλλ' ἁπλῶς θὰ ἀναφέρωμεν τὴν κυριωτέραν ἴσως αἰτίαν τῆς πλάνης τῶν μαρτύρων τούτων, ἥτις εἶναι ἡ ἑξῆς:

Οἱ πραγματογνώμονες συνάγουσι τὰ συμπεράσματά των ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἣν ἐμελέτησαν ἢ τῆς τέχνης ἣν κατέχουσιν οἵαν θεωρῶσιν ἀλάνθαστον, λησμονοῦντες ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀδιακόπως διώκει τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν, ἥτις ὅμως ἐκφεύγει τῶν χειρῶν του ἀκριβῶς ὅταν νομίσῃ ὅτι συνέλαβε πλέον αὐτὴν καὶ ἐγνώρισε τὰ βαθύτερα αὐτῆς μυστήρια.

'Εξ ὅλων τῶν πραγματογνωμόνων ὁ ἰατρὸς χρησιμοποιεῖται συχνώτερον καὶ τούτου τὰ πορίσματα δυσκολώτερον παντὸς ἄλλου πραγματογνώμονος δύναταί τις νὰ ἀμφισβητήσῃ καὶ μάλιστα ἐκεῖνα, ἅτινα συνδέονται μὲ τὴν διανοητικὴν κατάστασιν τοῦ δράστου ἑνὸς ἐγκλήματος καὶ συνεπῶς μὲ τὴν ποινικὴν αὐτοῦ εὐθύνην. Εἰς τὰ ἐν λόγῳ ζητήματα κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ σήμερον ὁ ἰατρὸς πραγματογνώμων ἀπέβαινε καὶ ἀποβαίνει ἐνίοτε οὐσιώδης παράγων πλάνης καὶ μάλιστα, ὅταν οὗτος στερεῖται τῶν εἰδικῶν γνώσεων. 'Ωσαύτως ἀμέτρητοι εἰσὶν οἱ παράγοντες πλάνης εἰς τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς προσβολὰς τῶν ἠθῶν πραγματογνωμοσύνας τῶν ἰατρῶν. Τὰ ζητήματα ταῦτα εἶναι ἴσως τὰ σπουδαιότερα καὶ λεπτότερα ἐκ τῶν ἰατροδικαστικῶν τοιούτων, διότι ἐὰν ὁ ἰατρὸς καὶ δὴ ὁ στερούμενος ἀρκετῆς πείρας ἀνεύρῃ π.χ. παρά τινι κόρῃ φλεγμονὴν τοῦ κόλπου, δύναται νὰ ἐκλάβῃ ταύτην ὡς ἴχνη βιασμοῦ κλπ.

Τὸ ἔργον τοῦ πραγματογνώμονος εἶναι ὡσαύτως δυσχερές, ὅταν οὗτος πρόκειται νὰ προβῇ εἰς χημικὰς ἀναλύσεις ἢ γραφολογικὰς ἐρεύνας πρὸς βεβαίωσιν ὑπάρξεως δηλητηρίου καὶ ποίου, ἢ πρὸς διαπίστωσιν πλαστογραφίας. 'Εν ἑνὶ λόγῳ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πλάνη δύναται νὰ ἐμφυλοχωρήσῃ εἰς πᾶσαν καὶ παντὸς πραγματογνώμονος ἔκθεσιν κατὰ τρόπον, ὥστε τὰ ἐκ ταύτης ἀποτελέσματα νὰ ὦσιν λίαν δυσάρεστα ἢ καὶ τρομερὰ διὰ τοὺς κατηγορουμένους.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν θλιβερῶν ἐπιδράσεων τῆς ἐσφαλμένης πραγματογνωμο-

σύνης ἐπὶ τῆς τύχης τῶν κατηγορουμένων, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν πλεῖστα ὅσα παραδείγματα ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν συμβεβηκότων, ἀλλὰ διὰ λόγους εὐνοήτους ἀρκούμεθα εἰς τὴν μεταφορὰν δύο λίαν χαρακτηριστικῶν τοιούτων ἐκ τῆς ξένης βιβλιογραφίας:

1) Ἡ ἐργάτρια Ἀδέλφα Bernard κατηγορήθη ἐπὶ ἐκθέσει τέκνου. Ὁ ἰατροδικαστὴς διέταξεν ἰατροδικαστικὴν ἐξέτασιν τῆς κατηγορουμένης, καθ' ἣν ὁ ἰατρὸς ἀπεφάνθη ὅτι ἀνεῦρεν ἴχνη προσφάτου τοκετοῦ, οὗτινος μάλιστα ὡς χρόνον ὥρισε τὴν 8ην 8/βρίου 1868. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πραγματογνωμοσύνης ταύτης τὸ δικαστήριον τοῦ Vic κατεδίκασε τὴν Bernard εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν. Ἡ καταδικασθεῖσα δὲν ἤσκησεν ἔφεσιν, δύο ὅμως μῆνας ἀργότερον αὕτη ἔτεκεν αἰσίως ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀρτιμελὲς βρέφος. Ὅθεν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἰατρὸς πραγματογνώμων ἀπεφαίνετο ὅτι ἡ κατηγορουμένη ἦτο λεχώ, αὕτη ἦτο ἔγκυος περίπου ἓξ μηνῶν. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ δικαστικὴ πλάνη ἦτο προφανής, δι' ὃ ἡ ὑπόθεσις ἦλθη ὑπὸ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου τοῦ Nancy (ἡ προθεσμία πρὸς ἔφεσιν δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐκπνεύσει), ὅπερ ἠθώωσε τὸ θῦμα τῆς πλάνης.

2) Ἐν τῷ χωρίῳ Malonnay (τοῦ Κάτω Σηκουάνα) ἔζη ὥριμός τις γυνή, ὀνομαζομένη Παυλίνα Druaux, διευθύντρια μικροῦ οἰνοπωλείου. Αὕτη ζῶσα ἐν διαρκῇ διχονοίᾳ μετὰ τοῦ συζύγου της, κατείχετο ἀπὸ ὅλα τὰ δυνατὰ ἐλαττώματα καὶ οὐ μόνον ἀπετέλει ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας τὸν καλύτερον πελάτην τοῦ οἰνοπωλείου της, ἀλλὰ καὶ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη παρ' αὐτοῦ τοῦ συζύγου της, ὅστις καὶ τὴν ἐξεδίωξε ἀπὸ τὸν οἶκον του, δεχθεὶς ὅμως πάλιν αὐτὴν τὴν ἑπομένην 7ην Ἀπριλίου. Καὶ ἰδοὺ ὅτι τρεῖς ἡμέρας κατόπιν, ἤτοι τὴν 10ην τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀνευρίσκονται εἰς τὴν οἰκίαν τῶν συζύγων Druaux δύο πτώματα: τὸ πτῶμα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τὸ πτῶμα τοῦ συζύγου τῆς Παυλίνας.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους δὲν ἐβράδυνεν ἡ σύλληψις τῆς οἰνοπώλιδος, εἰς ἣν ἀπηγγέλθη κατηγορία ἐπὶ δηλητηριάσει τοῦ τε συζύγου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της. Ἀμέσως κατόπιν διορίζονται πραγματογνώμονες, λαμβάνει χώραν αὐτοψία, ἐξετάζονται χημικῶς τὰ σπλάχνα καὶ ἰδίως ὁ στόμαχος, τὸ ἧπαρ, οἱ νεφροὶ καὶ τὰ ἔντερα τῶν θυμάτων, καὶ οἱ ἰατροδικασταὶ ἀποφαίνονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὅτι ὁ θάνατος προῆλθεν ἐκ δηλητηριάσεως, χωρὶς ὅμως νὰ δυνηθῶσι νὰ προσδιορίσωσι τὸ εἶδος τοῦ ληφθέντος δηλητηρίου.

Ἦτο ἀρκετὸν τοῦτο ὅπως πεισθῇ τὸ ὁρκωτὸν Δικαστήριον περὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς κατηγορουμένης καὶ νὰ καταδικάσῃ αὐτὴν εἰς ἰσόβια δεσμά.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω καταδίκην, τὸ οἰνοπωλεῖον τῆς δυστυχοῦς ἐνοικιάσθη παρὰ τῶν συζύγων Gauthier, οἵτινες ἀπὸ τῶν πρώτων ἤδη ἡμερῶν, ἠσθάνθησαν ἀδιαθεσίας καὶ σκοτοδίνας. Ὀλίγας δὲ ἡμέρας κατόπιν, ἤτοι κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1888 ἡ σύζυγος τοῦ Gauthier εὑρέθη νεκρὰ ἐν αὐτῷ τῷ μαγειρείῳ της. Τὸν Gauthier διεδέχθησαν οἱ σύζυγοι Debeaux ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ κυρία Debeaux εὑρέθη ἡμέραν τινὰ ἀναίσθητος κατὰ γῆς. Παρετήρησαν τότε ὅτι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ὑπέστησαν διαταράξεις ὁμοίας πρὸς ἐκείνας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τῶν Druaux, καὶ ὅμως ἡ δυστυχὴς Παυλίνα εἰς οὐδὲν ἔπταισεν τὴν φορὰν ταύτην, ἀφοῦ εὑρίσκετο εἰς τὰς φυλακάς.

Τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου. Ὁ πραγματικὸς ἔνοχος τοῦ ἐγκλήματος Druaux δὲν ἦτο ἡ ἀτυχὴς καταδικασθεῖσα, ἀλλ' ἁπλούστατα ἀσβεστοκάμινός τις γειτονεύουσα πρὸς τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦ θύματος τῆς πλάνης. Ἐκ τῆς ἀσβεστοκαμίνου ταύτης ἐξήρχοντο καὶ διεχέοντο εἰς τὸν οἶκον τῶν θυμάτων ἀναθυμιάσεις ὀξειδίου τοῦ ἄνθρακος. Οὕτως, ἐλλείψει προσεκτικῆς χημικῆς ἀναλύσεως τοῦ αἵματος τῶν θυμάτων, οἱ πραγματογνώμονες ἐγένοντο ἡ αἰτία δικαστικῆς πλάνης, ἥτις εὐτυχῶς, δὲν ὑπῆρξεν ἀνεπανόρθωτος. Ἡ χήρα Druaux

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

5.—Ἐγκληματικότης ἀνηλίκων.
6.—Γενικαὶ κατευθύνσεις διὰ τὴν ἀποστολήν των.

***

5. Ἐγκληματικότης ἀνηλίκων.

Εἰς τὸ ἄλλο σκέλος εὑρίσκεται ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων, διὰ τὴν ὁποίαν κάθε πολιτισμένος ἄνθρωπος σοβαρῶς ἐνδιαφέρεται. Σοβαρὰ προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν πρόληψιν πυκνώσεως τῶν τάξεων τῶν ἐγκληματιῶν ἀπὸ παιδιὰ καὶ γενικῶς ἀπὸ τὴν νεολαία.

Ἡ στατιστικὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν εἶναι, ὅπως ἀμέσως πιὸ κάτω παρατίθεται, ἀνησυχητική.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΩΣ ΕΝΟΧΩΝ ΔΙΑ :

Κλοπήν :	1938	1947	1948	1949
Ἡλικίας κάτω τῶν 14 ἐτῶν	10.878	12.956	16.574	16.058
Ἡλικίας μεταξὺ 14-17 ἐτῶν	8.876	9.196	11.076	10.018
Ἡλικίας μεταξὺ 17-21 ἐτῶν	8.847	9.225	9.422	7.850
Σύνολον	28.601	31.377	37.072	33.926
Κλοπὴν διὰ ρήξεως :				
Ἡλικίας κάτω τῶν 14 ἐτῶν	4.006	6.518	7.696	6.385
Ἡλικίας μεταξὺ 14-17 ἐτῶν	2.761	4.085	4.878	3.867
Ἡλικίας μεταξὺ 17-21 ἐτῶν	1.388	3.216	3.573	2.802
Σύνολον	8.155	13.819	16.147	13.054

ἠθῳώθη, κατόπιν ἀναθεωρήσεως τῆς δίκης της καὶ δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς 8 Ἰουνίου 1895, τῆς ἐδόθη ἀποζημίωσις τεσσαράκοντα χιλιάδων φράγκων.

Ὅθεν οἱ πραγματογνώμονες πλὴν τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν, ἃς προσφέρουν, προσέφεραν κατὰ καιροὺς γενναίαν εἰσφορὰν εἰς τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν Δικαστικῶν πλανῶν. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς τοῦτον, οὗτοι δέον νὰ μὴ παρασύρωνται εἰς τὰς παρατηρήσεις καὶ διαπιστώσεις των ἐκ τοῦ φλογεροῦ καὶ εὐγενοῦς συναισθήματος τῆς παροχῆς τῆς βοηθείας των πρὸς τὴν Δικαιοσύνην καὶ νὰ μὴ λησμονῶσι τοὺς γνωστοὺς καὶ βαθεῖς λόγους τοῦ μεγίστου τῶν σοφῶν: «Ἓν οἶδα ὅτι οὐδὲν οἶδα». Οἱ δὲ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι δέον νὰ χωροῦν εἰς τὰ ὑψίστης σημασίας ἔργα των, μετὰ μεγίστης περισκέψεως καὶ νὰ μὴ ἐπηρεάζωνται ἐκ τῆς φρασεολογίας καὶ τῶν τεχνικῶν ὅρων τῶν ἐκθέσεων πραγματογνωμοσύνης.

Ἀπάτην :				
Ἡλικίας κάτω τῶν 14 ἐτῶν	26	25	32	31
Ἡλικίας μεταξὺ 14—17 ἐτῶν	90	56	41	37
Ἡλικίας μεταξὺ 17-21 ἐτῶν	179	124	126	155
Σύνολον	295	205	199	223
Σεξουαλικὰς παραβάσεις :				
Ἡλικίας κάτω τῶν 14 ἐτῶν	119	192	259	271
Ἡλικίας μεταξὺ 14-17 ἐτῶν	356	387	480	500
Ἡλικίας μεταξὺ 17-21 ἐτῶν	354	324	436	454
Σύνολον	829	903	1.175	1.225
Ἀδικήματα βίας κατὰ προσώπων :				
Ἡλικίας κάτω τῶν 14 ἐτῶν	36	74	100	83
Ἡλικίας μεταξὺ 14-17 ἐτῶν	80	97	131	139
Ἡλικίας μεταξὺ 17-21 ἐτῶν	163	297	405	399
Σύνολον	279	468	636	621

Ἀπὸ τοὺς «ἀποδεδειγμένης ἐνοχῆς» παραβάτας ὅλων τῶν μικροτέρων παραβάσεων (Σ.Μ. πταισμάτων) τοῦ 1949, τὸ 35 ο/ο εἶχον ἡλικία κάτω τῶν 17 ἐτῶν, ἤτοι 40.340 ἀνήλικες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ 77 ο/ο, ἤτοι 30.140, ἦσαν κορίτσια.

Ὅπως καὶ τὰ σεξουαλικὰ ἐγκλήματα, ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων δὲν ἀποτελεῖ ἀστυνομικὸν πρόβλημα. Οἱ νεαροὶ παραβάται συλλαμβάνονται μὲ σχετικὴ εὐκολία καὶ ἐλάχιστοι διαφεύγουν ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴ «τσιμπίδα». Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῶν μεγάλων ἀριθμῶν τοῦ προηγουμένου στατιστικοῦ πίνακος. Ἡ πρόληψις, ὅμως, τῆς ἐγκληματικότητος αὐτῆς καίτοι εἶναι ἔργο τῆς Ἀστυνομίας, συνδέεται στενῶς μὲ τὰς βιοτικὰς συνθήκας καὶ μὲ πληθώραν ἄλλων παραγόντων ἔξω ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἀστυνομίας, παράγοντας ποὺ αὐτὴ εἶναι δύσκολο νὰ ἐκμεταλλευθῇ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοπό της. Αἱ συμμορίαι (Gangs) τῶν παιδιῶν διαδραματίζουν τὸν ὀλέθριον ρόλον των, (Σ.Μ. πρόκειται περὶ παιδικῆς συντροφιᾶς ποὺ συγκεντρώνει τὴ σχολικὴ καὶ ἐξωσχολικὴ σχολάζουσα νεολαία μιᾶς συνοικίας, ποὺ κάτω ἀπὸ τὴν κατεύθυνσι τοῦ σκληροτέρου ἢ τῶν σκληροτέρων μεγαλυτέρων παιδιῶν—ἀρχηγοῦ—καὶ τὴν ἔλλειψι κάθε κοινωνικῆς ὀργανώσεως ἢ καταλλήλου ἀπασχολήσεως, μαθαίνουν ὅ,τι χειρότερο μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς καὶ τὸ κυριώτερον συνηθίζουν εἰς τὴν ἀντικοινωνικὴ διαβίωσι) εἰς τὴν διάπραξιν πολλῶν ἐγκλημάτων. Ὅταν ἡ Ἀστυνομία ἀντιληφθῇ τὴν ὕπαρξι μιᾶς τέτοιας συμμορίας, ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὰ χείλη τῆς χαράδρας τοῦ ἐγκλήματος, τὴν διαλύει πρὶν νὰ ὡριμάσῃ καὶ δώσῃ τοὺς ἐγκληματικούς της καρπούς. Ἀλλ' ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ μεταξὺ τῆς ἐγκληματικῆς προθέσεως καὶ κακῆς κατευθύνσεως τῶν παιδιῶν εἶναι δύσκολος, ἂν ὄχι ἀδύνατος. Καὶ αἱ δύο δύνανται νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διάπραξιν ἐγκλήματος. Ὁ κομπασμὸς καὶ ἡ κενοδοξία τῶν ἀνηλίκων, ἡ ἔλλειψις στοιχειωδῶν ἀνέσεων εἰς τὴν κατοικίαν των, ἡ ἀδυναμία ἐξασφαλίσεως μέσων ψυχαγωγίας καὶ παιχνιδιοῦ, αἱ σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ ἀναπηρίαι, τὸ κάθε ἕνα ἀπ' αὐτὰ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴν διάπραξι ὡρισμένων ἐγκλημάτων. Ὅταν ὅμως διαπιστωθῇ ἡ αἰτία, πολλὰ μπορεῖ νὰ γίνουν διὰ τὴν πρόληψιν αὐτῶν. Μία συζήτησι καὶ συμβουλὴ μὲ τακτ πρὸς τοὺς γονεῖς, πολλὰς φορὰς ὑποβοηθεῖ περισσότερον ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλο μέτρο. Καὶ αὐτὸ διότι πολλοὶ ἀνήλικες ἐγκληματίαι προέρχονται ἀπὸ οἰκογενείας ποὺ οἱ γονεῖς δὲν ἀσκοῦν ἢ δὲν ἐνδιαφέρονται ν' ἀσκήσουν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν παιδιῶν των.

Ἀλλ' ἡ ἀντιμετώπισις τῶν σεξουαλικῶν παραβάσεων καὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων δὲν ἀποτελοῦν ἀποκλειστικὸν τομέα δράσεως τῶν γυναικῶν—ἀστυνομικῶν. Καὶ τοῦτο διότι οἱ δράσται τῶν πρώτων εἶναι συνήθως ἄνδρες καὶ οἱ

ἀνήλικοι ἐγκληματίαι εἶναι παιδιὰ ἡλικίας μεταξὺ 14—17 ἐτῶν, κατηγορίαι ἐγκληματιῶν ποὺ ἀντιμετωπίζονται καλύτερα ἀπὸ ἄνδρας.

6. Γενικαὶ κατευθύνσεις διὰ τὴν ἀποστολήν των.

Αἱ γυναῖκες—ἀστυνομικοί, εἶναι ἀναμφιβόλως, ἱκανώτεραι ν' ἀντιμετωπίσουν ἀνήλικα κορίτσια, κάτω τῶν 17 χρόνων, καὶ ν' ἀνακρίνουν γυναίκας κάθε ἡλικίας εἰς ὑποθέσεις σεξουαλικῶν παραβάσεων. Μὲ βάσι αὐτὰ ποὺ ἀνεφέρθησαν, καταφαίνεται ὅτι καλύτερα ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνονται ὄχι ἀπὸ μεμονωμένη χρησιμοποίησιν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀστυνομικῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συνδυασμένη ἐνέργεια αὐτῶν. Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἔχει ἐφαρμογὴ σὲ κάθε πτυχὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου. Κάθε ἀνθρώπινο πρόβλημα ἔχει ὑποδοχὴ καὶ διὰ τὴν ἀνδρικὴ καὶ διὰ τὴν γυναικεία «λαβίδα», ἢ μ' ἄλλα λόγια, διὰ τὴν πλήρη ἀντιμετώπισί του ἐπιβάλλεται νὰ συνεργασθοῦν ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἕνα ἀδύνατο σημεῖο εἰς τὸ Βρεττανικὸν ἀστυνομικὸ σύστημα, αὐτὸ εἶναι τὸ ὅτι δὲν ἔχει καταβληθῇ ἐπαρκῶς προσοχὴ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς προσφορωτέρας χρησιμοποιήσεως τῶν γυναικῶν ἀστυνομικῶν. Ἡ ὀρθότης τοῦ συλλογισμοῦ αὐτοῦ καταφαίνεται ἀπὸ τ' ἀστυνομικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἐτῶν, ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν βελτίωσι τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεώς των.

Εἰς τὴν ἀρχὴ τῆς χρησιμοποιήσεως γυναικῶν εἰς τὴν Ἀστυνομία ἐπεβλήθη ἡ ἰδέα ὅτι ἡ κοινωνικὴ μέριμνα ἦτο τὸ κύριον ἔργον αὐτῶν. Ἡ ἀποστολή των συνίστατο εἰς τὸ νὰ βοηθοῦν ἠθικῶς τὰς γυναίκας αἱ ὁποῖαι «ἔπαιρναν στραβὸ δρόμο» καὶ νὰ προφυλάσσουν τὰς νεαρὰς ἀπὸ κάθε εἴδους ἐνοχλήσεις. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὅμως, μόνον εἰς περίπτωσιν παραβάσεως τῶν νόμων «περὶ προστασίας ἀνηλίκων» δύναται ὁ ἀστυνομικός, ἄνδρας ἢ γυναίκα, νὰ παρέμβῃ. Ἡ Ἀστυνομία δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰ σχέσι μὲ τὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο τῶν ἀτόμων. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποτὲ δὲν γίνονται κριταὶ ποὺ νὰ κρίνουν τὸ τί ὁ πολίτης ἔπρεπε νὰ κάνῃ ἢ νὰ παραλείψῃ. Μένουν ψυχροὶ παρατηρηταὶ ποὺ παρεμβαίνουν μόνον ὅταν, ὅπου καὶ ὅπως ὁ νόμος ἐπιτάσσει. Ἡ μέθη, ἡ χαρτοπαιξία, ἡ μοιχεία—ἐκτὸς ὡρισμένων ἐξαιρέσεων—δὲν ἀποτελοῦν ἀδικήματα καὶ ἡ Ἀστυνομία δὲν ἐπεμβαίνει, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις παραβάσεως τῶν νόμων.

Ἐπὶ πλέον οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν χρησιμοποιοῦν τὴν πεῖραν ποὺ ἀποκτοῦν διὰ νὰ δίδουν συμβουλὰς πρὸς τοὺς πολίτας. Αἱ συμβουλαὶ ὅμως αὐταὶ ποὺ ὁ ἀστυνομικὸς μπορεῖ νὰ δώσῃ, σύμφωνα μὲ ἕνα «χρυσοῦν κανόνα», πρέπει νὰ δίδωνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὅταν ζητοῦνται καὶ ποτὲ ἀπὸ πρωτοβουλία των. Ὁ μικρὸς τομεὺς τῆς κοινωνικῆς μερίμνης, τὸν ὁποῖον ἡ Ἀστυνομία καλύπτει, εἶναι σαφῶς περιωρισμένος εἰς τὰς περιπτώσεις ποὺ δὲν καλύπτονται ἀπὸ Κρατικὴν ἢ Φιλανθρωπικὴν Ὀργάνωσιν ἢ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκτάκτου ἀνάγκης, ποὺ ἀπαιτεῖται ἄμεσος δρᾶσις. Αἱ ἄρισται σχέσεις ποὺ ἔχουν ἀναπτυχθῆ μεταξὺ Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ τῆς Χώρας αὐτῆς, θὰ ἐγένοντο παραχρῆμα «χείρισται», ἂν ἡ Ἀστυνομία τηροῦσε διάφορο στάσι καὶ «ἔχωνε παντοῦ τὴ μύτη της» καὶ ἠσχολεῖτο μὲ ὑποθέσεις ποὺ δὲν τὴν ἀφοροῦσαν.

Αἱ γυναῖκες παρουσιάζονται εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἱστορικὴ σκηνὴ σ' ἐποχὴ ποὺ εἶναι πιὸ πολὺ ἀπὸ ἄλλοτε ἀναγκαῖαι. Ἀποτελοῦν τὸν νέο παράγοντα ποὺ ἡ κοινωνία—καὶ ἡ Ἀστυνομία, θεωρεῖ ἀπαραίτητον. Παρ' ὅτι ἡ Ἀστυνομία πρέπει νὰ παραμείνῃ κυρίως εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι ἡ γυναίκα ἔχει ἕνα σοβαρὸ ρόλο, ποὺ καθημερινῶς αὐξάνεται, νὰ διαδραματίσῃ στὴ προσπάθειά της.

(Συνεχίζεται)

Νεότης καὶ πίστις στὸ Θεό

Ὑπὸ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ, Ὑπαστυνόμου Β΄

Νέε. Σὺ ποὺ μέρα-νύχτα ἀγωνίζεσαι γιὰ τὴ ζωή σου, σὺ ποὺ ἀνεβαίνεις τὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τοῦ Γολγοθᾶ γεμᾶτος ὄνειρα κι' ἐλπίδες, σὺ ποὺ εἶσαι τὸ λουλοῦδι κι' ἡ ἐλπίδα τῆς ζωῆς, τράβα τὸ δρόμο ποὺ ἀκολούθησε κι' ὁ Χριστός, μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς ὅσο κι' ἂν εἶναι τραχὺς καὶ δύσκολος, τὸ τέρμα του θἄναι αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ ποθεῖς. Σὺ εἶσαι τὸ καμάρι ὅλων, σὺ ἀντιπροσωπεύεις τὰ χρυσᾶ νειᾶτα, σὺ στολίζεις καὶ ὁμορφαίνεις τὸν ἄχαρι ἀγῶνα τῆς βιοπάλης. Σὺ εἶσαι τὸ πολύτιμο διαμάντι, ὁ ἀνεκτίμητος θησαυρός, φθάνει μόνον νὰ μείνῃς πιστὸς στὶς ἠθικὲς καὶ χριστιανικές σου ἀρχές, στὶς ἀρχὲς ποὺ πῆρες ἀπ' τὸ σπίτι σου.

Προχώρα ὅλο καὶ πιὸ μπροστά, κλεῖσε τ' αὐτιά σου σ' ὅ,τι χυδαῖο καὶ ἀπαίσιο σοῦ προσφέρει ἡ ἀνηθικότης. Μὴ πίνῃς ἀπ' τὸ ποτῆρι τῆς ξέφρενης κι' ἐλκυστικῆς ἁμαρτίας οὔτε σταλαγματιά, γιατὶ τὸ περιεχόμενο εἶναι τόσο γλυκὸ ποὺ θὰ σὲ κάνῃ σκλάβο της. Δὲν εἶσαι μηδαμινὸ κι' ἀσήμαντο ὄν, οὔτε κανένα ἀπ' τὰ σκουλήκια ποὺ πατᾶμε. Ἔχεις μεγάλη ἀξία, ἔχεις ὑψηλὸ προορισμὸ καὶ τρανὴ ἀποστολή. Εἶσαι ἡ χαραυγὴ τῆς ζωῆς, τὸ λαμπρὸ ἀστέρι, τὸ φῶς στὸ σκοτάδι. Μὴ ξεχνᾶς ὅμως ὅτι ζῇς στὴν πιὸ κρίσιμη ἡλικία, ὅτι ἀπ' τὴ δική σου πνευματικὴ κατάρτισι θὰ κριθῇ τὸ μέλλον καὶ τῆς αὐριανῆς δικῆς σου ζωῆς, περισσότερο δὲ τῆς κοινωνίας μέσα στὴν ὁποίαν ζῇς, καὶ τῆς Πατρίδος σου.

Ἂν λοιπὸν ἐσύ, σ' αὐτὴ τὴν ὡραία ἀλλὰ κι' ἐπικίνδυνη φάσι τῆς ζωῆς σου πάρῃς τὸ σωστὸ δρόμο, νᾶσαι βέβαιος πὼς ὅλα θὰ πᾶνε καλά. Ἂν ὅμως ἀδιαφορήσῃς καὶ πάρῃς τὸ στραβὸ δρόμο μὴ ἐκτιμῶντας τὴν πραγματικὴ ἀξία τῆς ἡλικίας σου, ὄχι μόνο θὰ ἀποτύχῃς ἐσύ, ὄχι μόνο θὰ κλάψῃς κάποτε πικρὰ στὰ ἐρείπια τῆς ζωῆς σου, ἀλλὰ αὐτή σου ἡ διαγωγὴ θἄχῃ καὶ γιὰ ἄλλους θλιβερὰ ἀποτελέσματα.

Κύτταξε, φίλε μου, τί γίνεται γύρω σου σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία ποὺ ζοῦμε. Παντοῦ τὰ νειᾶτα δίνουν μιὰ ξεχωριστὴ ζωντάνια. Οἱ προσπάθειες ὅλων τῶν ἰθυνόντων στρέφονται πρὸς τὴν ὅσο τὸ δυνατὸ καλλίτερη διαπαιδαγώγησι τῆς νεότητος. Δὲν ἀρκοῦν ὅμως αὐτά. Ἀπὸ σένα τὸν ἴδιον ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ ἐπιτυχία τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν. Σὺ μπορεῖς νὰ ἀξιοποιήσῃς τὰ νειᾶτα σου, σὺ μπορεῖς νὰ γίνῃς ὅ,τι ἐπιδιώκεις, φθάνει νὰ τὸ θελήσῃς. Στὴ θέλησί σου ὅμως αὐτὴ πρέπει νἄχῃς ἀχώριστο σύντροφο καὶ φωτεινὸ συμπαραστάτη τὴν πίστι σου στὸ Θεό. Ὅσα γράμματα κι' ἂν μάθῃς, ὅσα διπλώματα κι' ἂν πάρῃς, ὅσους βαθμοὺς στὸ ἐπάγγελμά σου κι ἂν ἀποκτήσῃς ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ σοῦ δώσουν τὴν καλοπέρασι, μπορεῖ νὰ σὲ ὁδηγήσουν στὰ σαλόνια, μπορεῖ νὰ σὲ στολίσουν μὲ δάφνες καὶ παράσημα, δὲν θὰ σοῦ δώσουν ὅμως τὴν ψυχικὴ γαλήνη ποὺ μόνον ἡ πίστις στὸ Θεὸ χαρίζει.

Κάθησε λίγο σὲ μιὰ ἐρημικὴ γωνιά, κι' ἐκεῖ μόνος σου, μακρυὰ ἀπ' τοῦ κόσμου τὴν ὀχλοβοή, σκέψου ποιὲς εἶναι οἱ ὑποχρεώσεις σου. Ἂν τώρα ποὺ εἶσαι νέος ἔχῃς μυαλὸ καὶ βάλῃς γερὰ θεμέλια στὸ οἰκοδόμημά σου ποὺ λέγεται ζωή, νᾶσαι βέβαιος ὅτι καμμιὰ θύελλα, κανένας σεισμὸς δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ γκρεμίσῃ τὸ ἔργο σου. Μπορεῖ νὰ κλονισθῇ γιὰ λίγο, ποτὲ ὅμως δὲν θὰ γίνῃ ἐρείπια. Αὐτὰ ὅμως τὰ γερὰ θεμέλια ποὺ χρειάζεται ἡ ζωή σου, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ ἠθικὰ κυρίως ἐφόδιά σου.

Ὁ νέος εἶναι ἀληθινὰ τὸ χαμόγελο τῆς ζωῆς. Πρέπει ὅμως νὰ πάρῃ ὡρισμένα αἰωνίας ἀξίας ἐφόδια. Πρέπει νὰ πάρῃ τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός, ὅπως λέγεται, στὸ καμίνι τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ καοῦν τὰ φτερά του. Οἱ ἄνθρωποι μοιάζουν μὲ τὰ πουλιά.

Ὅπως ἐκεῖνα ἔχουν τὰ φτερά τους καὶ φτερουγίζουν στοὺς αἰθέρες ἔτσι κι' ἐμεῖς ἔχουμε τὰ φτερὰ τῆς ψυχῆς. Κι' εἶναι αὐτὰ τὰ φτερὰ τὰ ἠθικὰ τοῦ ἀνθρώπου γνωρίσματα, οἱ ἠθικές του ἀρχές, τὰ ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς του. Ἂν τὰ πουλιὰ χάσουν τὰ φτερά τους, εἶναι πλέον ἀνίκανα. Ἔτσι κι' ὁ ἄνθρωπος χωρὶς ἠθικὸ ψυχικὸ κόσμο, χωρὶς ἰδανικά, εἶναι χωρὶς ἀξία, χωρὶς περιεχόμενο.

Ἂν λοιπὸν καὶ σύ, φίλε μου, βαδίζῃς τὸ σωστὸ χριστιανικὸ δρόμο, ἂν πιστεύῃς στὶς αἰώνιες ἠθικὲς ἀξίες, μὴ σὲ φοβίζῃ τίποτε. Τράβα πάντα μπροστά. Ἡ νίκη θἄναι δική σου. Ξεκίνησες κάποια μέρα ἀπ' τὸ χωριό σου μὲ χίλια ὄνειρα. Ἄφησες τὸ φτωχόσπιτό σου ἴσως πολὺ γρήγορα. Πόθησες μιὰ καλλίτερη ζωή. Θυμήσου γιὰ λίγο τὴ στιγμὴ τοῦ ξενητεμοῦ σου. Κλάματα, εὐχές, πολλὲς εὐχές... Κάποιο καφτερὸ δάκρυ κύλησε στὰ ρυτιδωμένα μάγουλα τῶν γονιῶν σου. Σοῦ εὐχήθηκαν νὰ πετύχῃς... Ἂν τώρα ζοῦν, τὶς ἴδιες ἔχουν σκέψεις. Ἂν ὅμως πέθαναν, νἄσαι βέβαιος πὼς οἱ ψυχές τους εἶναι πάντοτε κοντά σου... Ἀναβε κανένα κεράκι στὴ μνήμη τους. Θἄναι τὸ πιὸ μικρὸ δεῖγμα τῆς αἰωνίας σου ἀγάπης γι' αὐτούς...

Τότε ποὺ ζοῦσες στὸ χωριὸ ἢ στὴν πόλι, ἀκολουθοῦσες πιστὰ μερικὲς καλὲς συνήθειες τῶν δικῶν σου. Πήγαινες τακτικὰ στὴν ἐκκλησία. Ἔκανες τὸ σταυρό σου στὸ φαγητό. Ἔβλεπες τὸν κληρικὸ μὲ κάποιο σεβασμό. Ντρεπόσουν νὰ κυττάξῃς κατάματα μιὰ γυναῖκα. Ἡ ζωή σου κυλοῦσε μέσα σ' ἕνα ἀπὸ χριστιανικὴ πίστι ἀρωματισμένο περιβάλλον. Ποτέ σου δὲν εἰρωνεύθηκες τὰ θεῖα. Ἦσουν ἁγνός, ἄδολος, καταδεκτικὸς ἄνθρωπος μὲ ἠθικὲς ἀρχές.

Τὰ σκηνικὰ ὅμως τώρα ἄλλαξαν. Βρέθηκες στὴν τρανὴ πολιτεία. Τὸ τρεμουλιαστὸ φῶς τῆς λάμπας τοῦ πετρελαίου, ἀντικατεστάθη μὲ τὸ ἠλεκτρικό. Τὰ καλντερίμια τοῦ χωριοῦ σου, ἀντικατέστησαν οἱ ἀσφαλτοστρωμένοι δρόμοι. Κόσμος ἐδῶ πολύς. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες σκοντάφτουν κάθε τόσο ἐπάνω σου. Λάμπουν τὰ πάντα. Ζῇς σ' ἕνα σωστὸ πανδαιμόνιο. Σ' αὐτὴ τὴν ἀνθρωποθάλασσα, στὸ πολύβοο κι' ἀνομοιογενές πλῆθος βρέθηκες κι' ἐσὺ τώρα. Τἄχεις λίγο χαμένα. Εἶσαι φοβισμένος. Δὲν ξέρεις τί νὰ πρωτοθαυμάσῃς γιατὶ ὅλα εἶναι τόσο ὅμορφα καὶ τὰ ἔμψυχα καὶ τὰ ἄψυχα.

Ἀλλὰ φίλε μου, ὅσο ὡραία κι' ἑλκυστικὴ σοῦ φαίνεται ἡ ζωὴ τῆς πόλεως, τόσο ἐπικίνδυνη κι' ὀλέθρια εἶναι σὰν ξεφύγῃς λίγο ἀπ' τὶς ἀρχές σου. Εὔκολα παρασύρεσαι ὅταν σβυσθῇ ἡ φλόγα τῆς πίστεώς σου στὰ ἠθικὰ καὶ αἰώνια διδάγματα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Σὰν χάσῃς τὴν ἠθική σου προσωπικότητα, σὰν κατηφορίσῃς στὸν γλυστερὸ δρόμο τῆς ἁμαρτίας, ἔσβυσε τότε καὶ γιὰ σένα ἡ ἀληθινὴ ζωή. Θὰ ζῇς σὰν τὸ κτῆνος, χωρὶς κανένα σκοπό, ξένος πρὸς τὴν ἀληθινὴ ἀποστολή σου.

Ὅταν ἀρχίσῃς νὰ βλέπῃς τὶς παληές σου καλὲς συνήθειες σὰν ξεθωριασμένες θεωρίες καὶ χαμένο καιρό, τότε δὲ μπορεῖ, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ κυλισθῇς στὸ βοῦρκο. Ὅταν ἀρχίσῃς νὰ ντρέπεσαι νὰ κάνῃς τὸν σταυρό σου, ἢ κάνοντάς τον κυττᾶς γύρω μὴ σὲ βλέπῃ κανεὶς καὶ σὲ χαρακτηρίσῃ γιὰ ὀπισθοδρομικό, τότε σκοτεινὸ διαγράφεται καὶ τὸ δικό σου μέλλον, ἀλλὰ καὶ τῆς Φυλῆς μας. Ἂν ξεφύγῃς ἀπ' τὸν ἠθικὸ δρόμο, ἀρχίζεις ν' ἀκολουθῇς καὶ σὺ πιστὰ κάθε τι τὸ μοντέρνο. Συμμετέχεις σὲ κάθε εἴδους ἐκδήλωσι χωρὶς καμμιὰ προφύλαξι. Παρασύρεσαι ὅσο καὶ περισσότερο μακρυὰ ἀπ' τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τὰ πράγματα φαίνονται δύσκολα στὴν ἀρχή. Ἔγινε ἡ ἀρχή; πολὺ γρήγορα θὰ βρεθῇς στὸ τέρμα.

Ξεχνᾶς νὰ ἐκκλησιάζεσαι ἢ μᾶλλον θεωρεῖς ὑποτιμητικὸ νὰ βρεθῇς στὸν ἱερὸ χῶρο τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ὅσον μπορεῖς τὶς ὧρες αὐτὲς τῆς ἀπασχολήσεώς σου νὰ διαθέσῃς κάπου ἀλλοῦ, ἴσως πιὸ ἀποδοτικά. Κι ὅμως πόσο ἀπατᾶσαι. Μακρυὰ ἀπ' τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Θεό, μόνον σκοτάδι ὑπάρχει. Ξεχνᾶς τὴν παληὰ καλή σου ζωή, μεθᾶς ἀπ' τὴν τωρινή, λησμονεῖς κι' αὐτοὺς τοὺς γονεῖς σου καμμιὰ φορά. Ἔχασες ἐκεῖνο τὸν ἁγνὸ καὶ ἄδολο ψυχικό σου κόσμο. Γλυκαίνεσαι ὅλο καὶ πιὸ πολὺ ἀπὸ τὶς ὁμορφιὲς τῆς ξελογιάστρας ζωῆς, πίνεις λίγο-λίγο τὸ δηλητήριο ποὺ

ΗΘΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Σάλπισμα Ἀγάπης

Ὑπὸ κ. ΛΑΜΠΡΟΥ ΖΑΧΑΡΗ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνο ἕνα θερμὸ καὶ γεμᾶτο παλμοὺς κήρυγμα, ποὺ θὰ νόμιζε κανεὶς πὼς ἕνας φλογερὸς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου ὡμιλοῦσε στὰ πλήθη μὲ φωνὴ βροντερή, ποὺ ἀνατάραζε τὴν ψυχὴ τοῦ ἀκροατὴ καὶ τὸν ἔκανε νὰ σκιρτήσῃ μὲ κάποια μηνύματα ποὺ δύσκολα προφέρονται ἀπὸ χείλη ξένα πρὸς τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀκροατὴς γύρισε τὸ κουμπὶ τοῦ ραδιοφώνου τὴν ὥρα ποὺ ὁ ὁμιλητὴς ἔστελνε μὲ τὰ ἐρτσιανὰ κύματα τὶς ὑπέροχες αὐτὲς φωτοβολίδες τῆς ψυχῆς του :

«Ὅλοι ἐμεῖς, ποὺ μὲ ἀσπρισμένα τὰ μαλλιὰ ἤρθαμε ἐδῶ σήμερα, ἀγαπήσαμε »τὸν πολίτη ἀδιακρίτως φυλῆς ἢ θρησκεύματος, ἀδιακρίτως φρονημάτων ἢ μορφώ»σεως, ἀδιακρίτως κοινωνικῆς τάξεως, ἀδιακρίτως τέλος ἡλικίας ἢ φύλου. Τὸν ἀγα»πήσαμε μὲ τὰ προτερήματά του ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἐλαττώματά του. Καὶ ἐκάναμε τὸ »πᾶν γιὰ νὰ τὸν προστατεύσουμε καὶ δεχθήκαμε, πολλὲς φορές, ἀντὶ ὀλίγου δροσεροῦ »ὕδατος, ὄξος καὶ χολήν, χωρὶς ὅμως νὰ μειώσουμε τὸ βαθμὸ τῆς ἀγάπης μας. »Τὸ ἀντίνομο χέρι τὸ ἀφωπλίσαμε, ἀλλὰ δὲν τὸ κόψαμε. Στὸν ὑβριστή μας ἐμειδιά»σαμε καὶ τότε ἐκεῖνος μὲ καλωσύνη ἦρθε νὰ μᾶς ζητήσῃ συγγνώμη καὶ νὰ γίνῃ »φίλος μας. Τὸν μικρό, τὸν πήραμε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μαζί του μιλήσαμε σὰν παιδικοὶ »φίλοι καὶ μᾶς ἄκουσε. Καὶ στοῦ δολοφόνου ἀκόμη τὴ σκοτισμένη ἀπὸ τὸ ἔγκλημα »ψυχὴ μπορέσαμε νὰ μεταγγίσουμε μερικὲς σταγόνες ἀνθρώπινης ἀγάπης».

Τὰ ζωντανὰ καὶ εἰλικρινῆ τοῦτα λόγια, βγαλμένα μέσα ἀπὸ μιὰ φλογερὴ καὶ πάσχουσα γιὰ τὸν ἄνθρωπο ψυχή, γέννησαν ἀμέσως τὸ αἴσθημα τῆς ἀγωνίας στὸν ἀκροατή, ποὺ διψοῦσε νὰ μάθῃ ποιὸς νὰ ἦταν ὁ μεγαλόψυχος αὐτὸς ἄνθρωπος ποὺ μιλοῦσε, ἔστελνε τὸ κήρυγμά του καὶ ἄρδευε πλούσια τὶς ψυχές. Ἦταν μήπως καμμιὰ μεγάλη φυσιογνωμία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἦταν κανένας ἐμπνευσμένος πολιτικός, ἕνας μεγαλόπνοος θεολόγος ἢ κάποιος ἐκπαιδευτικὸς ρήτορας ποὺ μιλοῦσε ἀπὸ κάποιο

αὔριο θὰ σὲ κουρελιάσῃ. Κι ὅλα αὐτὰ γιατὶ ἔφυγες ἀπ' τὸ σωστὸ δρόμο. Πῆρες τὸν εὐκολώτερο δρόμο, τὸν κατήφορο. Δὲν σοῦ ἄρεσε ὁ ἀνήφορος. Σοῦ φάνηκε Γολγοθᾶς. Ἔγινες ἄπιστος, ξέχασες τὰ ὄνειρα καὶ τὶς ἐλπίδες ποὺ εἶχαν γιὰ σένα οἱ δικοί σου, σέρνεσαι ἐδῶ κι' ἐκεῖ τραυματισμένος θανάσιμα ψυχικά.

Νέε! Κράτησε γερὴ τὴν πίστι σου στὸ Θεό. Διατήρησε ἀκέραιο τὸν ἠθικὸ χαρακτῆρα σου. Βάδισε τὸν ἀνηφορικὸ δρόμο, ὅσο τραχὺς κι' ἂν εἶναι. Στὴν κορφὴ σὲ περιμένει ὁ Σταυρὸς τοῦ Γολγοθᾶ. Ἐκεῖ θὰ βρῇς τὴ σωτηρία, τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία, τὴν ἀληθινὴ πρόοδο. Μακρυὰ ἀπ' τὸ Θεό, θὰ εἶσαι ἕνα παράσιτο, ἐπιζήμιο γιὰ ὅλους. Θὰ εἶσαι σαπρόφυτο ποὺ θέλει ξερρίζωμα. Θὰ εἶσαι ἡ καλαμιὰ ποὺ τὴ δέρνουν στὸν κάμπο ὅλοι οἱ ἄνεμοι. Μὲ πίστι ὅμως στὸ Θεὸ καὶ γερὲς ἠθικὲς ἀρχές, θὰ εἶσαι γρανίτης, ἡ κρηπὶς τοῦ μέλλοντος, ὁ βράχος τῆς ζωῆς. Πίστευε λοιπὸν στὸ Θεό. Αὐτὸ εἶναι ἱερὸ καθῆκον καὶ γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό σου καὶ γιὰ τὸ καλὸ τῆς Φυλῆς μας.

Πανεπιστημιακὸ βῆμα πρὸς τὴν νεολαία ; Ποιὸς νὰ ἦταν ;...Προχωρῶντας ὁ ἴδιος στὴν ὁμιλία ἀποκάλυψε πιὸ κάτω τὴν προσωπικότητά του. Ἦταν ἕνας 'Αστυνομικὸς Διευθυντής, ποὺ μιλοῦσε στοὺς μέλλοντες βαθμοφόρους τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ κατέληγε : «Θὰ σᾶς εὐχηθοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ νὰ μὴν ὑποστείλητε ποτὲ »τὴ Σημαία τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Λαὸ ὅ,τι δήποτε κι' ἂν συμβῇ...».

Νὰ λοιπόν ! Δὲν εἶναι μόνον ἡ 'Εκκλησία, ποὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, τούτη τὴν ἐποχὴ εὐαγγελίζεται τὸ ὁλόφωτο μήνυμα τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ ἀπὸ παντοῦ ἐκπέμπονται ἀστραπὲς παραινέσεως γιὰ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, μέσα στὴν ἀναταραχὴ καὶ τὴν ἀνησυχία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, ποὺ ἀγωνιᾷ περιώδινα κάτω ἀπὸ τὴ φοβέρα μιᾶς νέας πανανθρώπινης καταστροφῆς.

'Η ἀγάπη εἶναι ὁ κρῖνος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ποὺ φυτρώνει μέσα ἀπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τοὺς καπνοὺς τοῦ μίσους καὶ ἡμερεύει τὴν ἐξαγριωμένη ἀνθρώπινη ψυχή. Μαλακώνει τὴ σκληρὴ καρδιὰ καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει ὡραίους δρόμους, ἐκεῖ ποὺ πρῶτα μᾶς ἐκύκλωνε τὸ σκοτάδι.

'Η ἀγάπη ποὺ ξεκίνησεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ 'Ιησοῦ ὡς ἡ Καινὴ Διδασκαλία καὶ ἄστραψεν ὡς συγγνώμη ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ Γολγοθᾶ, εἶναι ὁ καλύτερος δρόμος ποὺ ἐξασφαλίζει στὸν ἄνθρωπο τὴν ἐνάρετη καὶ εὐτυχισμένη ζωή. Τὸ σάλπισμα τοῦτο τῆς ἀγάπης, εἶναι ἰδιαίτερα σήμερα καιρὸς νὰ ἐπικρατήσῃ παντοῦ ὡς πρᾶξις, ὡς ἔμβλημα καὶ ὡς ἰδέα, πρὸς τὴν ὁποίαν συγκλίνει καὶ οὐσιαστικοποιεῖται ὅλη ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία.

'Εάν, λοιπόν, πονᾶμε τὸν ἄνθρωπο σὰν θεῖο δημιούργημα, ἔχουμε χρέος νὰ ταχθοῦμε κοντά του, μὲ τὴν καρδιά μας γεμάτη ἀπὸ τὸν ἀνεξάντλητο πλοῦτο τῆς ἀγάπης καὶ νὰ τοῦ προσφέρουμε ἂν μᾶς ἔφταιξε τὴν συγγνώμην, ἂν ὑποφέρῃ τὴν συμπόνοια, δίνοντάς του ἀκόμη ἂν χρειαστῇ καὶ τὴ ζωή μας ὁλάκερη προσφορὰ ἱερὴ ἀπὸ τὸ δισκοπότηρο τῆς ψυχῆς μας.

'Ο Κύριος εἶπεν: **«Μείζονα ἀγάπην ταύτης οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τὶς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ»** ('Ιωάνν. Κεφ. ΙΕ' § 13). Ἂς γίνῃ ἡ ἀγάπη μας μιὰ μεγάλη πυρκαϊὰ γιὰ νὰ κάψῃ ὅλα τὰ ἀγκάθια τοῦ κακοῦ καὶ νὰ φωτίσῃ τὸ δρόμο ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ πρὸς τοὺς ὁρίζοντες μιᾶς ζωῆς ἀπαλλαγμένης ἀπὸ τὴ μούχλα καὶ τὴν ἀποσύνθεση, ποὺ ἀπειλοῦν σήμερα νὰ ἐξαφανίσουν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἂς κάμουμε, λοιπόν, τὴν 'Αγάπη πράξη στὴ ζωή μας κι' ὅπως λέῃ γνωστὴ ποιήτρια, νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς, ὅταν μπορῇς νὰ ἁμαρτάνῃς καὶ νὰ μὴν κάνῃς τὸ κακό, ὅταν μπορῇς νὰ τὸ κάνῃς, γιατὶ ὅπως ἡ ἴδια προσθέτῃ ἀλλοῦ, ἡ 'Αγάπη προσεύχεται, ἡ 'Αγάπη ἀγρυπνᾷ γιὰ ὅλους.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΑΠΑΓΩΓΗ ΕΝΟΣ ΡΩΣΟΥ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΠΑΓΩΓΕΙΣ

('Εκ τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινὴ» τῆς 17-11-1955)

Ἕνα πλῆθος Ρώσων ἐξορίστων ἠγωνίσθη μὲ πέντε Ρώσους ὑπαλλήλους εἰς ἕνα παρισινὸν σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν διὰ νὰ σώσῃ ἕνα ἄτομον, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγεται, εἶχον ἀπαγάγει. 'Επὶ ἡμίσειαν ὥραν οἱ Ρῶσοι ὑπάλληλοι καὶ ὁ κρατούμενός των εἶχον κλεισθῆ εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ σταθμοῦ τοῦ Σὰν Λαζάρ. Κατόπιν ἔφθασαν ἀστυνομικαὶ ἐνισχύσεις καὶ οἱ ἓξ ἄνδρες μετεφέρθησαν ὑπὸ συνοδείαν εἰς ἀναμένον αὐτοκίνητον τῆς Σοβιετικῆς Πρεσβείας.

'Ο ἄνθρωπος τὸν ὁποῖο ἀπήγαγον εἶναι ὁ 'Αλέξανδρος Βλασσώφ, προϊστάμενος Σοβιετικῆς ἀποστολῆς εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας. Οὗτος καθηρέθη τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἀπεγυμνώθη τῶν τιμητικῶν του διακρίσεων ὑπὸ τῆς Μόσχας, μόλις ἐπέστρεψε μὲ τὸ «Βασίλισσα 'Ελισάβετ» τὴν περασμένη ἑβδομάδα. 'Η ἐναντίον του κατηγορία ἦτο ὅτι ἐξετέλεσεν ὑπερβολικὴν σπατάλην, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ.

Αἱ ταραχαὶ ἤρχισαν μόλις ἔφθασε τὸ τραῖνο ἀπὸ τὸ Χερβοῦργον. Δύο σωματώδεις ἄνδρες ἐκράτουν τὸν Βλασσὼφ ἀπὸ τοὺς βραχίονας. Ἕνας ἄλλος Ρῶσος προηγεῖτο καὶ δύο ἄλλοι ἠκολούθουν. Ρῶσοι ἐξόριστοι ἐτριγύρισαν τὴν ὁμάδα καὶ ὡμίλησαν πρὸς τὸν Βλασσὼφ εἰς τὴν ρωσικήν. Οὗτοι ἐζήτησαν συνέντευξιν ἀπὸ αὐτόν, ὅτε ἕνας τῶν φρουρῶν του εἶπεν: «'Ο κ. Βλασσὼφ δὲν ἔχει τίποτε νὰ σᾶς πῇ».

Τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ καὶ νὰ συσφίγγῃ τὸν κλοιὸν περὶ τὸν Βλασσώφ. Οἱ πέντε Ρῶσοι ὑπάλληλοι ἤνωσαν τὰς χεῖρας καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς μίαν πλαγίαν εἴσοδον. Ἕνας ἡλικιωμένος λευκόθριξ μὲ μπλὲ κοστούμι ἐπέταξε τὴν λέξιν «ἀπαγωγή». Καὶ κατόπιν ἠκούσθησαν γαλλιστὶ αἱ λέξεις : «'Αστυνομία, βοήθεια». Τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ τρέχῃ ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἐνῷ προσεπάθει νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Βλασσώφ.

Τότε ἕνας ἀστυνομικὸς εἰσήγαγε τοὺς Ρώσους εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμόν, ὅπου ὁ Βλασσὼφ ἐκάθησεν ἀσθμαίνων εἰς ἕνα ξύλινον κάθισμα. 'Ερωτηθεὶς ἐὰν ὡδηγεῖτο εἰς τὴν Ρωσίαν διὰ τῆς βίας, ἐστριφογύρισε τὸ καπέλλο του εἰς τὰς χέρια του καὶ εἶπε: «Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποὺ θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν χώραν μου».

'Εν τῷ μεταξὺ μία μαύρη λιμουζίνα τῆς Σοβιετικῆς Πρεσβείας ἐστάθμευσε πλησίον τοῦ σταθμοῦ. 'Η 'Αστυνομία ἐσχημάτισε διπλὴν σειρὰν ἔξω ἀπὸ τὸν σταθμόν ἡ θύρα ἄνοιξε καὶ οἱ Ρῶσοι ἐξῆλθον μαζὶ μὲ τὸν Βλασσώφ.

Τρεῖς Ρῶσοι ἐξόριστοι ἐφώναξαν: «Σταματῆστε τὸ αὐτοκίνητον» καὶ ἐτοποθετήθησαν πρὸ τοῦ αὐτοκινήτου. 'Αλλ' ἡ 'Αστυνομία τοὺς ἐξεδίωξε καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἀνεχώρησε διὰ τὴν Σοβιετικὴν Πρεσβείαν.

'Ιδοὺ καὶ ἡ συνέχεια ὡς ἐγράφη εἰς τὸ φύλλον τῆς ἰδίας ἐφημερίδος τῆς 18-11-1955 :

«...'Ο Ρῶσος ἀρχιτέκτων κ. Βλάσσωφ εἰς συνέντευξίν του δοθεῖσαν εἰς τὴν Ρωσικὴν Πρεσβείαν, ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐπεισόδια τοῦ εἰς τὸ Χερβοῦργον καὶ εἰς τὸν Σταθμὸν Σαὶ Λαζὰρ τῶν Παρισίων, διεμαρτυρήθη διὰ τὰς «προκλήσεις» τῶν ὁποίων ἐγένετο ἀντικείμενον καὶ ἐτόνισεν ὅτι αἱ 'Αστυνομικαὶ 'Αρχαὶ εἰς τὸ Χερβοῦργον ἐπέδειξαν ἀπέναντί του προκλητικὴν συμπεριφορὰν καὶ ὅτι ἄγνωστοι προσεπάθησαν νὰ τὸν ἀπαγάγουν καὶ νὰ τὸν ἐμφανίσουν ὡς ἀρνούμενον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. 'Απέρριψε τὴν προσφορὰν, ἀλλὰ εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Σαὶν Λαζὰρ ἐσημειώθη νέα πρόκλησις εἰς βάρος του καὶ ὁμὰς «λῃστῶν» ἀπεπειράθη νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν φίλων του, ἀλλὰ διὰ ποῖον λόγον ἔγιναν ὅλα αὐτὰ καὶ ὑπὸ ποίου διωργανώθησαν δὲν γνωρίζει».

Εἰς ἐρώτησιν δημοσιογράφου ὁ κ. Βλασσὼφ ἀπήντησεν, ὅτι τὸ πρόσφατον ρω-

ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟ ΥΓΡΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ

● Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ ΒΟΡΙΖΙΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΟΠΟΥ Η ΤΣΙΚΟΥΔΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ●

'Αναδημοσίευσις ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τὸ «Βῆμα» τῆς 28/6/1956, τῆς **ΜΑΡΙΑΣ ΑΜΑΡΙΩΤΟΥ**

Στὸ «Βῆμα», τῆς 27/6/56, ὁ κ. 'Εμμ. Μαθιουδάκης, μιλῶντας γιὰ τὰ φονικὰ ποὺ γίναν στὰ Βορίζια, λέει: «Σ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεση κάτι φταίει».

Βέβαια κάτι φταίει, φοβοῦμαι μάλιστα πὼς αὐτὸ τὸ κάτι δὲν εἶναι σημερινὴ ἀφορμὴ καὶ κακὴ παράδοση, εἶναι κάτι φοβερώτερο, καὶ πολὺ ἐπικίνδυνο, μὲ δύναμη γενοκτονική. Μὲ ὕπουλο, ἀλλὰ βέβαιο τρόπο καταστροφῆς.

Παίρνω ἀπὸ τὴν ἀπολογία τοῦ Βεϊσάκη μερικὲς φράσεις—«Βῆμα» τῆς 26/6/56— «...Ὡς τὸ βράδυ ἤπιαμε 200 περίπου ὀκάδες κρασί. 'Αργότερα ἤπιαμε καὶ τσικουδιὰ μὲ τὰ νεροπότηρα... Ὅπως ἤμουν μεθυσμένος, μοῦ ἀνέβηκε τὸ αἷμα στὸ κεφάλι... 'Επὶ 27 ὧρες πίναμε κρασὶ καὶ τσικουδιὰ ἐγὼ καὶ ἡ παρέα μου».

Θὰ σᾶς φαίνεται ἀπίστευτο νὰ πίνουν τόσες ὧρες κρασὶ καὶ ρακί. Θὰ σᾶς φαίνεται κακὸ παραμύθι ἡ ἀναζήτηση ἐλαφρυντικῶν πὼς ἔπιναν ρακὶ μὲ τὰ νεροπότηρα! Καὶ ὅμως ὄχι. Δυστυχῶς αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ συνηθισμένες καὶ τρομερὲς πραγματικότητες ποὺ συναντᾷ κανεὶς στὰ χωριά. Οὔτε πίνει κανείς, ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα ὡς τὴν ἄλλη, μὲ τὸ νεροπότηρο τὸ ρακί. Χρειάζεται πολύχρονη καὶ πολλῶν γενεῶν θητεία, καὶ πολλῶν συντρόφων συμπαράσταση, γιὰ νὰ φτάσῃς στὴ ρακοποσία μὲ τὸ νεροπότηρο. Ὑπάρχουν καφενεῖα ποὺ δὲν ἔχουν πιὰ κρασί, ὅπως ἄλλοτε, ἐπειδὴ κανένας πιὰ δὲν κρασοπίνει. Ρακοπίνουν ὅμως ἀχόρταγα, ἀσυλλόγιστα, ἐγκληματικά. Παπποῦδες, πατέρες, παιδιὰ κι' ἐγγόνια, πίνουν σιγὰ-σιγὰ αὐτὸν διά-

---

σικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον κατακρίνει τὴν ἐν Μόσχᾳ ἐργασίαν του, δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀποπομπήν του.

'Ερωτηθεὶς ἐὰν ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ πρῶτος ἀρχιτέκτων τῆς Μόσχας, ἐδήλωσεν ὅτι ἀπηλλάγη τῆς θέσεως αὐτῆς ἀφοῦ προήχθη εἰς πρόεδρον τῆς Ρωσικῆς 'Ακαδημίας 'Αρχιτεκτονικῆς τὸν παρελθόντα Μάϊον.

'Αναφερόμενος εἰς τὴν κριτικὴν τῆς ἐν Μόσχᾳ γενομένης ἐργασίας του, ὁ κ. Βλασσὼφ εἶπεν: «'Η ἀρχιτεκτονικὴ εἶναι ἕνα ἐξαιρετικῶς πολύπλοκον πρᾶγμα. Οἱ συνάδελφοί μου καὶ ἐγὼ ἐδώσαμεν περισσοτέραν τοῦ δέοντος προσοχὴν εἰς τὴν διακοσμητικὴν πλευρὰν αὐτῆς. Κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, ἡ προσπάθεια συγκεντροῦται ἐπὶ ἁπλουστέρων καὶ πλέον οἰκονομικῶν κτιρίων.

Τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ὀρθὸν καὶ τὸ κυβερνητικὸν διάταγμα εἶναι συντεταγμένον κατὰ ἀπολύτως ἄμεμπτον τρόπον».

'Ο κ. Βλασσὼφ προσέθεσεν ὅτι τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεχώρει ἐξ 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ἔλαβεν «ἰδιωτικὴν προσφορὰν» ὅπως παραμείνῃ ἐκεῖ. «Εἶμαι πατριώτης, εἶπεν, ἔχω καλὴν οἰκογένειαν καὶ ἕνα μικρὸν υἱόν, τὸν ὁποῖον ὑπεραγαπῶ».

Κατὰ τὸ τέλος τῆς συνεντεύξεως ὁ προϊστάμενος Ρῶσος ὑπουργὸς Πόλεων καὶ Χωρίων κ. Ζοζούλια, ἐδήλωσεν: «Εἴμεθα καταγανακτισμένοι ἐκ τῶν προκλήσεων αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν εἰς Χερβοῦργον καὶ συνεχίσθησαν εἰς τὸν Σταθμὸν Σαὶν Λαζάρ ὑπὸ ὁμάδος λῃστῶν».

φανο θάνατο, τὸν ρουφοῦν μὲ τὸ κρασοπότηρο, καὶ ἐδῶ τὸν ἄδειαζαν μέσα τους μὲ τὸ νεροπότηρο ὁλόκληρες 27 ὧρες!

***

Τί θέλουμε νὰ κάμῃ ἕνας ἄνθρωπος μὲ τόσο δηλητήριο μέσα του; Τί ἀντοχὴ ἔχει τὸ νευρικό του σύστημα στὴν καταπόνηση τῆς σκέψης; Ποιὰ δύναμη ἀπομένει στὴ βούλησή του; Ποιὰν αὐτοκυριαρχία, ποιὰν ἐγκράτεια, ποιὰ ψυχραιμία μπορεῖ νὰ δείξῃ ἕνας ψυχοφυσικὸς ὀργανισμὸς ποὺ γεννήθηκε δηλητηριασμένος κι' ἐξακολουθεῖ νὰ δηλητηριάζεται; Μένουν τὰ ἔνστικτα, χαλασμένα κι' αὐτά, γιὰ ν' ἀπαντήσουν αὐτὰ στὶς ἀντιδράσεις. Εἶναι ἀπίστευτη ἡ θανάτωση τοῦ ἀνθρώπινου, μὲ αὐτὸν τὸν εὐωδιαστὸ Σατανᾶ ποὺ λάμπει κρουσταλλένιος στὸ ποτῆρι καὶ στολίζεται μὲ διαμαντένιες φοῦσκες ποὺ δὲ σβήνουν, τὰ περίφημα «ντουντούνια».

Ναί, ντουντούνια κάνει τὸ ρακὶ ποὺ πίνεις, τόσο γνήσιο καὶ τόσο δυνατὸ εἶναι, παύεις ὅμως ἐσὺ νὰ εἶσαι γνήσιος καὶ δυνατός. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δυσκολεύεσαι νὰ καταλάβῃς ἂν εἶναι ἢ δὲν εἶναι μεθυσμένοι. Ἐπειδὴ τοὺς ἔγιναν πιὰ μόνιμες οἱ ἀσταθεῖς κινήσεις, τὸ ἀποχαυνωμένο βλέμμα, τὸ ἀποβλακωμένο πρόσωπο, ἡ μπερδεμένη ἄρθρωση, ἡ διανοητικὴ ὀκνηρία, ἡ ἀβουλία, ἡ ἔλλειψη ἠθικῆς ἀντίστασης, ἡ πιὸ ἁπλὴ κριτικὴ ἱκανότητα. Κάνεις μιὰ συμφωνία μαζί τους, ἀλλὰ δὲν εἶσαι βέβαιος οὔτε ἂν θὰ τὴν ἐκτελέσουν, οὔτε ἂν τὴν ἐκατάλαβαν. Τοὺς μένουν τόσες ἀργὲς ὧρες κάθε μέρα, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ κάνουν ὅλοι περιβόλια τὰ χωράφια τους καὶ κούκλα τὸ σπιτάκι τους. Ἀλλὰ δὲ δουλεύει ἡ ψυχική τους ὀντότητα ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ τὰ σκεφθοῦν, πολὺ λιγώτερο γιὰ νὰ τὰ κάμουν. Οὔτε κἂν περνᾷ ἀπὸ τὸ σκοτισμένο καὶ σκοτωμένο τους μυαλὸ πὼς ἡ εὐημερία τοῦ Γιάννη ὀφείλεται στὸ ὅτι κανένας τους δὲ ρακοπίνει, ἐνῷ ὁ Θοδωρῆς, ποὺ κακοπάει, πίνει πάππου πρὸς πάππου. Οὔτε τοὺς περνᾷ ποτὲ ἀπὸ τὴ σκέψη πὼς πολλὲς παρακρούσεις, ποὺ παθαίνουν μερικοί, ὀφείλονται στὸν ἀλκοολισμό.

Ἡ Δικαιοσύνη θὰ κάμῃ τώρα τὸ χρέος της. Ἀλλὰ γιὰ πόσον καιρὸ θὰ τὴν ἀφήσῃ ἥσυχη τὸ ρακί;

Αὐτὸ πρέπει νὰ χτυπηθῇ. Κι' ὅπως ἔχῃ χρειαστῇ γενεὲς γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ σ' αὐτὸ τὸ κατάντημα, ὅπως μᾶς ἀπειλῇ ἐπίμονα καὶ ὕπουλα καὶ σίγουρα μὲ τὸ θάνατο τοῦ νευρικοῦ μας συστήματος καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ψυχοφυσικοῦ μας κόσμου, ὅπως μᾶς ὁδηγῇ μὲ ποσοστὸ 60 % στὴν παραφροσύνη, ἔτσι ἐπίμονα καὶ ὑπομονητικὰ καὶ πολύπλευρα πρέπει καὶ νὰ πολεμηθῇ. Τὸ κήρυγμα στὴν ἐκκλησία, ἡ ἐπιστημονικὴ διαφώτιση, ἡ ὀργάνωση τῆς νεολαίας σὲ συνδέσμους φυσιολατρικοὺς καὶ ἡ χρησιμοποίησή της σὲ ἔργα κοινωφελῆ, ἡ παροχὴ ψυχαγωγίας λιγώτερο ἐπικίνδυνης στὰ ἀμελημένα μας ἐκεῖνα χωριά, ἡ ἐπιβάρυνση τῆς ποινῆς λόγῳ μέθης, μιὰ ἀληθινὴ σταυροφορία ἀντιαλκοολική, σχετικὲς στατιστικὲς καὶ εἰκόνες, ὅλ' αὐτὰ ἐπίμονα καὶ ἀδιάκοπα καὶ ὑπομονητικά, ἴσως μιὰ μέρα νὰ βγάλουν τὸ νεροπότηρο ἀπὸ τὴ μέση καὶ νὰ μικρύνουν τὸ καραφάκι τοῦ ρακιοῦ νὰ ξαναφέρουν τὸ κρασὶ στὰ καφενεῖα, κι' αὐτὸ μὲ μέτρο, ὥστε νὰ μὴν ξεπερνᾷ τὴν εὐφροσύνη καὶ νὰ μὴ φτάνῃ ὁ δυστυχισμένος ἄνθρωπος στὴν παράκρουση τόσων φόνων.

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡ. 19 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Ι. Διαταγὴ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 3289/126/1 ἀπὸ 12-3-1956 «περὶ δελτίου ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως».

'Ο ὑπ' ἀριθ. 19 Κανονισμὸς περὶ «διοικητικῶν ἐξετάσεων», ἔχει ὡς γνωστὸν συμπληρωθῆ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20941/126/1 ἀπὸ 10-10-45 διαταγῆς ἡμῶν, εἰς τὴν 6 παρ. δ' αὐτῆς ἀναγράφεται ἡ ρητὴ ὑποχρέωσις τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν· εἰς τὸ τέλος ταύτης νὰ προσαρτᾶται ἀπαραιτήτως δελτίον ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἀντίγραφον ποινολογίου τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνάκρισις.

Σκοπὸς τοῦ δελτίου τούτου εἶναι ἵνα ἡ προϊσταμένη 'Αρχή, ἡ ὁποία λαμβάνει τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν, ἐνημεροῦται γενικῶς περὶ τοῦ ἤθους, χαρακτῆρος, συμπεριφορᾶς καὶ ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν ὑπαλλήλου, καθ' ὅλην τὴν ἐν τῇ 'Αστυνομίᾳ ὑπηρεσίαν του.

'Εν τούτοις εἰς τὰς ὑποβαλλομένας ἡμῖν διοικητικὰς ἐξετάσεις παρετηρήσαμεν, ὅτι ἄλλοτε μὲν ὑποβάλλονται ἀτελῆ τοιαῦτα δελτία, ἄλλοτε δὲ πόρρω ἀπέχοντα τῆς πραγματικότητος, ἥτις ἀπορρέει ἐκ τῆς μελέτης τῶν διαδοχικῶν σημειώσεων, τοῦ ποινολογίου καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ τῶν ποινῶν τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου.

Πρὸς ἄρσιν πάσης μελλοντικῆς ἀνωμαλίας, καθορίζομεν ἐφ' ἅπαξ τὸν τύπον τῆς καταρτίσεως τοῦ δελτίου τούτου, ὡς ἀκολούθως :

ΔΕΛΤΙΟΝ

'Ατομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως.

'Επώνυμον : καὶ ὄνομα
Πατρώνυμον :
Χρονολογία γεννήσεως : ἔφεδρος ἢ ἀστράτευτος
Τόπος καταγωγῆς :
Πρότερον ἐπάγγελμα :
Γραμμ. Γνώσεις :
'Ημερομηνία διορισμοῦ εἰς τὸ Σῶμα :
Οἰκογενειακὴ κατάστασις : Ἔγγαμος (ἀριθ. ἀδείας γάμου), τέκνα.
Ἄγαμος: Οἰκογενειακὰ βάρη (ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενα ἄτομα) καὶ ἡλικία. Ποῦ διαμένει: (Εἰς 'Αστυν. Κατάστημα, εἰς οἰκίαν ἰδιόκτητον ἢ ἐπὶ ἐνοικίῳ, μετὰ τίνων ;)
Ἦθος καὶ χαρακτήρ :

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταστήσωμεν προσεκτικοὺς τοὺς συντάσσοντας τὸ δελτίον τοῦτο, διότι ἡ περὶ τοῦ ἤθους καὶ χαρακτῆρος τοῦ ὑπαλλήλου διατυπουμένη γνώμη πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται, κατὰ τὸ δυνατόν, πλήρως πρὸς τὴν πραγματικὴν διαγωγὴν τούτου, ἥτις θὰ προκύπτῃ ἐκ τῆς προσωπικῆς ἀντιλήψεως τοῦ συντάσσοντος—τῶν πληροφοριῶν του παρὰ τοῦ τέως διοικητοῦ τοῦ ὑπὸ κρίσιν—ἐφ' ὅσον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διοικήσεώς του ὑπῆρξε βραχὺ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔχῃ προσωπικὴν γνώμην περὶ τούτου—ἐκ τοῦ ὅλου ποινολογίου του καὶ τῶν αἰτιολογικῶν τῶν ποινῶν του.

Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ὁ χαρακτηρισμὸς «καλὸς τὸ ἦθος καὶ χαρακτῆρα» ἢ «ἐργατικὸς καὶ ἀποδοτικὸς» καὶ ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ποινολογίου ἀπεναντίας νὰ διαπιστοῦται ὅτι ὁ ὑπὸ κρίσιν ὑπάλληλος ἔχει ἐπανειλημμένως τιμωρηθῇ δι' ἀντιπειθαρχικὴν διαγωγήν, δι' ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ἢ ὅτι ρέπει εἰς παραπτώματα παραμελήσεως καθήκοντος ἢ ἀδιαφορίας ἢ ὅτι εἶναι ὑπότροπος ὡρισμένων παραπτωμάτων, δι' ἃ αἱ ἐπανειλημμέναι ποιναὶ εἰς οὐδὲν συνετέλεσαν, ὥστε νὰ βελτιωθῇ οὗτος. 'Επὶ τοῦ σημείου τούτου καθιστῶ προσεκτικοὺς πάντας τοὺς συντάκτας τῶν ἐν λόγῳ δελτίων, διότι τυχὸν παράλειψις τῆς ἀκριβοῦς διατυπώσεως «τοῦ ἤθους καὶ χαρακτῆρος» δύναται εὐλόγως νὰ θεωρηθῇ ὡς συγκάλυψις τοῦ παραπτωματίου ἢ ὡς μὴ προσεκτικὴ καὶ ἐμιμελημένη ἐργασία.

'Ο 'Αρχηγὸς
Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος : ὁ 'Αρχ/λαξ Καρανίκας 'Αθην. καὶ οἱ ἀστυφ/κες: Λεβεντάκος Νικ., Γκερδιδάνης ἢ Γκερντιντάκης Δημ., Πάτσιος Κων., Διβριώτης Νικ., Ζάντοχος Κων., Δεληγιάννης 'Αναστ., Παπποῦς 'Ιωάν., Μπόνος Γεώργ., Μενάζης Χαρ., Μεταξάκης 'Ιωάν. καὶ Χανδρινὸς Σπυρίδων.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος: ὁ 'Αρχ/λαξ Τριβουρέας Σωτ., διὰ λόγους πειθαρχίας καὶ ὁ ἀστυφ/λαξ 'Αγάθος Σπυρ., ἐπίσης διὰ λόγους πειθαρχίας.

—Μετερρυθμίσθη ἡ ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως εἰς τὸν ἀστ/κα Παπαγεωργίου Σωτ., εἰς τὴν τοῦ προστίμου ἑνὸς μηνιαίου μισθοῦ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β. Δ/τος ἀπενεμήθη εἰς τὸν 'Αστυνόμον Β' κ. Μπούραν Παῦλον, τὸ παράσημον τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Φοίνικος μετὰ ξιφῶν, ὡς ὑπηρετήσαντα καὶ διακριθέντα κατὰ τὸν πόλεμον 1940—1941.

Ὁμοίως εἰς τὸν αὐτὸν 'Αστυνόμον, διὰ Δ/γῆς Ὑπουργείου 'Εθνικῆς 'Αμύνης, ἀπενεμήθη τὸ 'Αναμνηστικὸν Μετάλλιον 'Εθνικῆς 'Αντιστάσεως.

—Διὰ Δ/γῆς τοῦ Ὑπουργείου 'Εθνικῆς 'Αμύνης, ἀπενεμήθη εἰς τὸν 'Αστυνόμον Β' κ. Χούτην Κων/νον, τὸ 'Αναμνηστικὸν Μετάλλιον 'Εθνικῆς 'Αντιστάσεως.

—Ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς κατωτέρω ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους :

α) Ἔ π α ι ν ο ς εἰς τούς : 1) 'Αστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Ψαρρᾶν Θωμᾶν, 'Αστυν. Α' κ. Λάμπουραν 'Αλέξ., 'Αστυνόμους Β' κ.κ. Νίκαν Θεμ., Παπαμιχαὴλ Κλεομ. καὶ Παναγιωτόπουλον Νικ., Ὑπαστυν. Α' κ. Καλαϊτζάκην Τρύφωνα, ἀρχ/κας Μιχελουδάκην Κυρ., Δρακόπουλον Γεώργ., Λουκάκον Παν., Γεωργόπουλον Δημ., Παπαναστασίου Βασ., Πουρῆν 'Ιωάν. καὶ 'Αμώνην Κων. καὶ ἀστ/κας Γραμματικὸν Γεώργ., Αὐγουστῆν Λεων., Πλέσσαν 'Ιωάν., Γεωργακόπουλον 'Ιωάν., Γεωργακόπουλον Κων., Καλογερόπουλον Νικ., Καλαντζῆν 'Απόστ., Τσαποκίδην Γεώργ., Πορετσᾶνον Καν., Πουλημένον Σωτ., Δρὲν Δημ., Κόκκινον 'Ιωάν., Τάγκαλον 'Ιωάν., Παπανδρικόπουλον Χρ., Βελαώραν Παν., Σταθακόπουλον 'Ανδρ., Στεφανόπουλον Χρ., Κατσιμπήτρην Ἄγ., Παπακωνσταντίνου Στέφ., Παπασπυρόπουλον 'Ιωάν., 'Εμμανουὴλ Νικ., Μόρφην 'Αν., Ζάγκον Γεώργ., Τσιφτῆν Οἰκ., Καράγιαννην Χρ., Κινόπουλον Βασ., Γαλανόπουλον Δημ., Κρεμμύδαν 'Ιωάν., Κωνσταντόπουλον 'Αθ. καὶ Θεοδωρογιώργην Κων., διότι συνέβαλον εἰς τὴν διάσωσιν κινδυνευόντων ἀτόμων καὶ περιουσιακῶν ἀντικειμένων κατὰ τὰς πλημμύρας τῆς 1/2/56, 2) 'Αστυν. Α' κ. Λαδᾶν Γεώργ., διότι, ὡς προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας 'Ηθῶν καὶ Λεσχῶν, κατηύθυνεν ἐπιδεξίως καὶ μεθοδικῶς τοὺς ὑφισταμένους του, συντελέσας οὕτω εἰς τὴν ἀνακάλυψιν παρανόμως λειτουργούσης μυστικῆς ρουλέττας, κατάσχεσιν τῶν πειστηρίων καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν καὶ 3) Ὑπαστυν. Α' κ. Κανελλόπουλον Χαρ., Ὑπαστυν. Β' κ. Τασιόπουλον Σάββαν καὶ ἀστ/κας Νικολόπουλον 'Απόστ. καὶ Ράπτην 'Αλέξ., διότι οὗτοι, ἐργασθέντες μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν σοβαρωτάτης ὑποθέσεως.

β) Ὑ λ ι κ ὴ ἀ μ ο ι β ὴ κ α ὶ ἔ π α ι ν ο ς εἰς τούς : 1) Ὑπαστυν. Α'

κ. Μπενέτον Κων. καὶ ἀστ/κας : Τσαλιαγκὸν Κύρ., Κορδοπάτην Δημ. καὶ Δελαπόρταν Σπυρ., διότι οὗτοι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ὑπομονῆς καὶ μεθοδικότητος, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δραστῶν σοβαρωτάτου ἀδικήματος καὶ 2) Ἀρχ/κα Χριστόπουλον Παν. καὶ ἀστ/κας: Μπερτσιᾶν Παν., Καραγιάννην Χαρ., Βαλτσῆν Ἀσημ., Τσιόταν Βασίλ., Ψαρρᾶν Ἀναστ., Ρουμελιώτην Ἀλέξ., Καλαφάτην Νικ., Λάγιον Μιλτ., Ἀδρασκέλαν Γεώργ. καὶ Φωτεινόπουλον Σπυρ., διότι οὗτοι, μετέφερον—κατὰ τὰς πλημμύρας τῆς 1/2/56—ἐπὶ τῶν ὤμων των ὑπερεκατὸν κινδυνεύοντα ἄτομα, ἐπιδειξάμενοι ἀπαράμιλλον θάρρος, ἀλτρουϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ζωντανή, διδακτική, εὐχάριστη, σφιχτοδεμένη, πλούσια, γαλάζια ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνεχίζει μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὰ καλλιτεχνικὰ προγράμματά της, ἀφοῦ πιὰ ἐπεβλήθη ὡς ἡ καλύτερη ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τῆς Ἑλλάδος.

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 21/11/56 γνώρισε μιὰ θαυμαστὴ ἐπιτυχία καὶ προκάλεσε τὰ πιὸ ἐνθουσιώδη σχόλια τοῦ κοινοῦ.

Σὲ ἄψογο λογοτεχνικὸ στύλ, μὲ ὄμορφα σκίτσα ἀπ' τὴ ζωὴ τῆς Ἀθήνας καὶ τὴ χειμωνιάτικη φύση, μὲ γλυκὰ τραγούδια, καὶ ἁπαλὴ μουσικὴ ὑπόκρουση ἀπὸ γνωστὲς κινηματογραφικὲς ἐπιτυχίες, εἶχε συγχρόνως καὶ δυὸ ἀφθάστου ὡραιότητος καὶ ἐξαιρετικῆς σημασίας καλλιτεχνικὲς ἐπιτυχίες. Στὸ πρόγραμμα δηλαδὴ αὐτὸ τραγούδησε, γιὰ πρώτη φορὰ στὸν κόσμο, ἡ Σοφία Λῶρεν τὸ Ἑλληνικὸ τραγούδι: «Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ τὸ λένε ἀγάπη», καὶ ἔδωσε, κατ' ἀποκλειστικότητα πρὸς τὴν ἀστυνομικὴ ἐκπομπή, μιὰ μακρὰ καὶ ἐνδιαφέρουσα συνέντευξη, ὁ ἰταλὸς Καθηγητὴς Πανεπιστημίου καὶ διαπρεπὴς δημοσιογράφος κ. Φράνκο Φαράνο.

Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἔλαβαν μέρος: ὁ Τώνης Μαρούδας, ὁ Νᾶσος Πατέτσος, ἡ Ἐλίζα Μαρέλι, ὁ Κορώνης, ὁ Φίλανδρος καὶ ὁ δόκιμος Ἀρχιφύλαξ Μᾶνθος Φελώνης, στὰ δημοτικὰ τραγούδια.

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 28/11/56, ἄνοιξε μὲ τὴν ὀρχήστρα Μαντοβάνι καὶ μὲ ρωμαντικὲς λογοτεχνικὲς εἰκόνες ἀπ' τὴ ζωή, κι' ἔκλεισε μὲ γλυκειὰ ἱσπανικὴ μουσικὴ καὶ διδακτικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ προσετέθη μιὰ ἀκόμα μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας. Μετεδόθη δηλαδή, κατ' ἀποκλειστικότητα, καλλιτεχνικὴ συνέντευξη τῶν ἰταλῶν καλλιτεχνῶν ποὺ ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Ἰταλικοῦ Κινηματογράφου.

Ἔτσι, μετὰ ἀπὸ ἕνα μικρὸ πρόλογο τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς «Οὐνιτάλια» κ. Ἐμμ. Νικολαρεΐζη, ὡμίλησαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀποστολῆς κ. Μποττζίνι, ἡ Ροσσάνα Ποντεστά, ἡ Μανταλένα Φίσσερ, ἡ Ἀντονέλλα Λουάντι, ἡ Κόμησσα Κλάρα Καλαμάϊ καὶ ἡ Συλβάνα Παμπανίνι. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ Ἀντονέλλα Λουάντι, μίλησε Ἑλληνικά. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν ἰταλικὲς κανσονέττες, καὶ Σικελιανὲς μελῳδίες.

Ἐπίσης ἔλαβε μέρος ὁλόκληρη ἡ ὀνομαστὴ χορῳδία κοριτσιῶν Α—ΚΑΠΕΛΑ, τῆς Θάλειας Βυζαντίου (Α' Βραβεῖον διεθνοῦς διαγωνισμοῦ Ρώμης 1953) μὲ τραγούδια τοῦ 16ου αἰῶνος.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, τεχνικὴ ἐπίβλεψις, ραδιοσκηνοθεσία, μαγνητοφωνήσεις συνεντεύξεων : Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Τεχνικὴ βοήθεια: Γιάννη Πορετσάνου. Συμμετέχει πάντα ὁ Γιῶργος Ντοῦμας. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ἀρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Δ΄ ΤΟΜΟΥ 1956

Α΄. ΓΕΝΙΚΟΝ

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921—1956). Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄.

ΙΕ΄. Ὁ κόκκινος Δεκέμβρης

V. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν Ἀθηνῶν. Σελὶς

1. Τοῦ Η΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος 3053
2. » ΣΤ΄ » » 3147
3. » Α΄ » » 3243
4. » Γ΄ » » 3294
5. Τῆς Δ/νσεὼς Ἀλλοδαπῶν καὶ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν 3353
6. Τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως 3387
7. Τοῦ Δ΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος 3435, 3484
8. » Ε΄ » » 3579
9. » Ζ΄ » » 3627
10. » Θ΄ » » 3675
11. » Ι΄ » » 3723
12. » ΙΒ΄ » » 3771
13. » ΙΓ΄ » » 3823
14. » ΙΔ΄ » » 3871
15. » ΙΕ΄ » » 3919
16. » ΙΖ΄ » » 4066
17. » ΙΣΤ΄ » » 4111

Δεκέμβριος 1944, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α΄..... 4159

ΙΙ. ΕΓΚΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἔγκλημα καὶ Ἀστυνομία. Ἀστυνομικὴ μονογραφία ὑπὸ Anthony Martienssen κατὰ μετάφρασιν κ. Χρ. Πατσούρη, Ὑπαστυνόμου Α΄.

Ε΄. Οἱ ντέτεκτιβ 3063, 3123, 3168, 3211
ΣΤ΄. Ἐπιστήμη καὶ ἔγκλημα 3276, 3315, 3373
Ζ΄. Κλοπὴ καὶ ἀπάτη 3411, 3459, 3510, 3610
Η΄. Ὁ φόνος 3651, 3693, 3753, 3792, 3855
Θ΄. Ἀστυνόμευσις τοῦ Λονδίνου 3892, 3955
Ι΄. Γυναῖκες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν 4090, 4138, 4180

Ἐλύθη πράγματι τὸ μυστήριον τῆς ὑποθέσεως Λίντμπεργκ; Ἀπὸ τὸ περιοδικὸν Readert, κατὰ μετάφρασιν κ. Γεωργ. Κερπίνη 3074, 3133, 3173

Ἐπαγγελματίας ἐμπρηστὴς 3073

F.B.I. Τρόπος δράσεως διὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. Μόρου Δημητρίου ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Post 3078

Ἐπιχείρησις 25. Πείραμα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ν. Ὑόρκης πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐγκληματικότητος, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυν. Α΄ κ. Μόρου Δημητρίου, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Reader's Digest 3127

Ναρκωτικά. Παγκόσμιος πόλεμος κατὰ τῶν λαθρεμπόρων αὐτῶν, ὑπὸ κ. Frederе Sondern κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Α΄ κ. Μόρου Δημ. 3215

Σελὶς

Ἄλ—Καπόνε. Ὁ φοβερὸς γκάγκστερ, ὑπὸ κ. J. Edcar Hooyer, Δ/ντοῦ τοῦ F.B.I. τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς 3275

Οἱ γκάγκστερ δὲν χαίρονται γιὰ πολύ, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν Reader's Digest, κατὰ μετάφρασιν κ. Γ. Κερπίνη. 3280

Τὰ Δικαστήρια στὴν Ἀμερικὴ—Πῶς ταῦτα προστατεύουν τοὺς ἐγκληματίας, ὑπὸ κ. κ. John Baker Wait καὶ Karl Detzer, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Α'. κ. Μόρου Δημ. 3319

Ἀστυνομικὰ προβλήματα. 3324, 3419, 3568, 3655, 3751, 3858, 3959, 4049

Λύσεις ἀστυνομικῶν προβλημάτων 3368, 3465, 3623, 3687 3803, 3883, 4004, 4071

Κλέπται πορτοφολίων καὶ τρόπος ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν, ὑπὸ κ. Myron Sterns κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Α'. κ. Μόρου Δημητρ. 3415

Ἡ μεταχείρισις τῶν ἀνθρωπίνων πτωμάτων πρὸς διδακτικοὺς σκοπούς, ὑπὸ κ. Γρηγορίου Γ. Κάτσα, τ. Καθηγητοῦ Ἰατροδικατικῆς. 3496, 3565

Ἡ θανατικὴ ποινή, ὑπὸ κ. Νικολάου Κίννα τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων. 3501

Ὁ Ἰπτάμενος ντέτεκτιβ. Ἀγὼν ἀστυνομικῶν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν ὑπὸ Lawrence Lader, κατὰ μετάφρασιν κ. Μόρου Δημ., Ἀστυν. Α'..... 3506

Τὰ παιδιὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ φίλοι των, ὑπὸ κ. Stan Rooylan υἱοῦ, ἀπὸ τὸ περοδικὸν New York Times 1 Μαΐου 1955, κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυγόμου Α'. κ. Κωνστ. Γιαννούλη. 3586

Ἐπιστημονικὴ ἀνάκρισις: Πῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ὁμολογίαν ἑνὸς ἐγκληματίου, ὑπὸ John Lewellen, κατὰ μετάφρασιν κ. Μόρου Δημ., Ἀστυνόμου Α'. 3594

Μάρτυρες καὶ μαρτυρικαὶ πλάναι, ὑπὸ κ. Ἀναστ. Γαρδίκα, Ὑπαστυνόμου Α'..... 3602, 3641

Ἡ ἐπιστήμη εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος. Συνέντευξις τοῦ Δ/ντοῦ F.B.I. κ. J. Edcar Hooyer, κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α'. κ. Γιαννούλη Κων/νου 3636

Τηλεόρασις. Τὸ νέον Πανεπιστήμιον τῶν ἐγκληματιῶν, ὑπὸ Don Warton, κατὰ μετάφρασιν κ. Μόρου Δημ., Ἀστυνόμου Α'..... 3737

Κλοπὴ κοσμηματοπωλείου. Ἐξιχνίασις τῆς κλοπῆς διὰ ρήξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γιὰν Σμὰτς κοσμηματοπωλείου Κωνσταντάρα. Ἐπίσημος ἔκθεσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. κ. Θεοδ. Ρακιντζῆ 3773

Μοῦ ἔκαμε τὴν κηδείαν. Εἶμαι πεθαμένος—Περίπτωσις ἀνευρέσεως ἐξαφανισθέντος, ὑπὸ κ. Edward Deblasio, κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α'. κ. Γιαννούλη Κωνσταντίνου 3845

Ὁ ἑταιρισμὸς καὶ ὁ Νόμος 3310/1955, ὑπὸ κ. Ι. Γ. Βεργοπούλου Δ/ντοῦ Γενικῆς Δ/νσεως Ποινικῆς Δικαιοσύνης, Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. 3941, 3996

Ἡ ἐπιστήμη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομίας, ὑπὸ κ. John Edcar Hooyer Δ/ντοῦ τοῦ F.B.I. 4133

Πραγματογνώμονες καὶ πλάνη αὐτῶν, ὑπὸ κ. Α. Γαρδίκα, Ὑπαστ. Α'. 4177

ΙΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΑΞΕΩΣ

Ὁ πανικός, ὑπὸ κ. Κ. Τουζένη Ἀστυνόμου Α'..... 3401

Εἶμαι ἕνας εὐγενὴς ἀλλὰ σκληρὸς τροχονόμος, ἀπὸ τὸ Reader's Digest, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Κων/νου Γιαννούλη, Ὑπαστυνόμου Α'. 3456

Γενικὰ περὶ διοικήσεως, ὑπὸ κ. Κ. Τουζένη Ἀστυν. Α'..... 3741

Σελὶς

Ἡ Ἀστυνομία τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ὑπὸ κ. Ι. Φραγκιδάκη.... 3841, 3884

Γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ ὑποχρεώσεως τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν πρὸς βεβαίωσιν γνησιότητος ὑπογραφῆς τῶν προσερχομένων ἰδιωτῶν 4158

IV. ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα (ἄρθρα 372—384 Π. Κ.), ὑπὸ κ. Ντζιώρα Δημ., Ὑπαστυνόμου Α'.

Κλοπὴ καὶ συναφῆ ἀδικήματα 3260, 3311, 3359, 3406

Ὑπεξαίρεσις (Π. Κ. 375) 3452

Χρονικὰ ὅρια ἰσχῦος τῶν ποινικῶν νόμων κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα (ἄρθρ. 1—4 Π. Κ.)

Ἀναδρομικὴ ἰσχὺς τοῦ ἠπιωτέρου νόμου (ἄρθρ. 2 Π.Κ.) 3160

Προσωρινῆς ἰσχύος Νόμοι καὶ ἐπιβολὴ μέτρων ἀσφαλείας (ἄρθρα 3 καὶ 4 Π.Κ.) 3205

Ἡ δικαιοσύνη διὰ τοὺς ἀνηλίκους, ὑπὸ κ. Μιχαὴλ Δ. Στασινοπούλου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, Καθηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. 3924

Ἑλληνικὴ Ἐργατικὴ Νομοθεσία, (Ἐγκληματολογία), ὑπὸ κ. Κωνστ. Γαρδίκα, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν—Δ/ντοῦ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν 4035

Τὸ Δίκαιον ἔναντι τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων. Διάλεξις δοθεῖσα εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων τὴν 2-11-56, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ποιν. Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου, Δρος Ἐρρίκου Χέγκελ. 4072

V. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Διεύρυνσις τῆς Ἐπιστήμης τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς ἐπιστήμην τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 3683, 3727

Οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι, ὑπὸ κ. Κωνστ. Γαρδίκα, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν—Δ/ντοῦ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν 3929, 3973, 4027

Ἡ ψυχολογία τοῦ πολέμου, ὑπὸ τοῦ κ. Κωνστ. Δ. Κωνσταντινίδου, ἐκτάκτου Καθηγητοῦ τῆς Ψυχιατρικῆς καὶ Νευρολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ... 3304, 3358, 3395, 3442, 3487

Ὁ Ἑταιρισμὸς καὶ ὁ Νόμος 3310)55, ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάν. Γ. Βεργοπούλου Δ/ντοῦ τῆς Γενικῆς Δ/νσεως Ποιν. Δικαιοσύνης, Ὑπουργείου Δικαιοσύνης 3941, 3996

Ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Κ. Παπακωνσταντίνου 4161

VI. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Κράτος Δικαίου καὶ εὐημερίας, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ πρώην Ὑπηρεσιακοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀθ. Ι. Σμπαρούνη. 3827, 3876

Θέσις τῶν κοινωνιολογικῶν σπουδῶν ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Κοινωνιολογίας παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ Κολλεγίῳ Ἑλληνικοῦ κ. Ἰωάννου Κώτη 4123

VII. ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἀναμορφωτικὴ Ἀγωγὴ ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, ὑπὸ τὸ Κράτος

Σελὶς

τοῦ 'Ελληνικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἔτους 1950, ὑπὸ κ.'Ιωάννου Κ. Παπαζαχαρίου, Καθηγητοῦ τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν καὶ τῶν Σχολῶν 'Υπαστυνόμων καὶ Χωροφυλακῆς, 3449 3490, 3557

'Η Δικαιοσύνη διὰ τοὺς ἀνηλίκους, ὑπὸ κ. Μιχ. Δ. Στασινοπούλου, Συμβούλου τῆς 'Επικρατείας, Καθηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον 'Ανωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν..... 3924

'Αρμόζει μεγάλη ἐπιείκεια, πρὸς τοὺς νεαροὺς ἐγκληματίας; ὑπὸ δόκτορος Ruth Alexander 4166

VIII. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Πῶς νὰ διοικῆς ἢ πῶς θὰ γίνῃς καλὸς προϊστάμενος, ὑπὸ κ. Δημ. Μαγκριώτη, Συμβούλου τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου-Διδάκτορος τοῦ Δικαίου 3561, 3583, 3631, 3688, 3831, 3881, 3947, 4005, 4084, 4119, 4170

Γενικὰ περὶ Διοικήσεως, ὑπὸ κ. Κων. Τουζένη 'Αστυνόμου Α'..... 3741

IX. ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ—ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

'Ανακάλυψις κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως—σύλληψις ὑπευθύνων τοῦ παρανόμου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ κατάσχεσις πομποῦ ἀσυρμάτου καὶ τυπογραφείου 3102

'Η καταναγκαστικὴ ἐργασία εἰς τὴν Βουλγαρίαν 3122

Γράμμα στὸ παραπέτασμα.—Α' Διεθνὲς Βραβεῖον τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ὑπὸ κ. Εὐαγγέλου Δικήτα 3270

'Ερωτικὰ δολώματα—Εἰκόνες ἀπὸ τὸ παραπέτασμα, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῶν «Στρατιωτικῶν Νέων» τῆς 11-12-55. 3303

Ρεπορτὰζ ἀπὸ τὶς κομμουνιστικὲς χῶρες—Οἱ γεωργοὶ διαψεύδουν τὸν Μάρξ, ἀναδημοσίευσις ἀπὸ τὴν «Ραδιοφωνικὴν 'Επιθεώρησιν» τῆς 'Αμερικανικῆς 'Υπηρεσίας Πληροφοριῶν (τεῦχος 115) 3334

"Ηρωες καὶ μάρτυρες ἀστυνομικοὶ—Σουληνάρι—'Απρίλιος 1944, ὑπὸ κ. 'Ιωάν. Ράϊκου, δοκ. 'Υπαστυνόμου 3393

Ποῖος ὁ διάδοχος τοῦ 'Ιωσὴφ Στάλιν; ἀπὸ τὰ «Στρατιωτικὰ Νέα» τῆς 11-1-56 3337

Τακτικὴ νίκη τῆς Δύσεως, ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Στρατιωτικὰ Νέα» τῆς 7-8-55 3479

Νέα ἑκατόμβη ἱερέων. "Ερευνα 'Ελβετικῆς ἐφημερίδος 3514

'Αγὼν μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ κομμουνιστικοῦ δεσποτισμοῦ. Λόγος τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. κ. Τζὸν Φόστερ Ντάλλες, ἐκφωνηθεὶς τὴν 21-6-56 εἰς τὸ 41ον Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς ὀργανώσεως «Κιγουόνις» 3781

Τὸ φιλόξενον πνεῦμα τῆς ἀνατολῆς καὶ οἱ Μαρξισταί, ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Στρατιωτικὰ Νέα» τῆς 18-12-55 3853

Δεκέμβριος 1944 4159

Περιπετειώδης ἀπαγωγὴ ἑνὸς Ρώσου εἰς Παρισίους καὶ συμπλοκὴ μὲ τοὺς ἀπαγωγεῖς 4187

X. ΕΘΝΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κύπρος, τὸ 'Ελληνικὸ νησί. Συνέντευξις τοῦ διαπρεποῦς Δημοσιολόγου Μιχ. Στασινοπούλου Πρυτάνεως τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν καὶ Συμβούλου τῆς 'Επικρατείας, πρὸς τὸν κ. 'Ηλίαν Καλαποθαράκον συνεργάτην τοῦ περιοδικοῦ ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» 3121

Σελὶς

Αἱ μαθήτριαι...μητέρες 3126
Ἡ εἰσφορὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Κύπρου ἔρανον 3152
Ἡ ὑστερία τῆς τζάζ 3131
Οἱ Λάϊονς τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ κοινωφελὴς δρᾶσις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κοινωφελοῦς Σωματείου καὶ ἡ παρασημοφορία τοῦ Ὑπαρχ/κος κ. Ἀντων. Φελουκαντζῆ, ὡς καλυτέρου ἀστυνομικοῦ τοῦ ἔτους 1955 3266
Ἀντιαλκοολικὸς ἀγών, τῆς ἐφημερίδος «Βῆμα» τῆς 25-1-56 3310
Ἡ φωνὴ τῆς Ἑλληνίδος, ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Καθημερινὴ» τῆς 24-2-56. 3323
Ἡ 25η Μαρτίου 1821, ὑπὸ κ. Κ. Νιάσκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου..... 3326
Ἡ 25η Μαρτίου 1821—Ἐλευθερία ἢ Θάνατος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Ἀρχιμανδρίτου Νικολάου 3339
Ἑλληνικὴ παλιγγενεσία 1821—1912, 1940—1956, ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου..... 3346
Ἑλληνικὰ νειᾶτα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ 1821, ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου 3350
Τὸ Ἀναρρωτήριον τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς..... 3372
Ἕλληνες φοιτηταί! Ἀκοῦστε τὴ φωνή μας!..., ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, δοκ. Ἀρχιφύλακος..... 3422
Κυρίες τοῦ Ο.Φ.Α.—Οἱ οἰκογένειες τῶν ἀστυνομικῶν σᾶς εὐγνωμονοῦν, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, δοκ. Ἀρχιφύλακος..... 3667
Ο.Κ.Φ.Α. καὶ Ν.Α.Σ.—Ἡ δρᾶσις καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, Ἀρχ/κος 3834, 4014
Ο.Φ.Α. Ἡ πλουσία δρᾶσις καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα του, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, Ἀρχιφύλακος 3906
Ἡ Κυπριακὴ Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1931, ὑπὸ τοῦ Κυπρίου ἐξορίστου κ. Θεοδώρου Καλοκασίδη 3988
Πίνδος 1940—1941, ὑπὸ τοῦ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 4015
Πεπραγμένα τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Γυναικῶν Ἠθικῆς Ἐξυψώσεως ἐπὶ μίαν διετίαν 1953—1955, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου. 4051
Ἂς γνωρίζουν οἱ λαοί, ὑπὸ κ. Διον. Παπαδοπούλου, ἀστ/κος 4144
Σάλπισμα Ἀγάπης, ὑπὸ κ. Λ. Ζάχαρη 4185
Τὸ κρυστάλλινο ὑγρὸ δηλητήριο—Ἡ τραγωδία τῶν Βοριζίων τῆς Κρήτης, ὅπου ἡ τσικουδιὰ καὶ ὁ ἀλκοολισμὸς ὁδηγοῦν στὸ ἔγκλημα 4188

XI. ΑΕΡΑΜΥΝΑ

Ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου Ὑπαστυνόμου Α'

Διάσπασις τοῦ ἀτόμου - Πυρηνικὴ ἐνέργεια..... 3607
Ραδιενεργὰ ἰσότοπα καὶ ἐφαρμογαί..... 3648
Τὰ ἀτομικὰ καὶ θερμοπυρηνικὰ ὅπλα 3748
Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πυρηνικῶν ἐνεργειῶν..... 3789
Ἡ ἐπιβραδυνομένη ἢ παραμένουσα ραδιενέργεια 3952
Προστασία ἐναντίον ἀτομικῆς βόμβας ἢ θερμοπυρηνικῆς βόμβας .. 4087
Προστασία ἐκ τῆς πυρηνικῆς ραδιενεργείας..... 4129

XII. ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ Λάϊονς τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ κοινωφελὴς δρᾶσις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κοινωφελοῦς Σωματείου καὶ ἡ παρασημοφορία τοῦ Ὑπαρχ. κ. Ἀντων. Φελουκαντζῆ, ὡς καλυτέρου ἀστυνομικοῦ τοῦ ἔτους 1955 3266
Αὐτοθυσία Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Β' κ. Γεωργίου Βασιλ..... 3352

Σελὶς

Νέα ἑκατόμβη ἱερέων. Ἔρευνα Ἑλβετικῆς Ἐφημερίδος..... 3514
Μήνυμα τῆς Κας Ἐλεονώρας Ροῦσβελτ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος 3560
Ὁ Γκάρυ Κοῦπερ στὴν Ἀθήνα..... 3578
Δύο φίλοι τῆς Ἀστυνομίας (πένθη)..... 3624
Ὁδηγίες Ὑπηρεσίας Τροχαίας Κινήσεως πρὸς τοὺς πεζοὺς καὶ ὁδηγοὺς 3635, 3757, 3762, 3766, 3780, 3791, 3800, 3913, 3915, 4126, 4152
Ραδιοφωνικὴ συνέντευξις τοῦ Γκάρυ Κοῦπερ στὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας 3704
Ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, Ἀρχιφύλακος..... 3807, 3961, 4054, 4101, 4148
Τροχονόμοι. Οἱ ἀκούραστοι ρυθμισταὶ τῆς κυκλοφορίας, ὑπὸ κ. Μ. Λαμπρινίδη Δημοσιογράφου. 3863
Ὁ πρῶτος χρόνος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ κ. Ἐμμ. Βαρουχάκη τ. Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'. 3888
Προσφορὰ εἰς μνήμην ἀστυφύλακος Νικολάου Κούτρα..... 3901
Ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος ὁμιλεῖ γιὰ τὰ ἀστυνομικὰ προγράμματα ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, Ἀρχιφύλακος 3904
«Κοινωνικὰ Συστήματα»—Κρίσεις διὰ τὸ βιβλίον «Κοινωνικὰ Συστήματα τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ σχολιαστοῦ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν. 4025
Δικαστικὲς ἀποφάσεις κατὰ ζώων, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν English Pigest, κατὰ μετάφρασιν κ. Δημ. Μόρου, Ἀστυνόμου Α'. 4127

XIII. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ—ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ Νέον Ἔτος 1956, ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου 3051
Ὁ γυρισμὸς τοῦ Γιάννη—Μιὰ ζωντανὴ ἱστορία τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, δοκίμου ἀρχ/κος 3067
Νικηταὶ ἢ σκοτωμένοι, ὑπὸ κ. Ἰω. Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου..... 3071
Ὁ παίκτης. Πρωτοχρονιάτικο διήγημα, ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, δοκ. ἀρχιφ. 3084
Στὸ διάβα τῆς νειότης—Συμβουλὲς στοὺς νέους μὲ τὸν καινούργιο χρόνο, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου..... 3178
Μητέρα, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου 3210
Μιὰ συζήτησι, ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, δοκ. ἀρχιφύλακος 3221
Ἡ Ἀστυνομία πάντοτε σώζει, ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, δοκ. ἀρχ/κος..... 3257
Εἰκόνες ἀθλίων, (Κοινωνικὴ νουβέλλα) ὑπὸ Νίνας Γεωργίου..... 3307
Ἀττικὰ δειλινά, ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, δοκ. ἀρχιφύλακος. 3330
Ἑλληνικὴ παλιγγενεσία 1821—1912, 1940—1956, ὑπὸ κ. Ἰωάν. Ράϊκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου. 3346
Ἥρωες καὶ μάρτυρες ἀστυνομικοὶ—Σουληνάρι—Ἀπρίλιος 1944, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου 3393
Ἕλληνες φοιτηταὶ ἀκοῦστε τὴ φωνή μας! ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, δοκ. ἀρχιφύλακος 3422
Μεγάλη Παρασκευὴ 3463
«Δεῦτε λάβετε φῶς!» ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, δοκ. ἀρχιφύλακος 3466
Ἕνας χτῦπος στὴν Ἀνάστασι, ὑπὸ Νίνας Γεωργίου..... 3472
Τὸ Ἅγιον Πάσχα—Πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου. 3511
Ὅταν ἡ ἀγάπη κυβερνᾷ (Κοινωνικὴ νουβέλλα), ὑπὸ Νίνας Γεωργίου..... 3657

Σελὶς
Γιὰ τοὺς νέους, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, Ὑπαστυνόμου Β'. 3699
Στὸ διάβα τῆς νειότης, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, Ὑπαστυνόμου Β'. 3756, 3801
Ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, ἀρχιφύλακος..... 3763
Τὸ θαῦμα τῆς Παρθένου (νουβέλλα), ὑπὸ Νίνας Γεωργίου..... 3798
Στιγμὲς ἀπ' τὴ ζωή μας, ὑπὸ κ. Μάνδαλου Ἰωάν., δοκ. ἀστυφύλακος.. 3806
Ἀκούσιοι παραβάτες, ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, ἀρχ/κος..... 3811
Ἐμεῖς κι' ὁ κόσμος. ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, Ὑπαστυνόμου Β'..... 3860
Ἀθάνατες σελίδες τοῦ 1821, ὑπὸ κ. Μπουρίκα Παναγ., ἀστυφύλακος... 3897
Κυνηγῶντας τὴν εὐτυχία, ὑπὸ κ. Ἰωάν. Ράϊκου, Ὑπαστυνόμου Β'..... 3900
Ἕνα βῆμα... Μιὰ ζωὴ... ἕνα ἰδανικό, ὑπὸ κ. Στυλ. Λάγιου, δοκ. ἀστυφ. 3902
Ἀπὸ τὶς ὧρες τῆς μελέτης, ὑπὸ κ. Ἰωάν. Μάνδαλου, δοκ. ἀστυφύλακος 3964
Τὸ τάμα τοῦ Ἅη-Δημήτρη (Χριστιανικὴ νουβέλλα), ὑπὸ Νίνας Γεωργίου. 4021
Ζωντανὸ μπουρλότο, ὑπὸ κ. Παναγ. Μπουρίκα, ἀστ/κος..... 4046
Χασὶς (βάδιζα πρὸς τὸν ἄλλο κόσμο καὶ γύρισα στὴ ζωή), ὑπὸ κ. Πέτρου Δεληγιάννη, ἀστ/κος. 4096
Στοχασμοί, ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, ἀρχιφύλακος..... 4141
Ἂς γνωρίζουν οἱ λαοί, ὑπὸ κ. Διονυσ. Παπαδοπούλου, ἀστυφύλακος.... 4144
Σκίτσα Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ὑπὸ κ. Ἰωάν. Μάνδαλου, δοκ. ἀστυφ..... 4146
Νεότης καὶ πίστις στὸ Θεό, ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου, Ὑπαστυνόμου Β' 4183

Ἡμερολόγιον τῆς Ἀστυνομίας

Ἀξ/κὸς Ὑπηρεσίας 22—6, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, Ὑπαστυνόμου Β' .. 4093

Σημειώσεις ἑνὸς Δοκίμου Ἀρχιφύλακος

Ὑπὸ δοκίμου Ἀρχ/κος κ. Σπ. Πηλοῦ :
Ὁ Χειμῶνας...Ἡ Σχολὴ... Κι' Ἐμεῖς 3090
Μιὰ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ στὸ Μαραθῶνα 3138
Ἡ γιορτὴ τῆς Βασιλόπιττας 3225
Μερικὰ Σχολικὰ στιγμιότυπα 3284
«Ἐμεῖς... Ἐσεῖς... Οἱ Καλλιτέχναι... καὶ τὸ Καρναβάλι»..... 3379
«Συγκρούσεις...» 3429
«...Πάσχα στὴ Σχολή...» 3519
Σὰν Μνημόσυνο 3572
Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ὁρκωμοσία μας..... 3669
Τελετὴ ὁρκωμοσίας νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων 3708

Ἡμερολόγιον Ἀστυφύλακος

Μεγάλη Παρασκευὴ 3463

Ἐκθέσεις Ἰδεῶν

Ἦν ἀναγκασθῇς κινδυνεῦσαι, ἐροῦ τεθνᾶναι μᾶλλον καλῶς ἢ ζῆν αἰσχρῶς, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου 3234
Οἱ γονεῖς μας κι' ἐμεῖς, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου... 3427
Εἴ καὶ σφόδρα ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος πράξῃς προπετῶς, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου..... 3470
Μὴ φθονῆτε τοὺς πρωτεύοντας ἀλλ' ἁμιλλᾶσθε αὐτοῖς, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου. 3621
Ἡ σοφία, ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἡμιμάθεια, ὑπὸ κ. Κ. Νιάσκου, Ὑπαστυν. Β' 3760

Ποίησις

Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ὑπὸ κ. Κωνστ. Νιάσκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου. 3077

Σελὶς

Τὸ πουλὶ κι' ἡ παγίδα, ὑπὸ κ. Κωνστ. Νιάσκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου..... 3172
Στοχασμοὶ τῆς αὐγῆς, ὑπὸ κ. Σπ. Ἀντύπα, ἀστυφύλακος 3201
Μάννα, ὑπὸ Νίνας Γεωργίου..... 3333
Στὴ Σημαία μας, ὑπὸ Νίνας Γεωργίου 3345
Κύπρος—τὸ Ἑλληνικὸ νησί, ὑπὸ κ. Βασ. Μανιάτη, ἀστυφύλακος 3378
Στὸν ἄγνωστο στρατιώτη, ὑπὸ Νίνας Γεωργίου 3462
Εἶμαι φτωχός, ὑπὸ κ. Σπ. Ἀντύπα, ἀστυφύλακος..... 3475
Ὁ κρυφὸς τάφος τῶν ἡρώων μας Καραολῆ καὶ Δημητρίου, ὑπὸ Β.Ι.Π. 3571
Ἡ Κύπρος μας, ὑπὸ κ. Σωσιπάτρου Πολίτη, ἀστυφύλακος 3582
Πίσω ἀπὸ τὴ γρίλλια τὴν κλειστή, ὑπὸ Νίνας Γεωργίου 3630
Βραδυνὴ προσευχή, ὑπὸ κ. Σ. Χανδρῆ 3923
Πήραμε τὸ Γράμμο, ὑπὸ κ. Σπύρου Ἀντύπα, ἀστυφύλακος..... 3928
Ἡ Κυπριακὴ δόξα, ὑπὸ κ. Σ. Χανδρῆ 3954
Κι' ὅμως Ἑλλάδα μου, ὑπὸ Νίνας Γεωργίου 4026
Ὁ ἀστυφύλαξ, ὑπὸ κ. Στεφάνου Σοφ. Θεοδότου 4132

Λαογραφία

Ἕνα μοναστῆρι ποὺσβυσε, ὑπὸ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, Ὑπαστυν. Α'. 3176
Ὁ Ἰούνιος, ὑπὸ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'..... 3606
Ὁ κλήδονας, ὑπὸ κ. Δημ. Σκουζὲ 3664
Δροσοπηγές, ὑπὸ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'..... 3804
Κέρκυρα τὸ μαγευτικὸ νησί, ὑπὸ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, Ὑπαστυν. Α'. 3864

XIV. ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ

Ἡ ὑστερία τῆς τζὰζ 3181
Ψυχοφυσιολογικαὶ ἔρευναι, ὑπὸ κ. Ἀγγέλου Τανάγρα, Προέδρου Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν
Ὁ ψυχοδυναμισμὸς εἰς τὰ ζῷα. 3056
Τηλεπάθεια πτηνῶν καὶ σκύλων 3115
Διάφοροι μορφαὶ τηλεπαθείας 3156
Τί εἶναι τηλεπαθητικὴ ὑποβολὴ 3202
Τηλεπάθειαι μεταξὺ νοσηρῶν ἐγκεφάλων 3255
Ὁ συμβολισμὸς στὴν τηλεπάθεια. 3301
Τηλεπάθεια καὶ ψευδαίσθησις 3366
Διόρασις καὶ ραβδοσκοπία 3440
Μετάθεσις τῶν αἰσθήσεων 3563
Ἡ «σταχτιὰ σκιὰ» ποὺ συμβολίζει τὸν θάνατόν μας. 3591
Ἀσθένειαι ποὺ προβλέπονται μὲ τὴν διόρασιν 3633
Τί διαφέρει ἡ διόρασις ἀπὸ τὴν τηλεπάθειαν. 3735
Τὰ περίεργα τῆς διοράσεως. 3950
Ἡ ὑποβολὴ καὶ ἡ δύναμίς της. 4008

XV. ΓΕΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἀξ/κοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ὑπὸ κ. Νικ. Κίννα, τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων. 3060
Τὸ πνεῦμα τοῦ Ο.Η.Ε. ὑπὸ κ. Νικ. Ρουμανᾶ, ἀστυφύλακος..... 3070
Ἡ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μεταχείρισις τῶν νεκρῶν, ὑπὸ κ. Γρηγ. Κάτσα, τ. Καθηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς 3195, 3250
Ἡ μεταχείρισις τῶν νεκρῶν πρὸς διδακτικοὺς σκοπούς, ὑπὸ κ. Γρηγορίου Κάτσα, τ. Καθηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς 3496, 3565

Σελὶς

Πῶς νὰ διοικῇς ἢ πῶς θὰ γίνῃς καλὸς προϊστάμενος, ὑπὸ κ. Δημητρίου Μαγκριώτη Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διδάκτορος τοῦ Δικαίου 3561, 3583, 3631, 3688, 3831, 3881, 3947, 4005 4084, 4119

Διάσπασις ἀτόμου—Πυρηνικὴ ἐνέργεια, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'. 3607

Ραδιενεργὰ ἰσότοπα καὶ ἐφαρμογαί, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου Ὑπαστυνόμου Α'. 3648

Γενικὰ περὶ διοικήσεως, ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Τουζένη, Ἀστυνόμου Α'..... 3741

Τὰ ἀτομικὰ καὶ θερμοπυρηνικὰ ὅπλα, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'. 3748

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πυρηνικῶν ἐνεργειῶν, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'. 3789

Ἡ Ἀστυνομία τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ὑπὸ κ. Ι. Φραγκιδάκη, Γυμνασιάρχου 3841, 3884

Ἡ ἐπιβραδυνομένη ἢ παραμένουσα ραδιενέργεια, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'..... 3952

Προστασία ἐναντίον ἀτομικῆς βόμβας ἢ θερμοπυρηνικῆς βόμβας, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'. 4087

Προστασία ἐκ τῆς πυρηνικῆς ραδιενεργείας, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'. 4129

XVI. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ—ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ—ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 62 «περὶ τρόπου διαπιστώσεως τῆς ἱκανότητος πρὸς κατάταξιν ὑποψηφίων ἀστυφυλάκων». 3914

Γνωμοδότησις Νομ. Συμβουλίου Κράτους «περὶ ὑποχρεώσεως τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ὑπογραφῆς ἰδιωτῶν» 4158

Ἐπεξηγηματικαὶ Διαταγαὶ Κανονισμῶν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων:

1) ὑπ' ἀριθ. 19 «περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων» καὶ 2) ὑπ' ἀριθ. 36 «περὶ ὁπλοφορίας, χρήσεως ὅπλων καὶ ράβδων ὑπὸ τῶν ἀστυν. ὑπαλλήλων». 3237

3) ὑπ' ἀριθ. 45 «περὶ προσαγορεύσεως καὶ χαιρετισμοῦ». 3238

4) ὑπ' ἀριθ. 3 «περὶ τῶν τελούντων μνηστείαν ἢ γάμον ἄνευ ἀδείας κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων» 3239

5) ὑπ' ἀριθ. 41 «περὶ παραιτήσεων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων» 3240

6) ὑπ' ἀριθ. 19 «περὶ δελτίων ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως» 4190

XVII. ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ—ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Θ. Λεονταρίτη. 3059

Διάγγελμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1956 3098

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνστ. Καραμανλῆ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1956. 3099

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγ. Καλαντζῆ πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1956. 3100

Ἐγκύκλιος τοῦ νέου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικ. Κοκκίνου ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του. 3183

Ἐγκύκλιοι τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Στυλ. Μανιδάκη περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς συμπεριφορᾶς ἀνδρῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κατὰ τὰς προκηρυχθείσας βουλευτικὰς ἐκλογάς. 3183, 3285

Σελὶς

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Νικ. Ἀθανασίου πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας. 3292
Διάγγελμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. 4063
Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλῆ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. 4064
Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Νικ. Ἀθανασίου πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 4065

XVIII. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Σκοπευτικοὶ ἀγῶνες Στρατιωτικῶν Σχολῶν—Νίκαι τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος Σχολῆς Ὑπαστυνόμων 3478
Ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων. Ἔκθεσις Ἀστυνόμου Β'. κ. Ἰωάννου Κορρὲ..... 3515, 3616, 3662, 3701
Οἱ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ὑπὸ κ. Στάθη Πούλου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου..... 3613
Ἐπίδοσις τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος κατὰ τοὺς σκοπευτικοὺς ἀγῶνας τῆς 14ης Ἰουνίου 1956 3722

XIX. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ—ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἀρχαῖο Θέατρο—Ἐκδρομαὶ—Τουρισμὸς

Μιὰ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ στὸν Μαραθῶνα 3138
Μὲ τὴ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων στοὺς Δελφούς, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ..... 3476
Ὁρκωμοσία ἀστυφυλάκων 3528, 4153
Στὴ Ρόδο μὲ τοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους, ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 3531
Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων..... 3708
Ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς Ἀστυν. Πόλεων, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, ἀρχιφύλακος. 3807, 3961, 4054, 4101, 4148
Ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος ὁμιλεῖ γιὰ τὰ ἀστυνομικὰ προγράμματα, ὑπὸ κ. Σπ. Πηλοῦ, ἀρχιφύλακος 3904
Προσκύνημα στοὺς Δελφούς, ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 3697
Ἁγιασμὸς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων Σχολῆς Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχ/κων 4010
Ἐκδρομὴ εἰς Σούνιον..... 4110
Σκίτσα Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ὑπὸ κ. Ἰω. Μάνδαλου, δοκ. ἀστ/κος. .. 4146

XX. ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀνέκδοτο ἀπὸ τὸ παραπέτασμα 3069
Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῶν «Στρατιωτικῶν Νέων» τῆς 11-2-55. 3191
Ὁ παράδεισος, ἐφημερὶς «Ἀπογευματινὴ» 3640

XXI. ΕΠΕΤΕΙΟΙ—ΕΥΧΑΙ—ΠΕΝΘΗ

Ἡ 25η Μαρτίου 1821, ὑπὸ κ. Κ. Νιάσκου δοκ. Ὑπαστυνόμου 3326
Ἡ 25η Μαρτίου 1821—Ἐλευθερία ἢ Θάνατος, ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Α'. 3339
Εὐχαὶ τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» πρὸς τὴν Α.Β.Υ. Διάδοχον Κωνσταντῖνον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς Του ἑορτῆς.. 3530

Σελὶς

Μήνυμα τῆς κ. Ἐλεονώρας Ροῦσβελτ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος 3560
Εὐχαὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Παῦλον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς Του ἑορτῆς 3626
Δύο φίλοι τῆς Ἀστυνομίας (Ἰωάννης Τριανταφύλλης — Μίκα Σκουζὲ) (Πένθη) 3624
Νῖκος Κούτρας, (Πένθη) 3866
Πίνδος 1940—41, ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄. 4015

XXII. ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἐπιστολαὶ καὶ κρίσεις διὰ τὸ περιοδικὸν

Ἐπιστολὴ κ. Στεφάνου Βασιλοπούλου Γυμνασιάρχου, τ. Δ/ντοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας. 3096
Ἐπιστολὴ Νίνας Γεωργίου, πρὸς τὴν Δ)νσιν τοῦ Περιοδικοῦ..... 3338
Ἐπιστολὴ κ. Ἰωάννου Παπαγιάννη, Δημοδιδασκάλου..... 3400
Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ἰωάννου Καλυβίτη, τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων 3434
Ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Λούνδρα, πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Σχολῆς 3576
Ἐπιστολὴ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος κ. Νικ. Νέρη πρὸς τὸν κ. Δ)τὴν τῆς Σχολῆς 3577
Κριτικὴ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν γενομένη τὴν 22-6-56, ὑπὸ κ. Ἀνδρέα Καραντώνη 3756
Ἐπιστολὴ τοῦ Δημάρχου Ρόδου κ. Μιχ. Πετρίδη, πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Σχολῆς. 3769
Ἐπιστολὴ τοῦ εἰς Μοντρεὰλ ἐγκατεστημένου, κ. Δημητρίου Ἀκάλεστου 3770
Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγίας Μαρκέλης» πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας 3816
Ἐπιστολὴ τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων Ἀθηνῶν κ. Τρ. Κωστούρου, πρὸς τὸν κ. Δ/τὴν τῆς Σχολῆς 3816
Ἀπόσπασμα Ἐπιστολῆς ὁμογενοῦς ἐκ Καναδᾶ, πρὸς τὴν Δ/νσιν τοῦ περιοδικοῦ 3817
Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ.Παντελεήμονος Φωστίνη, πρὸς τὴν Δ/νσιν τοῦ περιοδικοῦ 3833

Κριτικὴ βιβλίων

Κριτικὴ ὑπὸ κ. Ν.Α. διὰ τὸ βιβλίον «Ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν δεκαετίαν 1940—1950», τοῦ κ. Π. Κώνστα ἀντιναυάρχου ἐ.ἀ. 4060
Κριτικὴ ὑπὸ κ. Ν. Α. διὰ τὸ βιβλίον «Ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ πολέμου» τοῦ κ. Τάκη Παπαγιαννοπούλου 4061

XXIII. ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Σελ. 3097, 3144, 3192, 3241, 3289, 3338, 3385, 3434, 3481, 3528, 3575, 3626, 3671 3720, 3767, 3814, 3868, 3916, 3966 4013, 4060, 4109, 4156, 4191.

Β'. ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ

Α

Ἀγωγή: Ἀναμορφωτικὴ βλ. Ἀνήλικοι σ. 3449, Διοικ. Ἀγωγὴ σ. 3561 καὶ ἑπ.
Ἀγών: βλ. λ. Ἀντικομμουνισμὸς καὶ Ἀλκοολισμός.
Ἀεράμυνα: (Παθητικὴ) σ. 4087, 4129.
Αἴσθησις: βλ. λ. Ψυχικὰ φαινόμενα.
Αἰσιοδοξία: βλ. λ. Διοικητικὴ ἀγωγὴ σ. 3631.
Ἀκτῖνες (γάμμα): βλ. λ. Ραδιενέργεια, ὑπεριώδεις καὶ ὑπέρυθροι ἀκτῖνες σ. 4134, Ἀκτῖνες «Χ» σ. 4136.
Ἄλ—Καπόνε: Ἡ ζωὴ καὶ ἡ δρᾶσις του σ. 3277.
Ἀλκοόλη: βλ. λ. Ἀλκοολισμός.
Ἀλκοολισμός: Ἀντιαλκοολικὸς Ἀγὼν σ. 3310, 4051. Ἡ αἰτία τῆς τραγωδίας τῶν Βοριζίων σ. 4140.
Ἄμαχος: Πληθυσμός, Ἄμυνα βλ. λ. Ἀεράμυνα.
Ἀμερική: Πείραμα Ἀστυνομίας Ν. Ὑόρκης πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐγκληματικότητος σ. 3127. Τὰ Δικαστήρια εἰς τὴν Ἀμερικὴν σ. 3319. Ὁ τροχονόμος εἰς τὴν Ἀμερικὴν σ. 3456. Σχέσεις Ἀστυνομίας Ν. Ὑόρκης μὲ τοὺς νέους σ. 3586 Ἡ Ἐπιστήμη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομίας σ. 4133. Ἐγκληματικότης νεότητος σ. 4166.
Ἀμοιβή: Ἀμοιβαὶ Ἀστυνομικῶν βλ. Γενικὸν Εὑρετήριον λ. Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι.
Ἄμυνα: Παθητικὴ βλ. λ. Ἀεράμυνα.
Ἀνάκρισις: (Διοικητικὴ) Κανονισμὸς 19 σ. 3237.
Ἀνάκρισις: (Ἐπιστημονικὴ) σ. 3594. Μάρτυρες σ. 3602. Μαρτυρικὴ πλάνη σ. 3603. Προσόντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου—ἔργον αὐτοῦ σ. 3602. Ψυχικὸς βίος, τῶν ἀτόμων σ. 3604. Ὑποκειμενικαὶ συμβουλαὶ λειτουργιῶν, ψυχολογικὰ αἴτια μαρτυρικῶν πλανῶν σ. 3641. Βλέπε καὶ πραγματογνωμοσύνη σ. 4177.
Ἀνακριτική: (Ἐπιστημονικὴ) σ. 3594, 3602, 3641.
Ἀνάμνησις: σ. 3605.
Ἀναμόρφωσις: Ἀνηλίκων βλ. Ἀνήλικοι.
Ἀναμορφωτήριον: Βλ. λ. Ἀνήλικοι.
Ἀνατομία: Ἀνατομὴ πτωμάτων πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἀνατομικῆς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος σ. 3497. Ἀνατομὴ πτωμάτων διὰ παθολογο-ἀνατομικὰς ἐρεύνας σ. 3498. Ἀνατομὴ πρὸς διδακτικοὺς σκοποὺς σ. 3565.
Ἀνεργία: Αἰτία ἐγκληματικότητος σ. 4029.
Ἀνήλικοι: Ἀναμορφωτικὴ ἀγωγὴ ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν κατὰ τὸν νέον Π.Κ. σ. 3449. Ἡ ἔρευνα ὑπὲρ τῆς νεότητος ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ δικαίου, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ Μοινικῇ ἐπιστήμῃ σ. 3449. Ὁ Π.Κ. ἔναντι τῶν ἀνηλίκων σ. 3450. Ἡ παιδαγωγικὴ πνοὴ τῶν νέων διατάξεων σ. 3450. Ἡ ἔννοια τῆς ἀναμορφωτικῆς ἀγωγῆς καὶ συμμετέχοντα πρόσωπα σ. 3451. Ψυχοδιαγνωστικὴ τῶν παιδαγωγουμένων—Σκοπὸς ἀναμορφωτικῆς ἀγωγῆς—Ὅρια τῆς δυνάμεως τῆς ἀγωγῆς ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν σ. 3490 (Ψυχολογία κτήσεως σ. 3490—Ψυχολογία χρήσεως σ. 3494). Δεκτικότης ἀναμορφωτικῆς ἀγωγῆς σ. 3557. Τὰ ἐπὶ μέρους ἀναμορφωτικὰ μέτρα σ. 3558. Συναισθήματα τῶν παιδαγωγούντων σ. 3559. Δικαιοσύνη διὰ τοὺς ἀνηλίκους σ. 3924. Ἡ ἁρμόζουσα μεταχείρισις πρὸς τοὺς νεαροὺς ἐγκληματίας σ. 4166. Στατιστικὴ ἐγκληματικότης νεολαίας ἐν Ἀγγλίᾳ σ. 4181.
Ἀντικομμουνισμός: Ἡ Ἀστυνομία κατὰ τῶν κομμουνιστῶν βλ. λ. Ἀστυνομία

('Ιστορικά). 'Αντικομμουνιστικὸς ἀγὼν σ. 3102. Γράμμα στὸ παραπέτασμα σ. 3270. Οἱ γεωργοὶ διαψεύδουν τὸν Μάρξ σ. 3334. Τακτικὴ Νίκη τῆς Δύσεως σ. 3479. Μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ κομμουνιστικοῦ δεσποτισμοῦ (ὑπὸ κ. Τζὼν Φόστερ Ντάλλες) σ. 3781. Τὸ φιλόξενον πνεῦμα τῆς 'Ανατολῆς καὶ οἱ Μαρξισταὶ σ. 3853. 'Επεισόδιον μὲ Ρώσους εἰς Παρισίους—ἀπαγωγὴ Ρώσου σ. 4189.

'Αόρατος Γραφή : ('Επιστ. 'Αστυνομία). Μέσα ἀνακαλύψεως σ. 3317.

'Απάταις : ('Επιστ. 'Αστυνομία). Γενικὰ—Εἴδη ἀπάτης σ. 3414. Σοβαρὰ περίπτωσις ἀπάτης σ. 3459. Οἰκονομικαὶ ἀπάταις—'Υπηρεσία διώξεως ἀπατεώνων τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ σ. 3510. 'Απάτη διὰ καταχρήσεως ἐμπιστοσύνης σ. 3610.

'Απόπειρα : Κλοπῆς σ. 3369.

'Αποτυπώματα : Δακτυλικὰ σ. 3274, ὀδόντων σ. 3275, 3655 (πρόβλημα).

'Αρχεῖα : Μεθοδικότητος βλ. κλέπταις—κλεπταποδόχοι σ. 3412.

'Αρχηγός : Προσόντα βλ. λ. Διοικητικὴ ἀγωγή.

'Αστυνόμευσις : 'Αρχαίων 'Αθηνῶν σ. 3843, 3884. Λονδίνου σ. 3856, 3892, 3955.

'Αστυνομία : ('Ιστορικά). 'Η 'Αστυνομία Πόλεων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον. ΙΕ'. Κύκκινος Δεκέμβρης—'Επίθεσις κατὰ τῶν 'Αστυν. Τμημάτων καὶ 'Υπηρεσιῶν 'Αθηνῶν: Η' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3053, κατάληψις τούτου σ. 3055, ΣΤ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3147, Α' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3243, Γ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3294, Δ/νσις 'Αλλοδαπῶν—Κέντρον 'Αλλοδαπῶν σ. 3353, 'Υποδ/νσις Τροχαίας Κινήσεως σ. 3387, Δ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3435, 3483, Ε' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3579, Ζ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3627, Θ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3675, 'Αστυν. Σταθμὸς Γκαζοχωρίου σ. 2680, Ι' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3723, ΙΒ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3771, ΙΓ'. 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3823, ΙΔ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3871, ΙΕ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 3919, ΙΖ' 'Αστυν. Τμῆμα σ. 4066, ΙΣΤ. 'Αστυν. Τμῆμα σ. 4111, Δεκέμβριος 1944 σ. 4159.

'Αστυνομία : (Ξένη). Τρόπος δράσεως τοῦ F.B.I. διὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν σ. 3078. Πείραμα 'Αστυνομίας Νέας 'Υόρκης πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐγκληματικότητος σ. 3127. 'Η "Ιντερπολ εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν σ. 3215. Στατιστικὴ ἐγκληματικότητος 'Αστυνομίας Λονδίνου σ. 3373. 'Η 'Αστυνομία Ν. 'Υόρκης εἰς τὰς σχέσεις της μὲ τοὺς νέους σ. 3586. Περίπτωσις ἀνευρέσεως ἐξαφανισθέντος σ. 3845. Διάρθρωσις 'Αστυνομίας Λονδίνου σ. 3856. 'Αστυνόμευσις Λονδίνου σ. 3892, 3955. Γυναικεία 'Αγγλικὴ 'Αστυνομία σ. 4090, 4138, 4181. 'Αμερικανικὴ 'Αστυνομία σ. 4133. Στατιστικὴ ἐγκληματικότητος νεολαίας ἐν 'Αγγλίᾳ σ. 4181. Σχολαὶ ἐκπαιδεύσεως ἐν 'Αγγλίᾳ σ. 4183.

'Αστυνομία : (Προσόντα 'Αστυνομικῶν). 'Αποστολὴ 'Αξιωματικοῦ 'Υπηρεσίας σ. 3060, προσόντα προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου σ. 3602.

'Ασύρματος : Κομμουνιστικὸς—'Ανακάλυψις σ. 3103.

'Ασφάλειαι : 'Εργατῶν βλ. 'Εργατικὴ Νομοθεσία ('Εγκληματολογία). Κοινωνικαὶ σ. 4042.

'Ατομική : Ψυχολογία σ. 3495.

'Ατομικότης : (Τὸ Δίκαιον ἔναντι τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων) σ. 4072.

"Ατομον : ('Ατομικὴ 'Ενέργεια) σ. 3607, 3648, 3748, 3789, 3952. Προστασία ἀπὸ ραδιενέργεια σ. 4087.

Αὐταπάτη : σ. 3644 παράγρ. ια'.

Αὐτοέλεγχος : ('Ηγήτορος) βλ. Διοικητικὴ ἀγωγὴ σ. 3831, 3881.

Αὐτοκυριαρχία : ('Ηγήτορος βλ. Διοικητικὴ ἀγωγὴ σ. 3831, 3881.

'Αφροδίσια νοσήματα : βλ. λ. 'Εταιρισμός.

Β

Βόμβα: (Ἀτομική) βλ. λ. ἄτομον.
Βορίζια: Αἴτια τραγωδίας τῶν Βοριζίων Κρήτης σ. 4190.
Βούλγαροι: Καταγγελία Βουλγαρίας εἰς Ο.Η.Ε. διὰ καταναγκαστικὴν ἐργασίαν σ. 3122.
Βουλευταί: Ἐκλογὴ Βουλευτῶν σ. 3183—3188.

Γ

Γάμος: Ἀστυνομικῶν, Κανονισμὸς 3 σ. 3239.
Γκάγκστερ: Ἄλ—Καπόνε σ. 3277. Οἱ Γκάγκστερ δὲν χαίρονται γιὰ πολὺ σ. 3280.
Γκάϊγκερ—Μύλλερ: (Μετρητὴς ραδιενεργείας) σ. 4131.
Γραφαὶ ἀόρατοι: (Ἐπιστ. Ἀστυν.) μέσα ἀνακαλύψεως σ. 3317, ἐξετάσεως σ. 4133.
Γραφολόγος: βλ. λ. πραγματογνώμων.
Γυναικεία Ἀστυνομία (Ἀγγλίας): σ. 4090. Γυναικεία Ἕνωσις Ἠθικῆς Ἐξυψώσεως σ. 4051.

Δ

Δακτυλοσκόπησις: Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα σ. 3274.
Δεκέμβρης: (Κόκκινος) βλ. λ. Ἀστυνομία (Ἱστορικά).
Δελφοί: Προσκύνημα στοὺς Δελφοὺς σ. 3967.
Διαίσθησις: βλ. λ. Τηλεπάθεια.
Διάρρηξις: σ. 3773.
Διάσπασις: Βλ. λ. Ἄτομον.
Διατάξεις: Περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν σ. 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188.
Διεθνὲς Δίκαιον: Τὸ Πνεῦμα τοῦ Ο.Η.Ε. σ. 3070. Μέτρα πρὸς διεθνῆ κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον σ. 4031.
Δίκαιον: (Ποινικόν). Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων κατὰ τὸν νέον ποινικὸν Κώδικα. Ἀναδρομικὴ ἰσχὺς τοῦ ἠπιωτέρου νόμου, ἄρθρον 2, σ. 3160. Προσωρινῆς ἰσχύος νόμοι καὶ ἐπιβολὴ μέτρων ἀσφαλείας ἄρθρα 3 καὶ 4 σ. 3205. Κλοπὴ καὶ συναφῆ ἐγκλήματα ἄρθρα 372—384 σ. 3261. Ὁ δόλος, ὡς ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος, ἡ ἔννοια ἰδιοποιήσεως σ. 3311. Κλοπὴ χρήσεως σ. 3312. Τετελεσμένον καὶ ἀπόπειρα κλοπῆς σ. 3369. Ποινὴ σ. 3406. Διακεκριμέναι περιπτώσεις κλοπῆς σ. 3406. Ἐκδηλώσεις ἐμπράκτου μετανοίας ἐπὶ κλοπῆς καὶ ὑπεξαιρέσεως σ. 3407. Ὁ Π.Κ. ἔναντι τῶν ἀνηλίκων βλ. λ. ἀνήλικοι. Ὑπεξαίρεσις—Γενικά, ἀντικείμενον ὑπεξαιρέσεως σ. 3452. Δόλος ὡς στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος σ. 3453. Εἰδικαὶ περιπτώσεις ὑπεξαιρέσεως—Ποιναὶ σ. 3455, Διεύρυνσις τῆς Ποινικῆς Ἐπιστήμης πρὸς καταπολέμησιν καὶ ἄλλων βιοκοινωνικῶν νόσων σ. 3686. Κράτος Δικαίου καὶ εὐημερίας σ. 3827. Ἀπονομὴ χάριτος ἐν Ἀγγλίᾳ σ. 3855. Τὸ Δίκαιον ἔναντι τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων σ. 4072. Μεταχείρισις νεαρῶν ἐγκληματιῶν σ. 4166.
Δικαιοσύνη: Πῶς τὰ Δικαστήρια εἰς τὴν Ἀμερικὴν προστατεύουν τοὺς ἐγκληματίας σ. 3319. Δικαιοσύνη διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐν Ἑλλάδι σ. 3924. Τὸ Δίκαιον ἔναντι τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων σ. 4072. Ἡ ἁρμόζουσα μεταχείρισις τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν σ. 4166.

Διοίκησις: (Τέχνη Διοικεῖν) βλ. Διοικητικὴ ἀγωγή.
Διοικητικὴ ἀγωγή: σ. 3561, 3583, 3631, 3688, 3741, 3831, 3881, 3947, 4005, 4084, 4119, 4170.
Διοικητικὴ ἀνάκρισις: Κανονισμὸς 19 σ. 3237.
Διόρασις: σ. 3440, 3633, 3735, 3950.
Δόλος: Ὡς ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος τῆς κλοπῆς σ. 3311.

Ε

Ἔγγραφον: (Ἐπιστημονικὴ Ἀνακριτικὴ) μελέτη αὐτῶν σ. 4133.
Ἔγκλημα: (Ἐγκλήματα σοβαρά). Ὑπόθεσις Λίντμπεργκ σ. 3075, 3133, 3173.
Ἔγκλημα καὶ Ἀστυνομία: Ὑπὸ Anthony Martienssen. Οἱ Ντέτεκτιβ σ. 3063. Παρατήρησις σ. 3123. Ἐκμετάλλευσις ἰχνῶν σ. 3124. Παρατήρησις ἐπὶ προσώπων σ. 3125. Ἔρευνα ἢ ἄλλως ἐρωτήσεις σ. 3167. Ἡ τεχνικὴ τῶν ἐρωτήσεων σ. 3168. Ἀσυνείδητα καὶ ἐσκεμμένα ψεύδη σ. 3169. Πληροφορίαι—Πληροφοριοδόται—Ρουτίνα—Τέχνη σ. 3212. Δικαστικοὶ κανόνες σ. 3214. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα σ. 3274. Ἀποτυπώματα ὀδόντων σ. 3275. Καθορισμὸς ὀργάνου σ. 3275. Πυροβόλα ὅπλα σ. 3276. Ἡ σημασία τῶν διαφόρων ὑλικῶν. Συνδρομὴ Ἰατροδικαστικῆς σ. 3315. Ἄλλαι ἐφαρμογαὶ ἐπιστημονικῶν δεδομένων σ. 3316. Διασφάλισις ἰχνῶν—Μέσα ἀνακαλύψεως πλαστογραφίας καὶ ἀοράτου γραφῆς σ. 3317. Ἡ σημασία τῆς στατιστικῆς. (Ὑποτύπωσις ἐγκληματικότητος καὶ χρησιμότης τοῦ χάρτου) σ. 3373. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν εἰδικῶν σ. 3375. Ἡ πρώτη κλοπὴ σ. 3411. Ἀντιμετώπισις αὐτῆς σ. 3412. Κλέπται καὶ κλεπταποδόχοι σ. 3412. Ἀπάται καὶ εἴδη αὐτῆς σ. 3414. Περίπτωσις ἀπάτης καὶ ἀνάγκη πληρότητος τῶν ἀποδείξεων σ. 3459. Οἰκονομικαὶ ἀπάται—Ἀστυν. Ὑπηρεσία (ὁμὰς) διώξεως ἀπατεώνων. Περίπτωσις οἰκονομικῆς ἀπάτης σ. 3510. Ἀπάτη διὰ καταχρήσεως ἐμπιστοσύνης σ. 3610. Φόνος 3651, 3693, 3753, 3792. Ἀπονομὴ χάριτος σ. 3855. Ἀστυνόμευσις τοῦ Λονδίνου σ. 3856, 3892, 3955. Γυναῖκες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν σ. 4090, 4138. Σεξουαλικὰ ἐγκλήματα σ. 4139. Ἐγκληματικότης ἀνηλίκων ἐν Ἀγγλίᾳ—Στατιστικὴ σ. 4181 Ἀστυνομικαὶ Σχολαὶ—Ἐκπαίδευσις ἐν Ἀγγλίᾳ σ. 4183.
Ἐγκλήματα: (κατὰ Ποινικὸν Κώδικα) βλ. λ. Δίκαιον.
Ἐγκληματίαι: Ἐπαγγελματίας ἐμπρηστὴς σ. 3073. Κλέπτης καὶ κλοπιμαῖον κρατοῦνται μαζὶ εἰς τὴν φυλακὴν σ. 3120. Ἄλ—Καπόνε ὁ φοβερὸς Γκάγκστερ σ. 3277. Ἀναμορφωτικὴ ἀγωγὴ ἐγκληματιῶν βλ. λ. ἀνήλικοι.
Ἐγκληματικότης: Πείραμα πρὸς ἀντιμετώπισίν της εἰς Ν. Ὑόρκηνσ. 3127. Στατιστικὴ ἐγκληματικότητος σ. 3373. Βιοκοινωνικὴ ἔρευνα ἐγκληματικότητος σ. 3687 3727. Τηλεόρασις. Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν ἐγκληματιῶν σ. 3737. Ἐπίδρασις οἰκονομικῶν ὅρων ἐπὶ ἐγκληματικότητος σ. 3927, 3973. Καταπολέμησις οἰκονομικῶν αἰτίων τῶν ἐγκλημάτων σ. 4027. Νεαρῶν προσώπων ἁρμόζουσα μεταχείρισις σ. 4166. Ἐγκληματικότης νεολαίας ἐν Ἀγγλίᾳ, στατιστικὴ Ἀγγλ. Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν σ. 4181. Ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος σ. 4161.
Ἐγκληματολογία: Ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον Hendon σ. 3065. Ἀναμορφωτικὴ ἀγωγὴ ἀνηλίκων ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ Π. Κώδικος 1950 σ. 3449, 3490. Διεύρυνσις ἐπιστήμης Ἐγκληματολογίας εἰς Ἐπιστήμην τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας σ. 3683, 3727. Ἡ Τηλεόρασις, τὸ πανεπιστήμιον τῶν ἐγκληματιῶν σ. 3737. Ἐπίδρασις οἰκονομικῶν ὅρων ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος σ. 3935, 3939, 3940, 3973. Μέτρα καταπολεμήσεως οἰκονομικῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος σ. 4027, Ἐργατικὴ Νομοθεσία σ. 4035.

Ἐγκύκλιος: Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Στυλ. Μανιδάκη. Καθήκοντα καὶ συμπεριφορὰ ἀνδρῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς σ. 3183. Ἀπαγόρευσις διαδηλώσεων καὶ παρελάσεων. Κλείσιμον κέντρων. Τήρησις Δημοσίας Τάξεως σ. 3183. Διαλογὴ ψήφων. Γενικαὶ διατάξεις σ. 3184. Εἰδικαὶ διατάξεις σ. 3185. Πειθαρχικαὶ διατάξεις σ. 3188. Κανονισμὸς τῶν ἐν ταῖς Πόλεσι καὶ Φρουρίοις στρατευμάτων σ. 3189.
Ἐκλογαί: Βλ. λ. Βουλευταὶ σ. 3183.
Ἐκπαίδευσις: Ἀστυνομικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ σ. 4183.
Ε.Λ.Α.Σ. (Δρᾶσις του κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1944) βλ.λ. Ἀστυνομία (Ἱστορικά).
Ἐμπειρισμός: Θεωρία ἐπικτήτου σ. 3491 παράγρ. 2.
Ἔμφυτον: Θεωρία ἐμφύτου σ. 3490 παράγρ. 1.
Ἐνέργεια: (Πυρηνική) σ. 3607, 3648, 3748, 3789, 3952, 4087.
Ἐνθουσιασμός: (Ἀρχηγοῦ) βλ. λ. Διοικητικὴ ἀγωγή.
Ἐξιχνίασις: Μέθοδος Portrait parle σ. 3063 Γενικά: Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα—Ἀποτυπώματα ὀδόντων—Καθορισμὸς ὀργάνων—Πυροβόλα ὅπλα σ. 3274, 3275, 3276. Τρόπος δράσεως τοῦ F.B.I. διὰ τὴν σύλληψιν ἐγκληματιῶν σ. 3078. Συνδρομὴ τῆς ἰατροδικαστικῆς σ. 3315. Διασφάλισις ἰχνῶν σ. 3317. Μέσα ἀνακαλύψεως πλαστογραφίας καὶ ἀοράτου γραφῆς σ. 3317. Ἐξιχνίασις κλοπῆς ὡρολογίου ὑπὸ Σκώτλαντ—Γυὰρδ σ. 3412. Ἐξιχνίασις ἀπάτης σ. 3510, 3610. Ἐξιχνίασις δολοφονίας ὑπὸ Σκώτλαντ—Γυὰρδ σ. 3651, 3693. Ἐξιχνίασις κλοπῆς διαρρήξεως κοσμηματοπωλείου Κωνσταντάρα σ. 3773.
Ἐπιμέλεια: Βλ. λ. ἀνήλικοι σ. 3558.
Ἐπίπληξις: Ἀνηλίκων βλ. λ. ἀνήλικοι σ. 3558.
Ἐπιστήμη: Ἡ Ἐπιστήμη κατὰ τοῦ ἐγκλήματος σ. 3274, 3315, 3594, 3636, 4133.
Ἐπιτελεῖον: Ὀργάνωσις Ἐπιτελείου, βλ. λ. Διοικητικὴ Ἀγωγή.
Ἐπίτροπος: Βλ. λ. ἀνήλικοι σ. 3558.
Ἐπιχείρησις Χ καὶ Co: βλ. κλέπται, κλεπταποδόχοι σ. 3412, 3413.
Ἐργασία: Ἀνθρωπίνη (προστασία) βλ. λ. Ἐργατικὴ Νομοθεσία καὶ σ. 4029.
Ἐργαστήρια: Πραγματογνωμόνων βλ. λ. πραγματογνωμοσύνη.
Ἐργατικὴ νομοθεσία: (Ἐγκληματολογία) σ. 4035.
Ἔρευνα: Ψυχικὴ βλ. λ. ψυχικὰ φαινόμενα.
Ἑταιρίαι: Προστατευτικαὶ βλ. λ. ἀνήλικοι σ. 3558 παράγρ. γ'.
Ἑταιρισμός: σ. 3941, 3996.
Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ: Τρόπος Δράσεως διὰ τὴν σύλληψιν ἐγκληματιῶν σ. 3078. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Ἄλ—Καπόνε σ. 3277. Ἡ Ἐπιστήμη κατὰ τοῦ ἐγκλήματος σ. 3636. Ἡ Ἐπιστήμη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομίας σ. 4133.

Ζ

Ζῷον: Δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ ζώων σ. 4127.

Η

Ἡγήτωρ: (Προσόντα) βλ. λ. Διοικητικὴ ἀγωγή.
Ἧθη: Ἑταιρισμὸς σ. 3941, 3996.
Ἠθική: Διάπλασις βλ. λ. ἀνήλικοι, ἠθικὴ ἐξύψωσις σ. 4051.

Ἠλεκτρονικόν: Μικροσκόπιον σ. 3639.
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς: Βλ. λ. Ἀμερική.

Θ

Θάνατος: Ἡ θανατικὴ ποινὴ σ. 3501.
Θερμοπυρηνικὴ ἐνέργεια: Βλ. λ. ἄτομον.

Ι

Ἰατροδικαστική: Ἡ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μεταχείρισις τῶν νεκρῶν. Εἰσαγωγὴ σ. 3195. Ἐπίδρασις χριστιανικῆς θρησκείας καὶ φιλοσοφίας. Πίστις λαοῦ σ. 3196. Πίστις Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Καλλιτεχνικὰ καὶ λογοτεχνικὰ ὠφελήματα σ. 3197. Ἄρνησις ἐπιταφίων τελετῶν σ. 3198. Μέσα μεταχειρίσεως πτωμάτων σ. 3199. Καῦσις καὶ ἀποτέφρωσις πτώματος σ. 3250. Ταρίχευσις πτώματος σ. 3252. Διάλυσις τοῦ σώματος διὰ καυστικῶν φαρμάκων σ. 3253. Μουμιοποίησις—Σαπωνοποίησις πτώματος σ. 3253. Τὰ δίκαια τῶν νεκρῶν σ. 3254. Συμβολὴ ἰατροδικαστικῆς εἰς ἐξιχνίασιν ἐγκλημάτων σ. 3315. Ἡ μεταχείρισις τῶν πτωμάτων πρὸς διδακτικοὺς σκοποὺς σ. 3496. Νεκροτομία πρὸς ἰατροδικαστικοὺς σκοποὺς καὶ διδασκαλίαν τῆς ἰατροδικαστικῆς σ. 3565.
Ἰδιοκτησία: Ἐγκλήματα κατὰ ἰδιοκτησίας βλ. λ. Δίκαιον.
Ἰδιοποίησις: Ἔννοια ἰδιοποιήσεως βλ. λ. Δίκαιον—Εἰδικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ ἰδιοποιήσεως σ. 3454.
Ἰντερπόλ: Παγκόσμιος πόλεμος κατὰ τῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν σ. 3215.
Ἱπταμένη Ὁμάς: (Ντέτεκτιβ) σ. 3955.
Ἰσότοπον: (Ραδιενέργεια) σ. 3648.
Ἱστορικά: Βλ. λ. Ἀστυνομία (ἐν Ἑλλάδι).
Ἴχνη: Δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων σ. 3274, ὀδόντων σ. 3275. Πυροβόλων ὅπλων σ. 3276. Ἡ σημασία διαφόρων ὑλικῶν σ. 3315. Διασφάλισις ἰχνῶν—Ἴχνη πλαστογραφίας καὶ ἀοράτου γραφῆς καὶ ἀνακάλυψίς των σ. 3317.

Κ

Κανονισμοί: Κανονισμὸς τῆς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ φρουρίοις ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων σ. 3189 Κανονισμοὶ Ἀστυν. Σώματος (Ἐπεξηγηματικαὶ Διαταγαὶ Ἀρχ. Ἀστυν. Πόλεων, τῶν ὑπ' ἀριθ. 19, 36, 45, 3 καὶ 41 Κανονισμῶν σ. 3237, 3238, 3239, 3240. Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 62, (Διαπίστωσις ἱκανότητος πρὸς κατάταξιν νέων ἀστυφυλάκων) σ. 3914 . Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 19 Ἀρχ. Ἀστυν. Πόλεων, περὶ δελτίου ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως, (Ἐπεξηγηματικὴ Διαταγή), σ. 4192.
Καρδιογράφος: Βλ. λ. Ἀνάκρισις.
Κατάρτισις: Ἐπαγγελματικὴ βλ. λ. Διοικητικὴ ἀγωγὴ σ. 4006.
Κηδεμών: Ἀνηλίκων σ. 3558.
Κλεπταποδόχοι: (Ἐπιστ. Ἀστυνομία) σ. 3412.
Κλέπτης: (Ἐπιστ. Ἀστυνομία) Ὡρολογίου σ. 3412. Πορτοφολίων σ. 3415. Κλέπται Λονδίνου σ. 3896.
Κλοπή: (Δίκαιον) σ. 3261. Ὁ δόλος ὡς ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον ἀδικήματος κλοπῆς σ. 3311. Ἔννοια ἰδιοποιήσεως σ. 3311. Κλοπὴ χρήσεως σ. 3312. Τετελεσμένον καὶ ἀπόπειρα κλοπῆς σ. 3369.

Κλοπή: ('Επιστημονικὴ 'Αστυνομία). 'Η πρώτη κλοπὴ σ. 3411. 'Αντιμετώπισις αὐτῆς σ. 3412. Κοσμηματοπωλείου σ. 3773.
Κοινωνικαὶ 'Ασφάλειαι: σ. 4042.
Κοινωνιολογία: 'Αξία καὶ ἀποστολὴ κοινωνιολογίας σ. 4123.
Κομμουνισμός: Οἰκονομικοὶ πόροι καὶ τεχνικὰ ἐφόδια—Πολιτικοὶ σκοποὶ παρανόμου ὀργανώσεως Κ.Κ.Ε. ἐν 'Ελλάδι σ. 3113. Μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ κομμουνισμοῦ (ὑπὸ κ. Τζὼν Φόστερ Ντάλλες) σ. 3781. Μαρξιστικὴ οἰκονομία σ. 3876. 'Επεισόδιον Ρώσων εἰς Παρισίους. 'Απαγωγὴ Ρώσου σ. 4189.
Κομμουνισταί: 'Ανακάλυψις κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως σ. 3103.
Κοσμηματοπωλεῖον: (Κλοπὴ) σ. 3773.
Κράτος: Δικαίου καὶ εὐημερίας σ. 3827, 3876.
Κρυπτογραφία: Κομμουνιστικὰ κρυπτογραφήματα σ. 3107.
Κύπρος: 'Αγὼν διὰ τὴν ἐλευθερίαν σ. 3121, 3422, 3988.
Κῶδιξ: Ποινικὸς βλ. λ. Δίκαιον καὶ 'Ανήλικοι.

Λ

Λαθρεμπόριον: Ναρκωτικῶν σ. 3215.
Λαογραφία: Βλέπε Γενικὸν Εὑρετήριον λ. 'Αστυνομικὴ Λογοτεχνία.
Λίντμπεργκ: βλ. λ. "Εγκλημα σ. 3074, 3133, 3173.
Λογοτεχνία: Βλέπε Γενικὸν Εὑρετήριον λ. 'Αστυνομικὴ Λογοτεχνία.
Λονδῖνον: 'Αστυνόμευσις αὐτοῦ σ. 3856, 3892. Κλέπται Λονδίνου σ. 3896.
Λωποδύτης: Βλ. λ. πορτοφόλιον.

Μ

Μαγκναφλάξ: σ. 3638.
Μάρτυς: Βλ. λ. 'Ανάκρισις.
Μεθοδικότης: ('Επιστ. 'Αστυνομία). 'Αρχεῖον βλ. Κλέπται—Κλεπταποδόχοι σ. 3412.
Μέντιουμ: Βλ. λ. Τηλεπάθεια.
Μεταλλογράφος: σ. 3638.
Μεταμφίεσις: 'Η τέχνη μεταμφιέσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς 'Αστυνομίας σ. 3126.
Μετάνοια: "Εμπρακτος ἐπὶ κλοπῆς—ὑπεξαιρέσεως σ. 3409.
Μέτρα: 'Αναμορφωτικὰ βλ. λ. 'Ανήλικοι.
Μικροσκόπιον: ('Επιστ. 'Αστυν.) ἠλεκτρονικὸν σ. 3639. Συγκρίσεως σ. 4135.
Μνήμη: σ. 3605.
Μνηστεία: 'Αστυνομικῶν Κανονισμὸς 3 σ. 3239.
Μουμιοποίησις: σ. 3253.
Μουσεῖον: 'Εγκληματολογικὸν τοῦ Hendon σ. 3065.
Μπόμπυ: 'Ο Λονδρέζος ἀστυφύλαξ σ. 3958.

Ν

Ναρκωτικά: Παγκόσμιος πόλεμος κατὰ τῶν λαθρεμπόρων σ. 3215.
Ν.Α.Τ.Ο.: Γράμμα στὸ παραπέτασμα σ. 3270.
Ναυτικὸς 'Αθλητικὸς Σύνδεσμος: (Ν.Α.Σ.) σ. 3834.
Νέα 'Υόρκη: Πείραμα ἀντιμετωπίσεως ἐγκληματικότητος σ. 3127.

Νεκροί: Ἡ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μεταχείρισίς των σ. 3195. Ἐπίδρασις Φιλοσοφίας καὶ Χριστιανικῆς Θρησκείας ἐπὶ τῆς μεταχειρίσεως τῶν νεκρῶν σ. 3196. Πίστις Ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ τῶν νεκρῶν σ. 3197. Μέσα μεταχειρίσεως πτωμάτων ὑπὸ ἀρχαίων σ. 3199. Καῦσις καὶ ἀποτέφρωσις πτώματος σ. 3250. Ταρίχευσις πτώματος σ. 3252. Διάλυσις τοῦ σώματος διὰ καυστικῶν φαρμάκων σ. 3253. Μουμιοποίησις—Σαπωνοποίησις πτώματος σ. 3253. Τὰ δίκαια τῶν νεκρῶν σ. 3254. Μεταχείρισις τῶν ἀνθρωπίνων πτωμάτων πρὸς διδακτικοὺς σκοποὺς σ. 3496. Νεκροτομία πρὸς διδακτικοὺς σκοποὺς σ. 3565.
Νεκροτομία: Βλ. λ. Ἀνατομία.
Νόμοι: (Ποινικοί). Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος αὐτῶν κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα. Ἀναδρομικὴ ἰσχὺς τοῦ ἠπιωτέρου Νόμου ἄρθρον 2 σ. 3160. Προσωρινῆς ἰσχύος Νόμοι καὶ ἐπιβολὴ μέτρων ἀσφαλείας ἄρθρα 3 καὶ 4 σ. 3205. Νόμος. 3310/55 περὶ ἀσέμνων γυναικῶν βλ. λ. ἑταιρισμός. Νομοθεσία ἐργατικὴ σ. 4035.
Νοσήματα: Ἀφροδίσια βλ. λ. ἑταιρισμός.
Ντέτεκτιβ: Ἰπτάμενος ντέτεκτιβ σ. 3506. Ἰπταμένη ὁμὰς ντέτεκτιβ σ. 3955.

Ο

Ὀδόντες: Ἀποτυπώματα σ. 3275.
Οἰκονομία: Οἰκον. Φιλελευθερισμὸς σ. 3828. Μαρξιστικὴ Οἰκονομία σ. 3876. Ἐπίδρασις οἰκονομικῶν ὅρων ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος σ. 3929, 3973. Μέτρα καταπολεμήσεως οἰκονομικῶν αἰτίων ἐγκληματικότητος σ. 4027.
Οἰνόπνευμα: βλ. λ. Ἀλκοολισμός.
Ὅμιλος Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς (Ο.Κ.Φ.Α.), (δρᾶσις—ἔργα του) σ. 3834.
Ὅμιλος Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν (Ο.Φ.Α.): (δρᾶσις—ἔργα του) σ. 3906.
Ὁμολογία: (Ἐπιστημονικὴ Ἀνακριτικὴ) βλέπε λ. Ἀνάκρισις.
Ὅπλον: Ἴχνη πυροβόλων ὅπλων σ. 3276.
Ὁπλοφορία: Ἀστυνομικῶν—Χρῆσις ὅπλων, Κανονισμὸς 36 σ. 3237.
Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν (Ο.Η.Ε.): Βλ. λ. Διεθνὲς Δίκαιον σ. 3070. Καταγγελία Βουλγαρίας διὰ καταναγκαστικὴν ἐργασίαν σ. 3122. Μέτρα διὰ τὴν διεθνῆ κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον σ. 4031.
Ὀργάνωσις: Κομμουνιστικὴ ἀνακάλυψις σ. 3102, 3111.

Π

Παιδαγωγός: Βλ. λ. Ἀνήλικοι.
Πανικός: Γενικὰ περὶ πανικοῦ σ. 3401. Ἔννοια καὶ περιεχόμενον πανικοῦ—Αἴτια πανικοῦ καὶ διάφοροι περιπτώσεις τούτου σ. 3402. Ὁ πανικὸς ἐκ πραγματικοῦ κινδύνου σ. 3403. Πανικὸς ἐκ φανταστικοῦ κινδύνου—Περιπτώσεις σ. 3404. Καταστολὴ τοῦ πανικοῦ σ. 3404. Ἐνέργεια Ἀστυνομίας εἰς περιπτώσεις πανικοῦ σ. 3405.
Παραίτησις: Ἀστυνομικῶν, Κανονισμὸς 41 σ. 3240.
Παράνομος: Βλ. λ. Ὀργάνωσις.
Παραπέτασμα: (Κομμουνισμός). Γράμμα εἰς τὸ παραπέτασμα σ. 3270.
Πειθαρχία: Βλ. Διοικητικὴ ἀγωγή.
Πείραμα: (Ἐπιστ. Ἀνακριτικὴ) Slosson σ. 3645, Claparède σ. 3646 παράγρ. ιστ΄.
Πλάνη: Μαρτυρικὴ βλ. λ. ἀνάκρισις, πλάνη πραγματογνωμόνων σ. 4177.

Πλαστογραφία: ('Επιστ. 'Αστυνομία). Μέσα ἀνακαλύψεως πλαστογραφίας καὶ ἀοράτου γραφῆς σ. 3317.
Πληροφορίαι: σ. 3212.
Πληροφοριοδόται: σ. 3212.
Ποιήματα: Βλ. Γενικὸν εὑρετήριον λ. 'Αστυνομικὴ λογοτεχνία.
Ποινή: Κλοπῆς σ. 3406, ὑπεξαιρέσεως σ. 3455. 'Η θανατικὴ ποινὴ σ. 3501.
Ποινικοὶ Νόμοι: Βλ. λ. Νόμοι.
Ποινικὸς Κῶδιξ: Βλ. λ. Δίκαιον καὶ 'Ανήλικοι.
Πόλεμος: Κατὰ τῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν σ. 3215. Κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν σ. 3506.
Πόλεμος: (Ψυχιατρικὴ) ψυχολογία πολέμου. Φιλοσοφικὴ ἔννοια τοῦ πολέμου σ. 3304. Τί εἶναι καὶ εἰς τί συνίσταται ὁ πόλεμος. Χαρακτηρισμὸς τοῦ πολέμου ὡς ψυχοφυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ φαινομένου σ. 3306. Ψυχολογία τοῦ Κράτους ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ψυχολογίαν τοῦ ἀτόμου σ. 3358. 'Η κυρίως ψυχολογία τοῦ πολέμου σ. 3359. Ψυχολογικὴ ἄποψις τῆς γενέσεως τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ψυχικῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἀνθρώπων σ. 3361. Κοινωνιολογικὴ ἄποψις τῆς γενέσεως τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ψυχικῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἀνθρώπων σ. 3365. Ψυχικαὶ μεταβολαὶ τῆς προσωπικότητος (ἀτομικότητος) τῶν ἀνθρώπων, προηγούμεναι τῆς ἐξωτερικεύσεως τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ψυχικῶν δυνάμεων σ. 3395. Παραλληλισμὸς τῆς εἰρήνης πρὸς τὴν ὑγείαν, τοῦ πολέμου πρὸς τὴν ἀσθένειαν, τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας πρὸς ζῶντα ὀργανισμὸν σ. 3397. 'Ο πόλεμος ὡς πρωτόγονον φαινόμενον σ. 3398. Ψυχολογία ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων τὸν πόλεμον σ. 3443. Φαινόμενα ὁμαδικῆς ὑποβολῆς καὶ δράσεως τῶν ἀρχηγῶν τῶν λαῶν κατὰ τὸν πόλεμον σ. 3444. Προσπάθεια τῶν ἐμπολέμων νὰ ἐπιρρίπτουν ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον τὴν εὐθύνην τοῦ πολέμου σ. 3445. 'Ο πόλεμος ὡς ἀναπόφευκτον φυσικὸν φαινόμενον σ. 3446. 'Η φαντασία ὡς παράγων προφυλάξεως ἀπὸ τοῦ πολέμου σ. 3487. 'Η κατάστασις τῆς αἰωνίας εἰρήνης διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος σ. 3489.
Πορτοφολᾶς: Βλ. λ. πορτοφόλιον.
Πορτοφόλιον: ('Επιστ. 'Αστυν.). Κλέπται πορτοφολίων σ. 3415.
Πραγματογνωμοσύνη: σ. 3565, 4177.
Προβλήματα: ('Αστυνομικὰ) σ. 3324, 3419, 3568, 3655, 3751, 3858, 3959, 4049.
Προβλήματα: ('Αστυνομικὰ—λύσεις) σ. 3368, 3465, 3623, 3687, 3803, 3883, 4004, 4071.
Προδιάθεσις: Θεωρία συγκλίνουσα ἢ προδιαθέσεως σ. 3491 παράγρ. 3.
Προϊστάμενος: Προσόντα βλ. λ. Διοικητικὴ ἀγωγή.
Προσαγόρευσις: Κανονισμὸς 45 σ. 3238.
Προσόντα: 'Αρχηγοῦ—Διοικητοῦ βλ. λ. Διοικητικὴ ἀγωγή.
Πτώματα: Βλ. λ. 'Ιατροδικαστικὴ—Νεκροὶ καὶ 'Ανατομία.
Πυρήν: Βλ. λ. Πυρηνικὴ ἐνέργεια.
Πυρηνικὴ ἐνέργεια: σ. 3607, 3648, 3748, 3789, 3952. Προστασία ἀπὸ ραδιενεργείας σ. 4087.

Ρ

Ραβδοσκοπία: σ. 3440.
Ράβδος: 'Αστυνομικὴ—Χρῆσις αὐτῆς. Κανονισμὸς 36 σ. 3237.
Ραδιενέργεια: σ. 3648. 'Η ραδιενέργεια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς 'Αστυνομίας σ. 3650, 3748, 3789, 3952. Προστασία ἀπὸ αὐτῆς σ. 4087.
Ρόδος: σ. 3531.

Σ

Σαπωνοποίησις: σ. 3253.
Σεξουαλικά: Ἐγκλήματα (ἐν Ἀγγλία) σ. 4139 σ. 4181.
Σήμανσις: Ἀρχεῖον μεθοδικότητος σ. 3412.
Σκώτλαντ—Γυάρδ: Κλοπὴ ὡρολογίου σ. 3412. Ἱπτάμενος ντέτεκτιβ—Ἀγὼν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν σ. 3506. Ὑπηρεσία διώξεως ἀπατεώνων—Ἐξιχνίασις ἀπατῶν σ. 3510, 3610. Ἐξιχνίασις δολοφονίας σ. 3651, 3693, 3753. Ἐπιτελεῖον τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ. Διάρθρωσις σ. 3892.
Στατιστική: Ἐγκληματικότητος Ἀστυνομίας Λονδίνου σ. 3373. Στατιστικὴ ἐγκληματικότητος νεολαίας ἐν Ἀγγλίᾳ σ. 4181.
Συμβάσεις: Συλλογικαὶ σ. 4039.
Συναισθήματα: Παιδαγωγούντων σ. 3559.
Σχολαί: Ἀστυνομικαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ σ. 4183.
Σωφρονιστική: Ἀνηλίκων βλ. λ. Ἀνήλικοι.

Τ

Ταρίχευσις: σ. 3252.
Τετελεσμένον: Κλοπῆς σ. 3369.
Τηλεόρασις: σ. 3737.
Τηλεπάθεια: Ζώων σ. 3056. Ζώων καὶ πτηνῶν 3117. Διάφοροι μορφαὶ τηλεπαθείας σ. 3156. Τηλεπαθητικὴ ὑποβολὴ σ. 3202. Τηλεπάθεια μεταξὺ νοσηρῶν ἐγκεφάλων σ. 3255. Ὁ συμβολισμὸς εἰς τὴν τηλεπάθειαν σ. 3301. Τηλεπάθεια καὶ ψευδαίσθησις σ. 3366. Διόρασις καὶ ραβδοσκοπία σ. 3440. Διαφορὰ διοράσεως καὶ τηλεπαθείας σ. 3735.
Τροχονόμος: Ἀμερικῆς σ. 3456.
Τυπογραφεῖον: Παράνομον—Ἀνακάλυψις σ. 3102.

Υ

Ὑπεξαίρεσις: (Π.Ν.) Ἔμπρακτος μετάνοια σ. 3409. Γενικὰ—Ἀντικείμενον ὑπεξαιρέσεως σ. 3452.
Ὑποβολή: Τηλεπαθητικὴ σ. 3202. Ὁμαδικὴ τῶν ἀρχηγῶν Κρατῶν ἐπὶ περιπτώσεων πολέμου σ. 3443. Μάρτυρος σ. 3644 παράγρ. ιγ'. Ἡ δύναμις τῆς ὑποβολῆς σ. 4008.
Ὑπυσυνείδητον: Βλ. λ. Ψυχικὰ φαινόμενα.

Φ

Φαινόμενα: Ψυχικὰ βλ. λ. Ψυχικὰ φαινόμενα.
Φασματογράφος: σ. 3636.
Φασματομετρητής: σ. 3638.
Φιλελευθερισμός: Οἰκονομικὸς σ. 3828.
Φίλοι: Ἀστυνομίας σ. 3834, 3906.
Φιλοσοφία: Ἐπίδρασις φιλοσοφίας ἐπὶ τῆς μεταχειρίσεως τῶν νεκρῶν σ. 3196.
Φόνος: (Ἐπιστ. Ἀστυνομία) σ. 3651, 3693, 3753, 3792, 3855.

Χ

Χαιρετισμός: Κανονισμὸς 45 σ. 3238.

Χριστιανικὴ Ἕνωσις Ἠθικῆς Ἐξυψώσεως: σ. 4051.

Ψ

Ψευδαίσθησις: Τηλεπάθεια καὶ ψευδαίσθησις σ. 3366, 3644 παράγρ. ιβ΄.
Ψυχιατρική: Ψυχολογία τοῦ πολέμου σ. 3304, 3358, 3395, 3443, 3487. Ἀτομικὴ ψυχολογία σ. 3495. Ψυχολογία κτήσεως σ. 3490. Ψυχολογία χρήσεως σ. 3494.
Ψυχικὰ φαινόμενα: Ψυχοδυναμισμὸς εἰς τὰ ζῷα σ. 3056. Τηλεπάθεια πτηνῶν καὶ ζώων σ. 3117. Διάφοροι μορφαὶ τηλεπαθείας σ. 3156. Ὑποβολὴ σ. 3202. Τηλεπάθεια μεταξὺ νοσηρῶν ἐγκεφάλων σ. 3255. Συμβολισμὸς εἰς τὴν τηλεπάθεια σ. 3301. Τηλεπάθεια καὶ ψευδαίσθησις σ. 3366. Διόρασις καὶ ραβδοσκοπία σ. 3440, 3591. Μετάθεσις τῶν αἰσθήσεων σ. 3563. Ἀσθένειαι προβλεπόμεναι διὰ τῆς διοράσεως σ. 3633. Διαφοραὶ διοράσεως ἀπὸ τηλεπαθείας σ. 3735. Τὰ περίεργα τῆς διοράσεως σ. 3950. Ἡ δύναμις τῆς ὑποβολῆς σ. 4008.
Ψυχοφυσιολογία: Ὑστερία τῆς Τζὰζ σ. 3181.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» μὲ τὸ τεῦχος αὐτό, κλείνουν τὸ 1956, ἤτοι τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς των. Τὰ 24 ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ λήξαντος ἔτους μετὰ τοῦ ἀποστελλομένου εὑρετηρίου δέον νὰ βιβλιοδετηθοῦν εἰς ἕναν τόμον, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «ΤΟΜΟΣ Δ' ἔτος 1956».

Τὴν βιβλιοδεσίαν ἐδέχθη νὰ κάμῃ μὲ σχετικὴν ἔκπτωσιν ἤτοι: δερματόδετον ἀντὶ 27 καὶ πανόδετον ἀντὶ 17 δραχμῶν, ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους 64β βιβλιοδέτης Γιατρᾶς Παναγιώτης.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Αστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.